

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

เรื่อง “ ผู้ชายป้ายเหลือง ”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM

TITLE “HOST MAN”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นชีวิตเรื่อง “ผู้ชายป้ายเหลือง”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “HOST MAN”

นาย จักรี รัตนอนันต์

Mr. JAKREE RATTANA-ANAN

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

วันที่

30 พ.ค. 51

(อาจารย์ สุวรรณณี สุระเชษฐกมสัน)

หัวหน้าภาควิชา.....

วันที่

30 พ.ค. 51

(อาจารย์วิศศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตเรื่อง “ผู้ชายป้ายเหลือง” DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “HOST MAN”
ชื่อ	นาย จักรี รัตนอนันต์
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และวีดิโอ (โครงการสมทบพิเศษ)
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2550
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ สุวรรณณี สุรเชษฐกมสัน

บทคัดย่อ

โครงการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ผู้ชายป้ายเหลือง” มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ ศึกษา การกำกับการแสดงในภาพยนตร์แนวชีวิต เน้นการกำกับการแสดงเพื่อให้นักแสดงสามารถ ถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ให้เกิดความเชื่อถือ รวมทั้งการจัดแสงตอนกลางวันและ กลางคืน การตัดต่อ เพื่อให้เกิดความรู้สึกสะท้อนอารมณ์ตามหลักการของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตเรื่อง “ผู้ชายป้ายเหลือง” นำเสนอเรื่องราวของ เอ็ม ชายหนุ่ม นักศึกษา ผู้ได้ทดลองเข้าไปขายบริการ จนในท้ายที่สุดได้พบ สิ่งที่เขาทำให้ไม่ควรเข้าไปอย่างก้าว เข้าไปอีก ภาพยนตร์เรื่องนี้พูดถึงสภาพสังคมวัยรุ่นในปัจจุบันที่มักอยู่กับแฟนและวัตถุนิยม แม้กระทั่งต้องแลกด้วยร่างกายของตัวเอง เพื่อแลกกับเงินทองที่ได้รับมา ทว่าไม่คุ้มค่ากับการต้อง แลกด้วยศักดิ์ศรีความเป็นลูกผู้ชาย

กิตติกรรมประกาศ

โครงการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ผู้ชายป้ายเหลือง” ในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดีจากบุคคลหลายๆท่าน เพื่อนๆ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้คำแนะนำ กำลังใจ คำปรึกษา ความกรุณา และความเอาใจใส่อย่างยิ่ง

- กราบขอบพระคุณ คุณสันต์ศิริ เทียนมัน ที่ให้การสนับสนุนในด้านทุนทรัพย์และเป็นกำลังใจให้ตลอดมา

- อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ สุวรรณณี สุรเชษฐคมสัน และคณะกรรมการทุกท่าน

- ขอขอบคุณ คุณขวัญแก้ว เกตุผล, คุณทิพย์วิมล พิพัฒน์ โยธะพงศ์ ผู้ช่วยผู้กำกับ และผู้ดูแลกองถ่ายที่ดีที่เคยเจอมา

- ขอขอบคุณนักแสดงที่ให้ความรับผิดชอบ เอาใจใส่ ไม่หนีหายก่อน

- ขอขอบคุณเพื่อนๆ และน้องๆ ทุกคนที่มาช่วยงานนี้

- ขอขอบคุณพี่ต้น ที่ให้ความอนุเคราะห์รถยนต์ ในการรับส่งนักแสดง และเป็นเครื่องรองรับอารมณ์ของผม

นาย จักรี รัตนอนันต์

14 พฤษภาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของศิลปนิพนธ์	1
ขอบเขตของโครงการ	2
ลักษณะของศิลปนิพนธ์	2
แนวทางบรรณูป่าหมาย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 การค้นคว้าข้อมูล	4
ภาพยนตร์ชีวิต	4
การเขียนบทภาพยนตร์	6
การจัดแสง	9
โสภณี-ผู้ชายป้ายเหลือง	10
ผู้ชายขายตัว เด็กขายน้ำ	14
ความฟุ้งเฟ้อของวัยรุ่นไทย	16
ปัญหาถูกคิดเพื่อน	19
3 บทภาพยนตร์	21
ประเด็น	21
โครงเรื่องย่อ	21
ลักษณะของตัวละคร	22
Paradigm	23
การพัฒนาบทภาพยนตร์	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4	งานก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)	59
	บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script)	60
	การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำภาพยนตร์ (Script Breakdown Sheet)	78
	เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง (Call Sheet)	86
	การคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet)	94
	การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายตัวละคร (Costume design)	97
	การสำรวจค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (Location scout)	100
	การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ (Budget)	106
5	งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	107
	การถ่ายทำภาพยนตร์	107
	งานกำกับการแสดง (Directing)	109
	งานจัดฉาก (Setting)	112
	การจัดการกองถ่าย (Production management)	114
	อุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์	114
	งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematograph)	115
6	งานหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post Production)	123
	แนวความคิดในการลำดับภาพ เรื่อง ผู้ชายป้ายเหลือง	125
	แนวความคิดการลำดับเสียง	126
	แนวความคิดในการใส่ดนตรีประกอบ	127
	การตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough cut)	128
	การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Final cut)	131
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	138
	บรรณานุกรม	142
	ประวัติผู้เขียน	143

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 4.1 นักแสดง เอ็ม	95
ภาพที่ 4.2 นักแสดง วิ	96
ภาพที่ 4.3 เครื่องแต่งกายของตัวละคร เอ็ม	98
ภาพที่ 4.4 เครื่องแต่งกายของตัวละคร เอ็ม	98
ภาพที่ 4.5 เครื่องแต่งกายของตัวละคร วิ	99
ภาพที่ 4.6 เครื่องแต่งกายของตัวละคร วิ	99
ภาพที่ 4.7 ฉากปาร์ตี้ยา	100
ภาพที่ 4.8 ฉากภายในห้องเอ็ม	101
ภาพที่ 4.9 ฉากห้องนอนเอ็ม	101
ภาพที่ 4.10 ฉากภายในห้องเรียน	102
ภาพที่ 4.11 ฉากริมระเบียงตึก	102
ภาพที่ 4.12 ฉากหน้าร้านกาแฟ Fresh coffee	103
ภาพที่ 4.13 ฉากทางเข้าเข้าห้องเอ็ม	103
ภาพที่ 4.14 ฉากสระว่ายน้ำ	104
ภาพที่ 4.15 ฉากหน้าวัดหัวลำโพง	104
ภาพที่ 4.16 ฉากบริเวณหน้าโรงหนังสะพานเหลือง	105
ภาพที่ 4.17 ฉากบริเวณสนามกีฬา สจล	105
ภาพที่ 5.1 ผู้กำกับภาพยนตร์กำลังอธิบายบทให้นักแสดง	110
ภาพที่ 5.2 ภาพในภาพยนตร์	110
ภาพที่ 5.3 ผู้กำกับภาพยนตร์กำลังอธิบายตอนฉากรดแข่ง	110
ภาพที่ 5.4 ภาพวิกำลังสะเทือนใจ	110
ภาพที่ 5.5 ภาพเอ็มตะโกนร้องด้วยความเจ็บปวด	111
ภาพที่ 5.6 ภาพผู้ช่วยผู้กำกับกำลังสั่งนักแสดง	111
ภาพที่ 5.7 ภาพอุปกรณ์ประกอบที่ใช้เสพย์ยาไอซ์	112
ภาพที่ 5.8 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากยาเสพย์ติด (โคเคน)	112
ภาพที่ 5.9 ภาพชุดนักแสดงชาย	113
ภาพที่ 5.10 ภาพชุดนักแสดงหญิง	113

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.11	ภาพ LS ปกติ	115
ภาพที่ 5.12	ภาพ LS แบบ tilt up	115
ภาพที่ 5.13	ภาพการใช้ Speed shutter ต่ำ	116
ภาพที่ 5.14	ภาพแทนสายตาตัวแสดง	116
ภาพที่ 5.15	ภาพการใช้อุปกรณ์ Steady cam	116
ภาพที่ 5.16	ภาพที่ได้จากการใช้ Steady cam	116
ภาพที่ 5.17	ภาพก่อนการ Zoom	117
ภาพที่ 5.18	ภาพหลังการ Zoom	117
ภาพที่ 5.19	ภาพการใช้ Shift focus	117
ภาพที่ 5.20	ภาพผู้ถือไม้ค้ำบวม	118
ภาพที่ 5.21	ภาพผู้ถือไม้ค้ำบวม	118
ภาพที่ 5.22	ภาพผู้ฟังเสียง	119
ภาพที่ 5.23	ภาพผู้ฟังเสียง	119
ภาพที่ 5.24	ภาพการจัดแสงในฉากห้องโรงแรม	120
ภาพที่ 5.25	ภาพที่ได้จากการจัดแสงในฉากห้องโรงแรม	120
ภาพที่ 5.26	ภาพการจัดแสงในฉากสระว่ายน้ำ	120
ภาพที่ 5.27	ภาพที่ได้จากการจัดแสงในฉากสระว่ายน้ำ	120
ภาพที่ 5.27	ภาพการจัดแสงในฉากกระบี่ยมหาลัย	121
ภาพที่ 5.28	ภาพที่ได้จากการจัดแสงในฉากกระบี่ยมหาลัย	121
ภาพที่ 5.29	แผนผังการจัดแสง	121
ภาพที่ 5.30	ภาพการจัดแสงในฉากห้องนอนเอ็ม	122
ภาพที่ 5.31	ภาพที่ได้จากการจัดแสงในฉากห้องนอนเอ็ม	122
ภาพที่ 5.32	แผนผังการจัดแสงในฉากปาร์ตี้	122
ภาพที่ 5.33	ภาพที่ได้จากการจัดแสงในฉากปาร์ตี้	122
ภาพที่ 5.34	ภาพที่ได้จากการจัดแสงในฉากปาร์ตี้	122
ภาพที่ 6.1-6.93	การตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough Cut)	128
ภาพที่ 6.94-6.341	การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Final Cut)	131

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของศิลปนิพนธ์

ภายใต้สังคมนการใช้ชีวิตของกลุ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น เมื่омองจากภายนอกนั้นอาจดูเหมือนว่าเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้จากสิ่งต่างๆที่แปลกใหม่เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาในทั้งทางด้านสติปัญญาและความคิด ความรับผิดชอบ และอีกมากมาย เพราะการใช้ชีวิตเป็นนักศึกษานั้นจะมีความเป็นอิสระมากกว่าการเป็นเด็กนักเรียนมัธยม จึงทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาด้วยตนเองอยู่เสมอ แต่ยังมีอีกหลายแง่มุมที่เมื่อลองศึกษาหรือทำความเข้าใจกับการใช้ชีวิตของนักศึกษานั้นแล้ว ยังมีปัญหาอีกมากมายที่เป็นเหมือนกับดาบสองคมที่คอยทำร้ายตัวนักศึกษาเองอยู่เสมอมา ซึ่งปัญหาเหล่านี้มักเกิดจากการคบเพื่อน ความต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มนักศึกษาด้วยกันเอง ความอยากรู้อยากลอง หรือแม้แต่ความฟุ้งเฟ้อของตัวนักศึกษาเอง และจากปัญหาเหล่านี้เอง จึงก่อให้เกิดข่าวคราวที่ส่งผลเสียต่อตัวนักศึกษาเอง รวมไปถึงภาพลักษณ์ของสถาบันการศึกษานั้นด้วย โครงการศิลปนิพนธ์ฉบับนี้จึงต้องการนำเสนอเรื่องราวชีวิตนักศึกษาแง่มุมหนึ่งที่สะท้อนปัญหาดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของศิลปนิพนธ์

1. เพื่อสะท้อนแง่มุมในสังคมยุคใหม่ ที่วัยรุ่นมีทัศนคติเกี่ยวกับการคิดใช้ของราคาแพง ตลอดจนเทคโนโลยีการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตจนนำไปสู่การขายบริการทางเพศ
2. เพื่อนำเสนอข้อคิดต่อกลุ่มนักศึกษาและสังคมให้เห็นถึงผลเสียจากพฤติกรรมและปัญหาดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต 1 เรื่อง ถ่ายทำด้วยกล้อง Digital Video ยี่ห้อ PANASONIC รุ่น AG – DVC62EN บันทึกด้วยเทป Sony Mini DV ลำดับภาพและเสียงด้วยโปรแกรม SONY VEGAS 7.0 และโปรแกรม SONY VEGAS 8.0 บันทึกลงแผ่น DVD ความยาวประมาณ 22 นาที ลักษณะของศิลปินพันธ์

เป็นการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต โดยการเน้นการกำกับภาพยนตร์เนื้อหาเกี่ยวกับ นักศึกษาวัยรุ่นชายตัวในยุควัตถุนิยม และเทคโนโลยีการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต

แนวทางบรรณูป้าหมาย

ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล

- สัมภาษณ์คนขายบริการ
- ศึกษาข้อมูล เรื่องวัตถุนิยมของวัยรุ่นในปัจจุบัน และสัมภาษณ์การทำงานจาก

ประสบการณ์จริงของผู้ขายบริการ

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

- รวบรวมข้อมูลทั้งหมด เพื่อนำมาประยุกต์เป็นบทภาพยนตร์
- ปรับปรุงและแก้ไขบทภาพยนตร์

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

- ทดสอบนักแสดง
- สำรวจสถานที่ถ่ายทำ
- แก้ไขบทภาพยนตร์ ฉบับสมบูรณ์
- เตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำ

ขั้นตอนถ่ายทำภาพยนตร์

- ถ่ายทำภาพยนตร์ ด้วยกล้อง PANASONIC รุ่น AG – DVC62EN บันทึกด้วยเทป Sony

Mini DV

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

- ตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)
- ถ่ายซ่อม
- ตัดต่อแบบละเอียด (Fine Cut)
- การลำดับเสียงและประกอบเสียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ชมได้แง่คิดและแง่มุม เกี่ยวกับการขายบริการทางเพศ ของนักศึกษาในปัจจุบัน
2. ผู้ชมเกิดความเพลิดเพลินและสนุกไปกับภาพยนตร์
3. สามารถผลิตภาพยนตร์แนวชีวิตได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าข้อมูล

ภาพยนตร์แนวชีวิต

ความหมายของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิต¹ คือ ภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งจะสะท้อนปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบันออกมาในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป โดยจะขึ้นอยู่กับลักษณะการดำรงชีวิตของแต่ละตัวละครว่าจะเดินไปในทิศทางใด โดยจะต้องพบเจอกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆมากมายที่ทำให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงความรู้สึกของตัวละครนั้นได้อย่างแท้จริง และโดยส่วนใหญ่ในการผลิตภาพยนตร์แนวชีวิตขึ้นมา จุดเด่นของแนวการนำเสนอของภาพยนตร์แนวชีวิตนั้นจะดึงความรู้สึกของตัวละครออกมาเพื่อที่จะได้นำมาเล่นกับความรู้สึกของคนดูให้รู้สึกตามไปอย่างเห็นได้ชัด อย่างเช่นเมื่อถึงฉากอารมณ์ที่ต้องเสียใจหรือเศร้าสุดๆนั้น ตัวละครจะต้องแสดงอารมณ์ออกมาโดยทำให้ผู้ชมรู้สึกคล้อยตามกับความเสียใจหรือความเศร้านั้นๆ ได้อย่างชัดเจนจึงจะถือว่าการนำเสนอภาพยนตร์แนวชีวิตนั้นประสบความสำเร็จ และไม่ว่าตอนจบของภาพยนตร์จะเป็นอย่างไร ในการสร้างภาพยนตร์แนวชีวิตนี้จะต้องคอยพุงความรู้สึกของผู้ชมให้เกิดความรู้สึกที่ต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบเรื่อง โดยไม่ปล่อยให้เกิดข้อสงสัยได้ว่า เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนี้ หรือ แม้แต่การสะท้อนถึงปัญหาที่เกิดขึ้นภายในเรื่องอย่างไม่แน่ชัดและผิดแปลกไปจากความเป็นจริง เพราะปัญหาเหล่านี้จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่เต็มจากการได้รับชมภาพยนตร์ จนเกิดการตั้งคำถามมากมายตามมาภายหลัง เพราะถ้าเป็นอย่างนี้ก็คือว่าการสร้างภาพยนตร์แนวชีวิตยังไม่ประสบความสำเร็จอย่างที่ควรจะเป็น

¹ พรประสิทธิ์ พัฒนารักษ์, การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง (กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, พ.ศ.2542)

ลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต จำแนกออกได้ดังนี้

1. เนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาชีวิตของตัวละครที่ต้องเผชิญ เป็นการเล่าถึงชีวิตจิตใจและอารมณ์อย่างลึกซึ้ง และการเข้าถึงตัวละครในทุกด้าน จนเกิดความสะเทือนอารมณ์ต่อคนดู
2. เหตุการณ์หรือปัญหาต่างๆ ที่ตัวละครพบมักมีความยุ่งยากซับซ้อน น่าสังสารคนดูจะเอาใจช่วยตัวละครเพื่อให้หลุดพ้นสิ่งต่างๆ
3. มีความสมจริงตามธรรมชาติ มีเหตุผล แต่มีการปรับปรุงเพิ่มเติมซึ่งไม่เกินความจริง
4. ผลของเรื่องจะกล่าวถึงความเกี่ยวกับเหตุการณ์ของตัวละครเพียงกลุ่มหรือคนใดคนหนึ่ง มีผลต่อการดำเนินชีวิตที่คนดูรับรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
5. อาจจะมีการใช้สัญลักษณ์ทางภาพ ให้คนดูตีความหมายที่แฝงในจิตใจของตัวละคร
6. มีการใช้ภาพตัดต่อที่ยืด - หดเวลา (Timing) ของแต่ละซีน ต่างไปจากเวลาจริงซึ่งมีผลอย่างยิ่งต่อคนดู ระยะเวลาของเรื่องมีการสลับเหตุการณ์ความคิดคำนึง ความฝันและความทะเยอทะยาน มีความเกินมนุษย์หรือบางครั้งก็มีการเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์
7. มุมกล้องและขนาดภาพมีความหลากหลาย ให้คนดูเป็นผู้เฝ้าสังเกตการณ์ ร่วมอยู่ในเหตุการณ์และเข้าถึงตัวละครในทุกๆด้าน
8. การจัดแสงมีการแต่งเพื่อให้ผลทางอารมณ์ความรู้สึกของคนดู มีความสวยงามเกินจริงเล็กน้อย แต่ยังคงหลักความเป็นจริงเอาไว้ เสริมสร้างบรรยากาศภายในฉากให้มากขึ้น
9. ใช้เทคนิคการตัดต่อเข้าช่วยเหลือเพื่อนำอารมณ์ให้คนดู มีการใช้ “Montage” ในการกระตุ้นอารมณ์คนดูอย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเขียนบทภาพยนตร์²

ปัจจัยสำคัญของการเขียนบทภาพยนตร์

ปัจจัยสำคัญของการเล่าเรื่องนี้ ในการเขียนบทภาพยนตร์ ต้องรู้ลักษณะนิสัยของตัวละครหลักๆของเรา เพื่อให้เราสามารถกำหนดธรรมชาติการกระทำของตัวละครของเราได้ หรือการตอบสนองที่ถูกต้องในสถานการณ์ของเรื่องที่เราสร้างขึ้น และถ้าหากเราไม่รู้ลักษณะนิสัยของตัวละครจะกลายเป็นการบังคับให้แสดง ผลที่ได้คือการปลอมๆ ไม่จริง หรือลักษณะของตัวละครจะแกว่ง ไม่น่าเชื่อถือ แก่นเรื่อง โดยบอกให้รู้ผ่าน โครงเรื่องซึ่งเป็นตัวกำหนด เวลา สถานที่ ฉาก แอ็คชั่น ส่วนในด้านเนื้อหาการแสดง ต้องมีปัญหาความขัดแย้งนำไปสู่จุดวิกฤตสูงสุด และจุดนี้ก็มีบทสรุปของเรื่องหรือบทส่งท้ายที่เหตุการณ์คลี่คลาย นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญคือเราต้องให้นักแสดงมีบทพูด เพื่อให้คนดูหรือผู้ฟังมีความเชื่อ มีความสนใจ และคุ้มค่าสมกับการเฝ้าติดตาม

ความสำคัญของโครงสร้างภาพยนตร์

โครงสร้างเป็นส่วนที่แข็งแรงสามารถยึดทุกสิ่งทุกอย่างของคนเรา และยังช่วยทำให้เกิดรูปร่างและรูปทรงขึ้นพร้อมกัน ให้ความหมายทางการแสดงสูงสุด โครงสร้างยังช่วยยึดแอ็คชั่นตัวละคร โครงเรื่อง เหตุการณ์ บทสนทนาและทุกอย่างเข้าด้วยกัน โครงสร้างจึงเกี่ยวข้องกับการเขียนบท ดังนั้นภาพยนตร์คือโครงสร้าง คล้ายแกนหรือกระดูกสันหลังสำหรับแขนเนื้อเรื่อง เรื่องราวประกอบด้วยส่วนต่างๆ คือ ตัวละคร โครงเรื่อง แอ็คชั่น บทสนทนา ฉาก องค์เหตุการณ์ ต้องปรับแต่งสิ่งเหล่านี้ ให้เกิดความบันเทิง กำหนดรูปร่างและรูปทรงโดยแบ่งตอนแรก ตอนกลาง และตอนจบของเรื่องให้สมบูรณ์ ชัดเจน

การเขียนโครงสร้างบทภาพยนตร์ต้องอาศัยแนวทางนำไปสู่จุดคลี่คลายเรื่อง (dramatic action) ในตอนจบ ซึ่งแนวทางนี้เป็นหุ่นจำลองที่เรียกว่าโครงสร้าง (paradigm)

²รักสานต์, วิวัฒน์สินอุดม, เสกสัน ปันหนัง : บทภาพยนตร์. (กรุงเทพมหานคร ;จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , พ.ศ.2547)
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเตรียมการและการเขียนบทภาพยนตร์

การเขียนบทภาพยนตร์เราต้องมีเป้าหมายหลักหรือเนื้อหาเป็นจุดเริ่มต้นการเขียน เราเรียกว่าประเด็นของเรื่อง ที่ต้องชัดเจนแน่นอน มีตัวละครและแอ็คชั่น ต้องกรองแนวคิดจนเหลือจุดที่สำคัญสุดมุ่งไปที่ตัวละครและแอ็คชั่น และที่สำคัญไม่ควรกังวลในจุดนี้ว่าจะต้องทำให้บทภาพยนตร์ของเราถูกต้องในแง่ของเรื่องราว แต่ควรให้มันพัฒนาไปตามแนวทางของขั้นตอนการเขียนจะดีกว่า

ดังนั้นขั้นตอนสำหรับการเขียนบทภาพยนตร์สามารถสรุปได้ดังนี้

1. research เป็นการค้นคว้าข้อมูลเป็นสิ่งที่สำคัญ จึงลงมือค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อเสริมรายละเอียดเรื่องราวที่ถูกต้อง จริง ชัดเจน และมีมิติมากขึ้น คุณภาพของภาพยนตร์จะดีหรือไม่จึงอยู่ที่การค้นคว้าหาข้อมูล
2. Premise การกำหนดประโยคหลักสำคัญก่อน หมายถึงความคิดหรือแนวความคิดที่ง่ายๆธรรมดา
3. Synopsis คือเรื่องย่อขนาดสั้น ที่สามารถจบลงได้ 3-4 บรรทัด หรือหนึ่งย่อหน้า หรืออาจเขียนเป็น story outline เป็นร่างหลังจากที่เราค้นคว้าหาข้อมูลแล้วก่อนเขียนเป็นโครงเรื่องขยาย (treatment)
4. Treatment เป็นการเขียนคำอธิบายของโครงเรื่อง (plot) ในรูปแบบของเรื่องสั้น โครงเรื่องขยายอาจจะใช้สำหรับเป็นแนวทางในการเขียนบทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ บางครั้งอาจใช้สำหรับยื่นของบประมาณได้ด้วย และการเขียนโครงเรื่องขยายที่ดีต้องมีประโยคหลัก (premise) ที่ง่ายๆ น่าสนใจ
5. Screenplay คือบทภาพยนตร์ที่มีโครงเรื่อง บทพูด แต่มีความสมบูรณ์น้อยกว่าบทถ่ายทำ (shooting script) เป็นการเล่าเรื่องที่ได้ออกมาแล้วอย่างมีขั้นตอนประกอบด้วยตัวละครหลัก บทพูด ฉาก พฤติกรรม องค์กร มีรูปแบบการเขียนที่ถูกต้อง
6. Shooting script คือบทภาพยนตร์ที่เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการเขียน บทถ่ายทำจะบอกรายละเอียดเพิ่มเติมจากบทภาพยนตร์ มีรายละเอียดที่เพิ่มเติมดังนี้

6.1 ส่วนนำ ได้แก่

- เลขหน้าลำดับ shot เรียงลำดับตั้งแต่ shot แรกจนถึง shot สุดท้าย
- สถานที่และเวลา แสดงว่าสถานที่นั้นอยู่ที่ไหน ภายในหรือภายนอก

เวลาสาย บ่ายเย็น หรือกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 ส่วนภาพ ได้แก่

- มุมกล้อง กำหนดว่ากล้องจะถ่ายมุมไหนเพื่อการสื่อความหมายที่ดี โดยปกติ มุมกล้องจะแบ่งเป็น มุมระดับสายตา (Eye level) , มุมสูง (High angle) , มุมต่ำ (Low angle)

- ขนาดภาพ กำหนดวัตถุที่จะถ่ายว่า จะให้อยู่ใกล้หรือไกลเพียงใด เพื่อที่จะสื่อความหมายได้ตามที่ต้องการ โดยปกติจะมี 3 ขนาดภาพ ได้แก่ ขนาดภาพใกล้ (Close up) , ขนาดภาพปานกลาง (Medium Shot) , ขนาดภาพไกล (Long Shot)

- การเขียนคำอธิบาย คือการเขียนบรรยายเหตุการณ์การแสดงของตัวละคร

- การเคลื่อนกล้อง ระบุการเคลื่อนไหวของกล้อง

- การเชื่อมต่อภาพ เมื่อต้องการจบ shot แล้วต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของภาพซึ่งมีหลายลักษณะให้เลือกใช้ตามความเหมาะสม เช่น ตัดไป , เฟด , จางหาย เป็นต้น

7. Story board คือบทภาพยนตร์ประเภทหนึ่งที่อธิบายด้วยภาพ คล้ายหนังสือการ์ตูน ให้เห็นความต่อเนื่องของช็อตตลอดทั้งซีเควนส์เรื่องทั้งเรื่องมีคำอธิบายภาพประกอบ เสียงต่างๆ ใช้เป็นแนวทางสำหรับการถ่ายทำ หรือใช้เป็นวิธีการคาดคะเนภาพล่วงหน้า ก่อนการถ่ายทำว่า เมื่อถ่ายทำเสร็จแล้วหนังจะมีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร โดยเขียนภาพเหตุการณ์ของแอ็คชั่นเรียงติดต่อกันบนบอร์ด เพื่อให้คนดูเข้าใจและมองเห็นเรื่องราวล่วงหน้าได้ก่อนลงมือเขียนภาพ

การจัดแสง

ความสว่างและความมืดถูกใช้เพื่อสื่อความหมายในเชิงสัญลักษณ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอปกติแล้วความสว่างจะหมายถึงความมั่นคง ความปลอดภัย ความศักดิ์สิทธิ์ ความจริง และความสดใส ส่วนความมืดบอถึงความหวาดกลัว ความชั่วร้าย สิ่งลึกลับ แต่บางครั้งผู้กำกับก็จงใจใช้ความสว่างและความมืดในความหมายที่กลับกันเพื่อหลอกให้คนดูตายใจ เช่น ในภาพยนตร์ฆาตกรรมบางเรื่อง หรือใช้สื่อความหมายพิเศษบางอย่าง

5.1 คุณลักษณะของแสงในฉาก หมายถึงน้ำหนักของแสงสีที่ปรากฏในภาพว่ามีคุณลักษณะอย่างไร การจัดแสงจะต้องสัมพันธ์กับภาพในฉากและเนื้อหาของภาพยนตร์เพื่อให้มีอารมณ์คล้อยตามกันไปด้วย ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

- แสงแบบ high key คือแสงใน โทนสว่าง ให้บรรยากาศที่สดชื่นแจ่มใส ส่วนของเงามืดจะปรากฏให้เห็นแต่น้อย มักใช้กับภาพยนตร์ตลก หรือโรแมนติก

- แสงแบบ low key คือแสงใน โทนมืด เน้นการสร้างบรรยากาศที่มืดด้วยเงาผสมกับการเติมแสงสว่างเพียงบางจุด มักใช้กับภาพยนตร์ลึกลับ สยองขวัญ เพื่อเน้นความตื่นเต้น หรือใช้สื่อถึงด้านมืดของตัวละคร โดยเฉพาะภาพยนตร์ฟิล์ม noir มักนิยมใช้การจัดแสงแบบนี้

5.2 ทิศทางของแสง หมายถึง ตำแหน่งของแสงที่ส่องไปยังสิ่งที่ถ่าย ซึ่งจะทำให้เกิดมิติของภาพหรือช่วยบ่งบอกกาลเวลาและอารมณ์ของภาพ เช่น แสงที่ส่องจากด้านหน้าจะทำให้เห็นภาพวัตถุหรือสิ่งที่ถ่ายแบน แสงมาจากด้านบนจะทำให้ตัวละครมีรัศมีรอบตัวเหมือนนางฟ้า เทวดา บอกความหมายถึงความศักดิ์สิทธิ์ แสงมาจากด้านล่างจะทำให้ตัวละครมีลักษณะชั่วร้าย น่ากลัว แม้ไม่ได้แสดงอารมณ์ใดๆ ออกมาทางสีหน้าเลยก็ตาม แสงมาจากด้านหลังจะทำให้ไม่เห็นรายละเอียดของตัวละคร เห็นเป็นเพียงรูปร่างในลักษณะที่เรียกว่าภาพย้อนแสง (silhouette) ซึ่งจะให้ความรู้สึกนุ่มนวลและโรแมนติก เป็นต้น

โสภณี-ผู้ขายป้ายเหลือง³

ด้วยพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงและแรงกระตุ้นจากความต้องการเงินตราซื้อหาวัตถุในยุคนิโบริโกนิยม หนุ่มสาววัยรุ่นชอบลองพากันสมัครใจก้าวเข้าสู่อาชีพโสภณีมากขึ้นเป็นลำดับโดยไม่นำพาชีวิตข้างหน้าจะเป็นอย่างไร หลายคนมองว่า นี่คืออาชีพอิสระ หาเงินง่าย ง่ายคล่อง และไม่ต้องหวั่นเกรงต่อนโยบายปราบปรามแบบปากว่าตาขยิบ เพราะแท้จริงแล้วตำรวจซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายก็กลายเป็น ลูกค้าประจำ ที่พวกเธอยินดี จัดให้ ตามคำขอ

ธุรกิจค่าน้ำกามจึงเบ่งบานมีเม็ดเงินหมุนเวียนต่อปีนับแสนล้าน และสร้างความวิตกกังวลให้กับหน่วยงานด้านการวางแผนประเทศอย่างสภาพัฒน์ หรือกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งต้องรับผลพวงด้านลบจากความเติบโตของธุรกิจดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นโรคเอดส์ ที่มีเด็กวัยรุ่น อายุ 15-19 ปี เป็นผู้ติดเชื้อรายใหม่เพิ่มขึ้น โดยสถิติของกระทรวงสาธารณสุข ระบุว่า วัยรุ่นไทยกว่า 60,000 รายเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์อันเนื่องจากพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป และคาดว่าปี พ.ศ. 2551 จะมีวัยรุ่นชายหญิง ช่วงอายุระหว่าง 10-24 ปี เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ประมาณ 71,157 คน

สถิติตัวเลขที่น่ายัคิด ทำให้หน่วยงานรัฐอย่างสภาพัฒน์ มองว่า นี่คือการคุกคามสังคมไทยที่น่าวิตกกัง เป็นเรื่องต้องเร่งแก้ไขเยียวยา แต่ทว่าเหยื่อวัยละอ่อนและไก่อ่แก่เงินตั้งเวียนที่เสี่ยงต่อโรคเอดส์ทุกวินาทีกลับดูเหมือนไม่สะทกสะท้าน

ตลาดค่าน้ำกามยังคงคึกคัก ครคร่ำด้วยผู้คนมากหน้าหลายตาที่ต่างแวะเวียนมาใช้บริการ อุณหภูมิผัดผัด พวกเขาและเธอยึดที่สาธารณะริมฟุตบาท สวนสาธารณะ ฯลฯ ตกกลางคืนเปลี่ยนความพึงพอใจและเงินตราอย่างเสรี โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมแสดงเป็นโปลิศจับขโมยสลักฉาบ

ปัญหาค้าประเวณี ที่กำลังขยายฐานกว้างกำลังเป็นภัยคุกคามที่สังคมไทยต้องแสวงหาทางออกร่วมกันอย่างเร่งด่วนหรือจะปล่อยปละให้เรื้อรังและลุกลามไม่สิ้นสุด

คนบางคนยึดถือคติแม้เราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกเส้นทางเดินของชีวิตได้ ไม่ว่าจะยากลำบากเพียงใด อาชีพโสภณี ย่อมไม่ใช่หนทางที่เลือกเดิน แต่คนบางคนกลับใช้ชีวิตแบบไม่คิดให้เสียเวลาทั้งยังตัดสินใจว่ามีเพียงอาชีพนี้ที่เป็นทางเลือกเดียวที่ดีที่สุดด้วยเหตุนี้การอ้างความยากจนไร้การศึกษา ขาดโอกาส พ่อตาย แม่ติดคุก ถูกฉ้อโกง ถูกขโมย ฯลฯ จึงกลายเป็นเหตุผลคลาสสิกที่ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นคำอธิบายในกลุ่มชนที่สมัครใจดำรงชีพด้วยการค้าประเวณี ขณะที่นักสังคมสงเคราะห์ก็ถ่วงใช้ปัญหาการสร้างภาพสร้างผลงานเป็นด้านหลัก

³สุเทพ พลไพรินทร์, “โสภณี-ผู้ขายป้ายเหลือง”. หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน (24 กันยายน 2547 ปีที่ 15 ฉบับที่ 5780) หน้า 15
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ผมไม่มีทางเลือกที่ ผมมาขึ้นครั้งนี้เป็นครั้งที่สอง บ้านผมอยู่แถวตลิ่งชัน ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนๆ ให้มาขึ้นแถวนี้ พี่ถามชอกแซกจั่ง จะเที่ยวหรือเปล่า ผมคิดชั่วคราว 500 นะไม่แพงหรอกไปโรงแรมไหนก็ได้ แต่ถ้าโรส อินน์ ตรงแถวปิ่นเกล้าก็ดีนะ ห้องไม่แพง ราคาอยู่ที่ 200-300 บาท เสร็จแล้วผมจะได้กลับมาขึ้นต่อ” หนุ่มน้อยหน้ามน มาดแมน อายุราว 16 17 ปี เสนอตัวต่อ ทีมข่าวเฉพาะกิจ ในครานักเที่ยว เมื่อเห็นรถตระเวนวนรอบสวนสราญรมย์ เป็นครั้งที่สอง

นั่นคือวิถีของผู้ชายป้ายเหลืองที่ยึดทำเลทองแถวสวนสราญรมย์เป็นแหล่งทำมาหากิน ทุกคำคืนกลุ่มวัยรุ่นชายพวกนี้จะจับกลุ่มกันกระจายอยู่รอบสวน เชิญชวนบรรดาเกย์คิงส์ เกย์ควีน กระเทย และกระเทียม ร่วมสร้างสวรรค์บนดิน กระทั่งสวนแห่งนี้กลายเป็นแหล่งที่ขึ้นชื่อว่ามีผู้ชายอย่างว่ามากที่สุด

สวนสราญรมย์ในวันนี้แตกต่างไปจากเมื่อวันวานมาก มีการติดตั้งไฟส่องสว่างสองข้างทางเพื่อป้องกันการล้นลอบค้าประเวณีของกลุ่มเด็กชายวัยรุ่น แต่แสงไฟก็ไม่ได้ทำให้บรรยากาศการซื้อขายในตลาดค้าเนื้อสดของบรรดาผู้ชายป้ายเหลืองซบเซาลง เป็นแต่เพียงว่าต้องระมัดระวังมากขึ้นอีกเล็กน้อยเท่านั้น พี่เป็นตำรวจหรือเปล่า? เป็นคำถามแรกที่หลุดจากปากของหนุ่มมาดแมน แต่กลับทาลปากสีแดง เมื่อรถของทีมข่าวเฉพาะกิจ เข้าไปจอดเทียบแล้วลดกระจกลงเพื่อสนทนา ผมเพิ่งกลับจากโรงพัก(สน.พระราชวัง) เพราะถูกจับเมื่อกี้เอง ถูกปรับตั้ง 500 บาท หนุ่มน้อยหน้ามนคนเดิมยื่นคุยกับเราขณะที่สายตาสอดสายเข้ามาในรถของผู้มาเยือน

การถูกจับปรับแต่ละครั้งหมายถึงการสูญค่าตัวต่อเที่ยว ดังนั้นหนุ่มๆ หน้าตาดีที่ขึ้นรอแขกจึงวางมาดไม่สนใจใยดีกับผู้ผ่านทาง กระทั่งต่างฝ่ายต่างส่งสัญญาณถึงกันบรรดาเด็กหนุ่มจึงเริ่มจ้องมองมายังเป้าหมายที่คาดว่าจะเป็นลูกค้า พวกเขามองมาที่รถพร้อมกับก้มโค้งแล้วพยักหน้าให้ราวกับจะได้ถามว่า สนใจพวกผมไหมครับ

ความสัมพันธ์ที่เริ่มต้นจากการซื้อขายในช่วงแรก อาจได้รับการฉกฉานพัฒนากลายเป็นคูร์ักขาประจำ และนั่นอาจทำให้เกิดเรื่องเลวร้ายชวนสยงติดตามมาในที่สุด

พล.ต.ต.สุรศักดิ์ สุทธารมณ ร่องผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งรับผิดชอบงานด้านเด็กและสตรี กล่าวว่าปัญหาโสเภณีชายไม่ใช่เรื่องใหม่และไม่ห้วงในประเด็นขายบริการทางเพศ ที่น่าห้วงเป็นเรื่องการก่ออาชญากรรมมากกว่า

คนกลุ่มนี้สภาวะอารมณ์แปรปรวนไม่คงที่ ขึ้นๆ ลงๆ อารมณ์รุนแรง หึงหวง รักแรงเกลียดแรง ทะเลาะกัน คบคุมอารมณ์ไม่อยู่ ลงมือทำร้ายทุบตีรุนแรง บางครั้งถึงขั้นฆ่ากัน ก่อคดีสะเทือนขวัญอย่างที่น่ากลัวให้เห็นอยู่บ่อยๆ ร่องผู้บัญชาการฯ กล่าว

ถึงแม้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล จะหวังสวัสดิภาพของโสเภณีชาย แต่ชีวิตวัยคะนองรอบสวนสราญรมย์ ยังคงดำเนินไปตามปกติด้วยเหตุผลคลาสสิกที่ว่า ผมไม่มีทางเลือก, เฉกเช่นเดียวกับผีเอกสารนี่เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขุนนริมคลองหลอดที่มีเส้นทางหากินทอดยาวถึงสนามหลวงที่บอกกับเราว่า พ่อตาย แม่ติดคุก หนูอยู่กับยาย ไม่มีเงินค่าเล่าเรียน หญิงสาววัย 18 ปี จากดาวคะนอง ซึ่งข้ามถิ่นมาไกลถึงสนามหลวงให้เหตุผลเบื้องหลังฉากชีวิตที่เลือกไม่ได้ ไม่มีใครต้องการทำอาชีพนี้หรอก เธอกล่าว้ายๆ ขณะที่การพูดคุยกำลังออกรส เสียงตะโกนโหวกเหวกฟังไม่ได้ศัพท์แต่ทำให้หญิงสาวสองคนที่กำลังนั่งคุยกับทีมข่าวเฉพาะกิจ ลุกพรวดพราดวิ่งหนีเอาตัวรอดตามหลังวัยรุ่นนอีกกลุ่มที่เพิ่งผ่านไป ตำรวจมา พ่อเมิงมา เสียงร้องบอกพรรคพวกชัดเจนขึ้น แต่ถ้อยหลัง 15 นาทีเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจผ่านพ้นไป บรรยากาศการซื้อขายต่อรองก็กลับมาเหมือนเดิม

ถ้าจะว่าไปแล้ว ผีขุนน ผีมะขาม นับเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ถูกปองปราบมากที่สุด บ่อยที่สุด แต่เพียงชั่วครู่การเร่ขายบริการทางเพศก็กลับมาคึกคักโจ่งครึมเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น โดยเฉพาะช่วงเวลาหลังเที่ยงคืนจนใกล้รุ่งสางของวันใหม่

หญิงสาวคนหนึ่ง บอกว่า ถูกจับแล้วหลายครั้งและก็ปล่อยตัวออกมาโดยทางการไม่เคยเข้าไปดูแล เพื่อจัดหาอาชีพให้ทำตามที่เราที่เหล่านักสังคมสงเคราะห์ชอบให้ข่าวว่า จะเข้าไปช่วยเหลือนั่นชีวิตนี้ถ้าไม่ช่วยเหลือนตัวเองก็อยู่ไม่ได้ ถึงแม้จะขายตัวก็ต้องยอมเพื่อความอยู่รอด

ขณะที่ผีขุนน ผีมะขาม มีให้เลือกคละเคล้ากันไประหว่างวัยรุ่นและไม่รุ่น แต่หากแวะเวียนไปที่สวนลุมพินี แหล่งค้าประเวณีใจกลางกรุงอีกแห่งจะพบเด็กสาววัยรุ่น อายุระหว่าง 14-20 ปี เป็นหลัก พวกเธอจับกลุ่มรายรอบสวนทั้งสี่ด้านที่ทีมงานลัดเลาะไปตั้งแต่ ถ.วิฑู ผ่านหน้าสวนลุมพินี เลี้ยวซ้ายเข้า ถ.หลังสวน ซึ่งจุดที่มีการเสนอขายบริการทางเพศอยู่หน้าโรงพัก พอดิบพอดี!

เที่ยวใหม่พี่ เที่ยวใหม่ เสียงร้องเรียกของบรรดาสาวรุ่นทั้งหลาย เมื่อรถของเราขับเข้าไปใกล้ชิดขอบทาง เรลาดกระจกไม่กล้าลงไป เพราะย่านนี้เคยมีประวัติข่มขืน จี้ชิงทรัพย์หนุ่มวัยกัลดมันทั้งหลายที่ไม่ระมัดระวังตัว “300 บาท ค่ะพี่ แต่น้องคนนี่ 800 บาท เพิ่งมาเย็นไม่กี่วัน” รูปร่างและหน้าตาของเธอประมาณได้ว่าอายุน่าจะอยู่ในช่วงระหว่าง 14-16 ปี หนึ่งในทีมงานถามชอกชากด้วยความแปลกใจสร้างความไม่พอใจแก่สาวผู้เสนอตัว แต่ข้อมูลราคาค่าบริการที่ถามได้รอบสวนลุมพินี จะตกอยู่ประมาณ 300 1,500 บาท “300 เหมือนกันแหละพี่” หญิงสาวอีกกลุ่มหนึ่งที่อยู่ถัดไปร้องบอกขณะที่ทีมงานลดกระจกถลองอย่างช้าๆ พร้อมๆ กับการส่งยิ้มให้อย่างมีไมตรี ไปเธอเปล่าพี่ แต่ต้องโรงแรม(ทุ่งมหาเมฆ) ของหนูนะ อยู่ซอยสาทร 1 ค่าโรงแรมชั่วคราว 150 บาท ไม่แพงหรอกพี่ เนี่ยะ พี่มากัน 3 คนพอดี หนูก็ 3 คนเหมือนกัน เธอแนะนำต้นสังกัด เมื่อเห็นว่า ท่าทีของเรากำลังจะตกลง ราคาที่นี้ทำไมจึงถูกกว่าย่านโรงแรมชื่อดังที่ ถ.เพชรบุรี ก็หน้าตาพวกหนูสวย ลู้สาวๆ ย่านนั้นไม่ได้ กลัวตั้งราคาสูงไปแล้วหาจะแขกไม่ได้ คำตอบสั้นๆ จากปากเธอ ทำให้เรารู้ว่า โรงแรมศูนย์แปดเพชรบุรี ที่ซอยเพชรบุรี 37 เป็นสถานที่รองรับการให้บริการแขกโดยรับหญิงค่าบริการจากย่านสวนลุมพินีด้วย แม้ทำเลคำถามที่สวนลุมของเด็กสาววัยรุ่นจะดูทำทายนายตำรวจบนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานีถึงขนาดซื้อขายกันหน้าโรงพัก แต่การเปิดเกมแมวจับหนูที่ สน.ลุมพินี ออกมาไล่กวาดชั้น
ตลอดคืนก็สร้างความหวาดหวั่นและต้องเตรียมพร้อมไหวตัวให้ทันตลอดเวลา ตำรวจเค้ามามีไล่หนู
ทุกคืนแหละ ที่นี้เค้าจับปรับ 100 เดียว แล้วปล่อยตัว หนูไม่รู้จะทำอะไร ก็มันไม่มีงานอื่นทำ ถ้า
ตำรวจออกมาไล่ก็วิ่งกันอย่างเดียว ตัวใครตัวมัน แม้เค้าเนื้อสควยกระตาะซึ่งยืนอยู่มุมเสาไฟฟ้าติด
ริมรั้วฝั่ง ถ.วิฑู บอกกับเราก่อนลาจากกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ชายขายตัว เด็กขายน้ำ⁴

"เด็กขายน้ำ" ในอดีตหากเอ่ยคำนี้หลายคนคงคุ้นหู และรู้ว่าคือคำนิยามที่หมูร์กร่วมเพศ ใช้เรียกขาน "ชายขายบริการทางเพศ" มาถึงสมัยนี้แวดวงหนุ่มๆ เกย์ เด็กขายน้ำดูเป็นคำโบราณคร่ำครึ คำที่ทันสมัยในปัจจุบันจึงผันเปลี่ยนมาใช้คำว่า "เซล์" นัยว่าจะช่วยยกระดับอาชีพนี้ให้ดูดีขึ้น

วันนี้ด้วยสังคมที่เปิดกว้าง ยอมรับรสนิยมกามารมณ์ส่วนตัวมากขึ้นเท่าใด จำนวน "เซล์" ที่เคยมีบริการกันแบบ "ลับเฉพาะ" ในสถานบริการบางแห่ง จึงพัฒนาแพร่ขยายมาถึงขั้นมี "นายบริการทางโทรศัพท์" "เซล์" หรือ "ธุรกิจโสเภณีชาย" ไปไกลกว่าที่คนนอกวงการคาดคิด เพราะมีบริการแบบ "ฟูลออปชั่น" ทั้งเป็นแบบเพื่อนเที่ยว เพื่อนออกงานสังคม และเพื่อนนอน ยิ่งกว่านั้นวันนี้ "โสเภณีชาย" ไม่เพียงขายตัวกับเกย์ หากแต่รวมไปถึงการขายตัวให้กับบรรดาสาวแก่แม่มาysin "แวดวงไฮโซ"

เมื่อนึกถึงสถานที่ที่มีผู้ชายขายตัว "วังสราญรมย์" เป็นสถานที่แห่งหนึ่งในอันดับต้นๆ ที่ชายที่ชอบไม้ป่าเดียวกันและผู้หญิงซึ่งเหงาส่วนใหญ่นึกถึง ทั้งนี้เพราะบริเวณแห่งนี้เป็นศูนย์รวมของผู้ชายขายตัวทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายที่มีจิตใจเป็นหญิง แต่งตัวเป็นหญิง หรือผู้ชายที่รูปร่างกำยำแต่มีจิตใจชอบผู้ชาย และผู้ชายที่สามารถให้บริการได้ทั้งชายและหญิง

การสำรวจสถานการณ์การขายบริการทางเพศย่านวังสราญรมย์ พบความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ที่ครั้งหนึ่งทราบกันดีว่าบริเวณแห่งนี้จะมีเพียงการขายตัวธรรมดา มีการตกลงราคากันข้างทาง ถูกใจก็ขึ้นรถไปกับลูกค้า แต่งตัวตามแฟชั่นทั่วไปเท่านั้นไม่ได้เน้นอะไรมากมายนัก แต่ปัจจุบันผู้ชายขายตัวในย่านนี้ มีการพัฒนามากขึ้นทั้งเรื่องการแต่งตัวที่ดูดี บางคนผูกไทใส่สูท รูปร่างกำยำ หน้าตาหล่อเหลา การพูดจาสื่อสารสุภาพ อีกทั้งมีโปรโมชันใหม่ๆ ให้ลูกค้า

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า หลังจากเฝ้าสังเกตการณ์ผู้ชายขายตัวที่มายืนขายบริการในสถานที่แห่งนี้มานานกว่า 1 สัปดาห์ ทราบว่าผู้ชายเหล่านี้จะเริ่มปรากฏกายในช่วงหัวค่ำ ตั้งแต่เวลา 21.00 น. เป็นต้นไปจนถึงเวลา 04.00 น. โดยคืนวันศุกร์และเสาร์จะมีผู้ชายมาให้เลือกมากกว่าวันปกติเกือบเท่าตัวจาก 30 คนในวันธรรมดา ส่วนสุดสัปดาห์จะมีประมาณ 50 คน ทั้งนี้ราคาค่าบริการแต่ละครั้งคือ 500 บาท จนถึง 1,000 บาท ตามความพอใจทั้งสองฝ่าย โดยมีโรงแรมมาตรฐานราคาไม่เกิน 300 บาทอยู่ฝั่งปิ่นเกล้าหลายแห่ง

แมคหนุ่มวัย 22 ปี หนุ่รูปร่างกำยำ สูงกว่า 180 ซม. หน้าตาหล่อเหลา แต่งกายสุภาพดูสะอาดตา หนึ่งในชายหนุ่มที่ยึดริมถนนวังสราญรมย์ขายบริการทางเพศ เปิดเผยกับเราว่า เข้ามาหาเงินอยู่บริเวณนี้นานกว่า 4 เดือนแล้ว ทั้งนี้ ก่อนหน้านี้ขายบริการอยู่แถบถนนสีลม แต่ด้วยการที่มี

⁴ จิระวิทย์ ศุภนันท์ทกานต์ "ผู้ชายขายตัว เด็กขายน้ำ" หนังสือพิมพ์ คมชัดลึก (20 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 ปีที่ 19 ฉบับที่ 6485) หน้า 14
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนเข้ามาซื้อคอปดั่งกล่าวเยอะ และมีเด็กรุ่นใหม่หน้าตาดี ทำให้รายได้น้อยลง จึงตัดสินใจออกมาหากินแบบอิสระ

“เมื่อก่อนผมทำงานอยู่ในร้านแห่งหนึ่งแถวสีลม คั้นหนึ่งๆ ผมได้แค่ 800 บาท โดนตัดหัวคิวครึ่งต่อครึ่ง อีกทั้งคนเชียร์แขกถ้าไม่ให้เขา เขาก็จะเชียร์คนอื่น เด็กใหม่ๆ เยอะ ผมออกมาหา กินข้างนอกดีกว่า” แมค กล่าว

แมค เล่าอีกว่า อัตราค่าบริการของเขาที่มาขายบริการที่นี่ก็เพียง 500 บาท เพิ่มเวลาให้จากเดิม 2 ชั่วโมง เป็น 3 ชั่วโมง หากให้บริการต่อเนื่องได้ไม่ถึง 30 นาทีจะไม่คิดค่าบริการสำหรับลูกค้าผู้หญิงและลูกค้าเพศชายที่เป็นฝ่ายรับ แต่สำหรับลูกค้าชาวต่างชาติเขาจะเพิ่มราคาเป็น 800 บาท ไม่รวมค่าห้องพักที่จะต้องตกเป็นภาระของลูกค้า ทั้งนี้ยังมีลูกค้าอีกประเภทที่นิยมให้ร่วมกิจกรรมทางเพศบนรถเลย เมื่อตกลงกันได้จะขับรถวนไปในบริเวณที่มีคนไม่มีคนรถวน ซึ่งจะได้รสชาติอีกแบบ

“ส่วนใหญ่ผมจะได้เงินค่าหัวคิวจากเพื่อนๆ ด้วยกันเอง เนื่องจากผมสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ เพื่อนๆ ก็จะให้ผม 100-200 บาท แล้วแต่ราคาที่เราเป็นคนเจรจา สำหรับผมเองวันหนึ่งๆ จะรับลูกค้าประมาณ 3 ราย จะหยุดทำงานวันจันทร์และวันอาทิตย์ เพื่อพักผ่อน” ชายหนุ่ม กล่าว

แมค เล่าอีกว่า ขณะนี้ผู้ชายที่มาขายบริการในสถานที่แห่งนี้จะต้องแข่งขันกัน แย่งลูกค้ากันด้วยวิธีการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกายที่จะต้องดูดีสะอาดตา ไม่สกปรก บางวันมีคนใส่สูทผูกเนคไทมาขึ้นขายบริการ แต่ช่วงนี้หายไปเนื่องจากฝนตกลงมาเลยต้องใส่เสื้อยืด ขณะที่รูปลักษณ์ที่กลุ่มลูกค้าให้ความสนใจคือต้องมีรูปร่างกำยำ เขาก็ต้องไปเล่นกล้ามเพาะกายตามฟิตเนสราคาถูก ส่วนคนที่ไม่มีเงินมากนักก็จะออกกำลังกายอย่างง่ายๆ อยู่กับที่พัก

ทั้งนี้ ผู้สื่อข่าวได้ลงไปยืนเพื่อสังเกตพฤติกรรมของผู้ที่นิยมมาซื้อบริการผู้ชายในย่านวังสราญรมย์พบว่า มีลูกค้าหลากหลายมากหน้าหลายตา นิยมเข้ามาซื้อความสุข บางคนขับรถยนต์ยี่ห้อดีมีราคาหลักล้าน บางคนนั่งแท็กซี่ บางคนขี่รถจักรยานยนต์ บางรายให้เจ้าหน้าที่จากโรงแรมขับรถมารับถึงที่

สำหรับลูกค้าส่วนใหญ่เป็นผู้ชายที่นิยมชายด้วยกัน อายุเฉลี่ยด้วยสายตาประมาณ 25 ปี ขึ้นไปเข้ามาใช้บริการ ขณะที่ผู้หญิงที่เข้ามาใช้บริการน้อยกว่า อายุประมาณ 25 ปีขึ้นไปเช่นกัน โดยส่วนใหญ่ลูกค้าจะดื่มสุรามาแล้วแทบทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความพึงพอใจของวัยรุ่นไทย⁵

จากสภาพของสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร หรือสื่อสารสนเทศต่างๆ สิ่งเหล่านี้มันล้วนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นไทยเป็นอย่างมาก จนทำให้สังคมไทยขณะนี้ถ้าเราเหลียวไปซ้ายไปขวาก็จะพบกลุ่มเด็กวัยรุ่นทั้งชายทั้งหญิงกลับกลายเป็นเด็กที่ก้าวทันยุคทันสมัย รวมทั้งค่านิยมความพึงพอใจที่เกินตัวเกินฐานะของเด็กบางกลุ่ม

กระแสความคลั่งวัตถุนิยม การที่วัยรุ่นมีความคลั่งไคล้ในการแต่งกายแบบแนวแปลกๆ หรือแฟชั่น โมเดิร์นชิปปีที่กำลังเป็นที่นิยมในหมู่สังคมวัยรุ่นบ้านเรา หรือบางรายก็นิยมสินค้าแบรนด์เนมราคาแพง อาทิเช่น เสื้อผ้า กระเป๋า เครื่องหนัง รองเท้า และเครื่องประดับ เป็นต้น

การชอบเที่ยวเตร่ยามค่ำคืน เราคงเห็นได้จากแหล่งบันเทิงต่างๆ หรือตามถนนสายบันเทิงคนกลางคืน หรือตาม ผับ บาร์ เชนท์ ที่กลุ่มวัยรุ่นชอบไปจับกลุ่มมั่วสุมกันเป็นประจำ บางกลุ่มมีพฤติกรรมในด้านลบ ก็คือการจับกลุ่มมั่วยาเสพติดและมั่วเพศกัน

สังคมของเรานี้ปัจจุบันเชื่อมโยงกับกระแสโลก ซึ่งเป็นกระแสของการบริโภคนิยม วัตถุนิยม เงินนิยม เพราะฉะนั้นกระแสอย่างนี้ จึงทำให้คนเกิดความเห็นแก่ตัว แย่งชิงกัน ทะเลาะกันมากขึ้น ฉะนั้นวิธีการที่เราดำเนินการอยู่นั้น คือถ้าคนได้ค้นพบเจอความสุขที่มาจากใจที่ดี จิตใจก็อยากที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่มีการบริโภคมาก แล้วหันมาบริโภคแต่ความสุข จนทำให้เกิดความสุขที่แท้จริง

สิ่งที่สังคมต้องการและโหยหา คือโลกของหัวใจความเป็นมนุษย์ เพราะหัวใจความเป็นมนุษย์ คือ การมีน้ำใจ การมีความเมตตากรุณา การช่วยเหลือ เกื้อกูลกันและกัน การจะทำให้เกิดสังคมที่มีหัวใจของความเป็นมนุษย์ได้นั้น ก็คือการไปรับรู้ว่ามีใครทำอะไรดี ๆ ที่ไหนบ้าง และเข้าไปส่งเสริมการทำความดีนั้น ยกตัวอย่าง เรามีโรงเรียนและมหาวิทยาลัยรวมแล้วหมื่นกว่าโรง แต่ให้เรียนเฉพาะวิชาการอย่างเดียว ก็ไม่ได้อะไรนอกจากความรู้ แต่ถ้ามีนโยบายให้นักเรียน หรือนักศึกษา ไปหาว่าในสังคมใครทำอะไรดีเพื่อสังคมบ้าง ถ้ามีนักเรียนหนึ่งหมื่นคน มีการบันทึกการทำความดีหนึ่งหมื่นกรณี ถ้าทำทุกปี ทุกโรงเรียน หรือทุกมหาวิทยาลัย จะทำให้คนได้รับรู้ในเรื่องการทำความดีมากขึ้น และสื่อมวลชนต้องทำหน้าที่ในการนำเสนอเรื่องราวการทำความดีออกมาในรูปแบบสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ต่างๆ ความดีก็จะมีพลั่งเกิดขึ้นในสังคม

สำนักแผนงานสุขภาพเด็กและเยาวชน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เปิดเผยสถานการณ์วัยรุ่นไทยว่ากำลังอยู่ในขั้นวิกฤต ชายและหญิง อายุระหว่าง

⁵ <http://www.elib-online.com/childclinic/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11-19 ปี มีพฤติกรรมเสี่ยงหลายด้าน อาทิ เริ่มดื่มสุราประมาณ 1.2 ล้านคน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรถ์ไม่พึงประสงค์ การเสพยาเสพติด และค่านิยมวัตถุนิยม

นักศึกษาที่มีพฤติกรรมรูปแบบแอบแฝงให้มีเพศสัมพันธ์ยังไม่มีการวางแผนป้องกัน ตรงข้ามกับหญิงขายบริการตามสถานที่อาบ อบ นวด ยังมีการตรวจเลือดตลอดระยะเวลาทุก 15 วัน-1 เดือน แต่ปัจจุบันเด็กวัยรุ่นไม่รู้เรื่องการป้องกันทำให้ลองผิด-ลองถูก จึงเกิดปัญหาทั้งสังคมเช่นตั้งครรถ์ก่อนวัยอันควร เมื่อไปทำแท้งกับหมอเถื่อนก็จะให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือบางรายติดเชื้อเอชไอวี

สังคมไทยตกอยู่ในภาวะกระแสทุน นิยม พาณิชยกรรม และวัตถุนิยม ขาดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ขาดความรักและความผูกพันกับท้องถิ่น การยอมรับในภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่น หันไปรับวัฒนธรรมตะวันตกที่ไหลบ่าเข้ามาผ่านสื่อต่างๆ

จนเกิดการซึมซับคัดแปลง ในการรักษาคุณค่าวัฒนธรรมที่ดีไว้นั้นเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันสืบสานและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันดีไว้ สื่อสารมวลชนเป็นอีกองค์กรหรือหน่วยงานหนึ่ง ที่มีบทบาทความสำคัญในการเข้าถึงและสร้างการรับรู้ สร้างค่านิยม ทศนคติตลอดจนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเยาวชนและวัยรุ่นได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในอันที่จะทำให้เยาวชน ได้เข้าใจในคุณค่าของวัฒนธรรมทั้งทศนคติและ พฤติกรรมที่ดีงาม ตลอดจนสามารถสร้างสรรค์นำวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

สื่อสามารถทำให้บุคคลหรือองค์กรมีชื่อเสียงได้ โดยเฉพาะสื่อทางทีวีจะมีอิทธิพลมาก เพราะปัจจุบัน สื่อสามารถรับสื่อจากต่างประเทศได้ และนำมาเสนอในรูปแบบของรายการต่างๆ ตรงนี้ถ้าทุกคนช่วยกันนำเสนอในรูปแบบที่ถูกต้องถูกเวลา แต่แฝงไปด้วยความงดงามของศิลปวัฒนธรรมไทยควบคู่ไปด้วย จะเป็นการปลูกฝังให้เด็กรุ่นใหม่มีความคิดสร้างสรรค์ในเรื่องของการผลิตงานทางด้านสื่อมวลชนที่ดี ซึ่งสมัยก่อนสื่อทางด้านศิลปวัฒนธรรมไทยมีผู้ให้การสนับสนุนแต่ปัจจุบันสื่อถูกกดดันจากผู้มีอิทธิพลหรืออำนาจจากภาคต่างๆ ทำให้มีการนำเสนอรูปแบบของวัฒนธรรมน้อยลง

สื่อสามารถสร้างคนสร้างวัตถุขึ้นในสังคมไทย ศิลปะของไทยก็สามารถสร้างบุคคลๆ หนึ่งขึ้นมาได้ ศิลปวัฒนธรรมไทยบางอย่างอาจ จะถูกมองข้ามจากสื่อ จะมองว่าสื่อไม่สนใจไม่ได้ เพราะสื่อเลือกที่จะ รับสารได้เหมือนกับผู้รับสารเช่นกัน ตรงนี้เราไม่สามารถที่จะโทษใคร ได้ อยากให้ทุกคนมองว่า โลกเปลี่ยน สังคมเปลี่ยน สื่อก็ต้องเปลี่ยนตาม ในการนำเสนอศิลปวัฒนธรรมไทย สื่อบ้านเรายังห่างไกล

บางครั้งการสร้างกระแสที่ผิด ต้องมีกระบวนการคิดในการนำเสนออย่างสร้างสรรค์ สื่อเป็นผู้ที่มีอิทธิพลกับสังคมไทยมากเราจะรับรู้ข่าวสารได้ก็เพราะด้วยการนำเสนอ เราควรที่จะมีการเอกละครนี้เป็นเอกละครที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดระเบียบของสื่อให้มากขึ้น เพื่อเป็นตัวอย่าให้กับสื่อต่อไปในอนาคต แต่บางครั้งการรับผิดชอบทางสังคม สังคมไทยจะมองแต่ว่าสื่อเป็นผู้นำเสนออย่างเดียวนั้นไม่ได้ เราต้องดูที่สังคมครอบครัวว่าเขาเปิดโอกาสให้คนในครอบครัวรับสื่อมากน้อยแค่ไหน ซึ่งบางครั้งสังคมก็พยายามสร้างสรรค์วัฒนธรรมรูปแบบต่างๆ ขึ้น แต่ขึ้นอยู่กับทัศนคติและมุมมองว่าสื่อจะเลือกแปรสารในรูปแบบไหน

ส่วนสถาบันครอบครัวที่ดูเหมือนว่ากลุ่มพ่อแม่และกลุ่มลูกวัยรุ่นจะเกิดรอยแยกจากกัน ขาดการสื่อสารระหว่างพ่อแม่ลูก เกิดความเหินห่างต่อกัน บางครอบครัวพ่อแม่หย่าร้าง หรือเกิดทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำ กลายเป็นครอบครัวที่มีปัญหาความขัดแย้ง จึงทำให้เด็กกลายเป็นเด็กมีปัญหาด้วย และลูกๆ ทั้งหลายก็ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ เป็นเด็กเกเร คือร้อน ไม่มีความรับผิดชอบ และไม่ตั้งใจเล่าเรียนสิ่งต่างๆ เหล่านี้เอง เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่ง

ตัวอย่างของเด็กไทยบางกลุ่มในสังคมยุคนี้ดูเหมือนว่าเด็กกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่กำลังเป็นเป้าสายตาแก่ผู้พบเห็นเป็นอย่างยิ่ง เพราะจากการที่พวกเขาที่มีพฤติกรรมแต่งกายที่แหวกแนว เซ็กซี่ ยั่วยวนหรือพวกเขาเหล่านี้กำลังอยู่ในกระแสวัฒนธรรม จึงทำให้เด็กกลุ่มนี้มีพฤติกรรมที่เสี่ยงกับการเบี่ยงเบนเป็นอย่างยิ่ง และที่สำคัญที่อยากจะกล่าวถึงก็คือ อยากให้สังคม และครอบครัวให้การดูแลเอาใจใส่ลูกๆ หลานของท่านให้อยู่ในขอบเขตพฤติกรรมที่เหมาะสมและถูกต้อง และสมควรหาแนวทางช่วยเหลือเยียวยาเหล่าวัยรุ่นไทยที่มีพฤติกรรมเสี่ยงอย่างเร่งด่วน เพราะปัญหาสำคัญที่ทำให้เหล่าวัยรุ่นไทยกลายเป็นปัญหาสังคมก็เพราะ "ครอบครัว" ของพวกเขาเป็นจุดเริ่มต้นนั่นเอง

เมื่อพวกเขามีความพึงพอใจในวัฒนธรรมมากเท่าใด ก็ทำให้พวกเขาพยายามที่จะไขว่คว้าหาวัฒนธรรมต่างๆ มาปรนเปรอให้กับตนเองมากที่สุด และที่สำคัญดูเหมือนว่าเด็กวัยรุ่นไทยของเรา กำลังตกอยู่ในความพึงพอใจกระแสวัฒนธรรมเต็มตัว...ซึ่งคงถึงเวลาแล้วที่เราทุกคนคงต้องเยียวยาช่วยเหลือพวกเขาไม่ให้ล้าลึกลงไปกว่าที่จะดึงกลับมาได้ โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวจะต้องเป็นปราการด่านแรกในการที่จะช่วยเหลือลูกหลานของเรามีให้ตกอยู่ในวังกระแสวัฒนธรรม ถ้าเราต้องการที่จะสร้างครอบครัวของเราให้เป็นสุข และอบอุ่นไปด้วยสายสัมพันธ์ที่แนบแน่นของครอบครัวแล้ว คงต้องอาศัยความร่วมมือจากคุณพ่อคุณแม่และลูกๆ ด้วยที่จะร่วมกันเสริมสร้างความรัก ความเข้าใจ และความเอาใจใส่ต่อกัน เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดี จนกลายเป็นครอบครัวแห่งความสุขต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาลูกติดเพื่อน⁶

วัยรุ่นแทบทุกคนจะให้ความสำคัญแก่เพื่อนฝูงมาก โดยลักษณะหนึ่งที่เกิดขึ้นในการคบเพื่อน คือ การเลือกเพื่อนที่มีความสนใจคล้ายคลึงกัน มีลักษณะบางอย่างเหมือนกับตนเองหรือสามารถสนองความพึงพอใจอย่างของตัววัยรุ่น และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ เขาไปมาหาสู่กันได้ง่าย สิ่งเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นเกิดความรู้สึกใกล้ชิดไว้วางใจ ยอมรับกันและกัน ตลอดจนสามารถเปิดเผย ความรู้สึกเร้นลับบางอย่างต่อกันได้

สาเหตุที่เด็กติดเพื่อน เพราะต้องการการยอมรับจากผู้อื่น เราก็ต้องดูด้วยว่าทำไมเขาอยู่กับเพื่อนแล้วมีความสุข ทำไมอยู่บ้านไม่มีความสุข ต้องสร้างบรรยากาศให้เป็นบ้านแห่งความรัก สื่อสารกันในทางบวก และทำให้เขารู้สึกว่าเป็นที่รักของคนในครอบครัว หากเด็กอยู่บ้านแล้วมีความสุข เขาก็จะไม่ไปแสวงหาความสุขจากนอกบ้าน

ส่วนที่คบเพื่อนไม่ดี ก็ต้องดูว่าเขาเป็นคนที่มีความ self-esteem ต่ำหรือเปล่า ปฏิเสธเพื่อนไม่เป็นหรือเปล่า ถึงแม้ว่าเพื่อนคิดยาเสพติด เขาก็อาจคิดยาไปกับเพื่อน เพราะปฏิเสธไม่เป็น หรือถ้าถูกรู้ว่าในกลุ่มเพื่อนเขามีแฟนกันหมด มีตัวเองอยู่คนเดียวที่ยังไม่มีแฟน รู้สึกตัวเองต่ำต้อยด้อยค่า เรียกว่าเป็นคน self-esteem ต่ำ รักตัวเองไม่เพียงพอ ไขว่คว้าหาความรักจากที่อื่นมาเติมเต็ม ถ้าเมื่อไหร่ที่เราารู้สึกว่าเรามีแฟนมีคนอื่นเขารักเรา แล้วเรารู้สึกมีคุณค่ามากขึ้น พอเขาทิ้งเราไปแล้วเรารู้สึกว่าคุณค่าของเราลดลง นี่ก็แสดงว่า self-esteem ต่ำเช่นกัน เพราะว่าจริงๆ แล้ว คุณค่าของเราอยู่ที่ตัวเราเอง ไม่ว่าจะไม่มีใครรักหรือไม่ รักเรา เราก็มีคุณค่าเท่าเดิม

การติดเพื่อนมักเกิดควบคู่กับการเริ่มเป็นอิสระจากพ่อแม่ อยากคิดเองทำอะไรด้วยตัวเอง จนทำให้พ่อแม่หลายท่านอดรู้สึกน้อยใจไม่ได้

อาการติดเพื่อนของวัยรุ่นนับเป็นเรื่องธรรมดา แต่คุณพ่อคุณแม่ส่วนใหญ่ มักจะรักลูกและมองลูกในแง่ดี เมื่อเด็กเริ่มมีพฤติกรรมก้าวร้าว ไม่น่ารัก หรือเปลี่ยนไปเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น จึงมักจะโทษเพื่อนว่าเป็นที่มาของนิสัยไม่ดีและพาลไม่ชอบเพื่อนของลูก หากพ่อแม่บ่นว่า ก็จะทำให้ลูกต่อต้าน คิดว่าพ่อแม่แค่จัดการ ไม่มีเหตุผล

เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะเลือกคบเพื่อนที่มีลักษณะคล้ายตัวเอง หรือมีลักษณะที่ตัวเองปรารถนา ดังนั้น คุณพ่อคุณแม่จึงไม่ควรไปโทษเพื่อนของลูกว่าเป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่น่ารัก แต่ควรจะให้ความเอาใจใส่ และพยายามอธิบายให้ลูกเข้าใจถึงหน้าที่ในวัยของเขา และขอบเขตของพฤติกรรมที่เหมาะสมจะดีกว่า ที่สำคัญ ควรจะสอนให้ลูกของเรารู้จักคิด แยกแยะด้วย

⁶ ขจิตวิรัตน์ ชูนประเสริฐ/กรมสุขภาพจิต “คอลัมน์ สดจากจิตวิทยา” หนังสือพิมพ์มติชน (29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ปีที่ 17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ฉบับที่ 6301) หน้า 10 ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตนเองว่าจะไรควร ไม่ควร และรู้จักเลือกคบหาเพื่อนที่ดี หากรู้สึกว่ ช่วงนี้ลูกติดเพื่อนมาก แทนที่จะบ่นว่า ทำให้ลูกยิ่งถอยห่างจากเรา ควรจะเปิดใจให้กว้าง และปรับตัว หาโอกาสใกล้ชิดกับลูกและเพื่อน ๆ เพื่อสังเกตความเป็นไปของพวกเขา และคอยให้คำแนะนำอยู่ห่าง ๆ จะดีกว่า

นอกจากนี้ หากพ่อแม่ไม่พยายามยอมรับการเติบโตทางจิตใจของลูก ไม่ไว้ใจ หรือให้โอกาสในการคิดการตัดสินใจ อาจทำให้เกิดความหวั่นไหวที่เกินพอดี ความรู้สึกเหล่านี้ มักกลับกลายเป็นสิ่งที่ทำให้ลูกว้าวุ่นว้างเหินออกจากพ่อแม่ยิ่งขึ้น การกีดกันหรือห้ามลูกคบเพื่อนคนนั้น คนนี้ด้วยท่าทีสื่อสารแบบแข็งกร้าว มักจบลงด้วยการที่พ่อแม่และลูกมีความขัดแย้งรุนแรงยิ่งขึ้น

สิ่งที่คุณแม่พ่อคุณแม่ทุกท่านกลัวที่สุด เมื่อสัมผัสใกล้ชิดกับเพื่อนๆ ของลูกก็คือ การค้นพบว่ากลุ่มนี้ กำลังทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเช่น การใช้ยาเสพติด การสนใจในเรื่องเพศด้วยวิธีการไม่เหมาะสม ในกรณีเช่นนี้การพูดคุยกับลูกเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำโดยเร็ว แต่ต้องเป็นไปด้วยท่าทีที่เป็นกลาง หลีกเลี่ยงการใช้อารมณ์ พยายามสื่อถึงความรัก มีการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ให้โอกาสลูก ในการแก้ไขปรับปรุงตนเอง

พ่อแม่ควรแสดงความพร้อมที่จะคอยเคียงข้างเพื่อช่วยเหลือลูกเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการปรึกษาหารือ การแสวงหาความช่วยเหลือจากจิตแพทย์นักจิตวิทยา หากปัญหานั้นรุนแรงเกินกำลังที่ครอบครัว จะแก้ไขกันเองได้

การสร้างและรักษาความรู้สึกที่ดีภายในครอบครัว พร้อมกับความเข้าใจ ในการพัฒนาการของวัยรุ่น รู้ว่าวัยรุ่นต้องการอิสระ รู้จักลดความคาดหวังต่อการให้อยู่ติดบ้านตลอดเวลา หรือความคาดหวังอื่นๆ มีความยืดหยุ่น ผ่อนปรน ซึ่งเกิดจากรากฐานจากรักความผูกพันของพ่อแม่ จะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ลูกผ่านพ้นช่วงวัยของความเสี่ยงนี้ไปได้ด้วยดี รวมทั้งยังเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้ง ให้ลูกคิดถึงบ้าน อยู่ติดบ้านมากขึ้น

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ประเด็น

การย่ำก้าวเข้าไปทำในสิ่งที่ผิด แล้วไม่อาจกลับไปแก้ไขอะไรได้อีก

โครงเรื่องย่อ

เอ็ม ชายหนุ่มผู้ฟุ้งเฟ้อ แต่ที่บ้านไม่ได้มีเงินทองอะไรมากมาย เขาต้องอยู่กับกลุ่มเพื่อนที่มีฐานะ และเขาต้องปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน เมื่อเงินที่ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมีไม่มากพอที่จะเข้าไปกับกลุ่มเพื่อนได้ เอ็มพบว่า วิ เพื่อนสนิทของเขาได้ทำงานขายบริการ เขาได้ลองทำตามเธอบ้างเพื่อนำเงินนั้นมาใช้จ่ายในสิ่งที่เขาอยากได้เหมือนกับคนอื่นในกลุ่มเพื่อน และ เอ็ม ได้ย่ำก้าวเข้าไปสู่วงการจนต้องเจอกับสิ่งเลวร้ายอันเจ็บปวดแสนสาหัสที่ไม่สามารถกลับไปแก้ไขอะไรได้อีก

ลักษณะของตัวละคร

1. ตัวละครชื่อ เอ็ม อายุ 19 ปี เพศ ชาย

ลักษณะทางกายภาพ : ผิวขาว ผมสีดำ ตาสีน้ำตาล รูปร่างสมส่วน

ลักษณะชีวิตภายนอก : ฟุ้งเฟ้อ รักเพื่อน อยู่กับกลุ่มเพื่อนของตัวเองเสมอ มีเพื่อนสนิทคือ วิ ชอบใช้เงินตามใจอยาก สรุ่ยสรวย

ลักษณะชีวิตภายใน : ปกปิดว่าตนเองนั้นขี้ดสน รักความสุข อยากรู้ อยากลอง โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ต้องการเป็นที่สนใจของกลุ่มเพื่อน

ความต้องการของตัวละคร : ถ้ามีเงินเยอะก็สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับเพื่อนได้ โดยไม่ขี้ดสนอะไร

ความขัดแย้งและอุปสรรคของตัวละคร : บ้านไม่ได้ร่ำรวย แต่ต้องอยู่กับกลุ่มเพื่อนที่มีฐานะ และเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนชื่อดัง จึงต้องทำตัวให้เข้ากับฐานะของเพื่อนๆ จนได้ลองไปทำงานขายบริการ

พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร : เมื่อผ่านเหตุการณ์ที่เลวร้ายมา เอ็มเลือกที่จะปล่อยอดีตทิ้งไป โดยไม่คิดว่าจะย่างกลับเข้าไปในวงการนี้อีก

2. ตัวละครชื่อ วิ อายุ 19 ปี เพศ หญิง

ลักษณะทางกายภาพ : ผิวสองสี ผมยาวสีน้ำตาลแดง ตาโตสีน้ำตาลเข้ม

ลักษณะชีวิตภายนอก : ฟุ้งเฟ้อ ร่ำรวย ลูกคุณหนู มีชาติตระกูล มีเพื่อนสนิทคือ เอ็ม กับสา ชอบใช้จ่ายซื้อของใหม่ๆ เอามาอวดเพื่อนๆ

ลักษณะชีวิตภายใน : เก็บกด มักไม่ค่อยเล่าอะไรให้ใครฟัง มักตัดสินใจอะไรด้วยตนเอง

ความต้องการของตัวละคร : ทำงานขายบริการ เพื่อมีเงินใช้และจุนเจือครอบครัว และทำให้อยู่รวมกลุ่มเพื่อนได้

ความขัดแย้งและอุปสรรคของตัวละคร : เป็นคนที่เล่าวิธีการทำงานให้เอ็มฟัง จนเอ็มลองไปดูบ้าง เธอเห็นเอ็ม เป็นเหมือนกระจกสะท้อนเงาตัวเอง

พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร : เธอรู้สึกผิดที่ได้ทำลายชีวิตของเพื่อนตนเอง และเริ่มพิจารณาตัวเองว่าสิ่งที่ทำมันถูกหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Paradigm

Act 1 Beginning	Act 2 Confrontation	Act 3 Resolution
<p>Set up : เอ็มแต่งตัวไปเรียน หยิบเงินที่วางบนโต๊ะ เดินทางไปเรียนตามปกติ เอ็มคบกับกลุ่มเพื่อนที่มีฐานะดีกว่า เพื่อนต่างพูดถึงเรื่องรถยนต์ เสื้อผ้า สิ่งของฟุ่มเฟือย</p> <p>Plot Point 1 : เอ็มเจอวี ออกมาจาการถของชายกลางคน เอ็มเห็นวีรับเงินมาจากชายคนนั้น เอ็มตั้งคำถามวิ วิตกใจมากขอให้ให้บอกเพื่อนๆ เอ็มถามเรื่องเกี่ยวกับการทำงาน ต้องทำอย่างไรบ้าง</p>	<p>Confront : เอ็มเข้าไปสู่ วงการการขายบริการผ่านทาง internet ลองทำงานขายบริการ</p> <p>Conflict : เอ็มเจอวีในงานปาร์ตี้เล่นยาเสพติด</p> <p>Plot Point 2 : เอ็มไปปาร์ตี้ ยึดตามคำชวนของเพื่อนทางโทรศัพท์</p> <p>Climax : เอ็มถูกมอมยาโดนผู้ชายข่มขืน วิเสียใจที่ช่วยอะไรเอ็มไม่ได้</p>	<p>Climax : เอ็มนั่งอยู่ริมถนนเมื่อตัวสั่นหมดสภาพ มือกำเงินที่ได้รับมาจากการขายบริการ เอ็มกรีดร้องโวยวายออกมา</p> <p>Resolution : เอ็มตัดสินใจเลิกยุ่งกับวงการขายบริการ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาบทภาพยนตร์

การเสนอบทภาพยนตร์ ครั้งที่ 1

เรื่อง “ผู้ชายป้ายเหลือง”

Scene Title

ใบค่าเทอมของเอ็มวางบนโต๊ะหนังสือ

Scene 1 ค่าเทอมที่ไม่พอจ่าย

ภายใน / ตอนเช้า / บ้าน

ภายในห้องนอนในบ้านที่สลัมแห่งหนึ่งในซอยตันยาง ที่บ้านนั้น เอ็ม ชายหนุ่มรูปร่างสมส่วน หน้าตาดี อายุราว 20 ปีเศษ หน้าตาดี กำลังนั่งกลุ่มโตะหนังสือ มือข้างหนึ่งถือใบแจ้งเดือนค่าเทอม เขากุมขมับพร้อมถอนหายใจ

ท้องฟ้ายามเช้า พระอาทิตย์ทอแสงมา เอ็มเดินออกมาจากห้องนอน และปล้นพี่สาวเอ็มก็เข้ามาภายในบ้าน

เอ็ม

“กลับมาแล้วหรือพี่อู๋ม”

อู๋มสะบัดรองเท้าสั้นสูงออก เธอเป็นสาวคาเฟ่ที่ต้องทำงานกลางคืน เอ็มมองตามพี่สาวของเขา

อู๋ม

“เนี่ยหาดังค์มาได้ทำนี่”

อู๋มพูดกลางยื่นเงินก้อนหนึ่งไปให้เอ็ม เอ็มรับเงินมาคลี่เงินออกนับ

เอ็ม

“ همینนี้ ขาดอีกตั้ง 5 พันเนอะพี่”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อู๋ม

“กูเบิกเงินล่วงหน้ามาให้ได้แค่นี้แหละ
มึงก็ไปจ่ายแค่นี้ได้มัย กูว่างแล้ว ไปนอนก่อนนะ”

อู๋มกระแทกประตูห้องนอน เอ็มตะโกนตามหลัง

เอ็ม

“ขอบใจนะพี่ ไปเรียนก่อนนะ”

เอ็มใส่รองเท้าและเดินออกมาจากบ้าน เมื่อออกจากบ้านเขาได้เจอกับ ต้ม ชายหนุ่มข้างบ้าน ซึ่งเพิ่งกลับมาจากที่ทำงานแห่งหนึ่ง

ต้ม

“ไง ไอ้เอ็ม พี่ไปเรียนหรือ”

เอ็มยิ้มและพยักหน้า ต้มเดินสวนไปก่อนจะหันกลับมาแล้วเรียกเอ็มอีกครั้ง

ต้ม

“เฮ้ย เอ็มตั้งคัมมิ่งนะหาได้ครบหรือยังวะ
เขาว่ามึงกับพี่มิ่งไปหากูยืมมาซะหลายที่เลยนี่”

เอ็ม

“ยังเลยพี่ เนี่ยขาดอีกตั้ง 5 พันนะไม่รู้จะไปเอาจากไหน”

ต้ม

“แล้วจะทำไงล่ะวะ จะหางานทำรี”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ็ม

“ผมก็ไม่รู้จะเอาเวลาที่ไหนไปทำเหมือนกัน
อืม...แล้วพี่ละพี่ทำงานอะไรเธอ
ถ้าเป็นช่วงกลางคืนผมยังพอทำได้อยู่
ผมเห็นพี่น่าจะกลับบ้านเช้าทุกที
ถ้ามีตำแหน่งเหลือเอาผมไปฝากด้วยคนซิ”

ตั้มนั่งเงียบไปพักนึง เขายกไหล่เบาๆ

ตั้ม

“เอาไง ว่างวันนี้ก็ลองแวะมาที่บ้านกูก่อนละกัน”

เอ็มฉงน ก่อนเดินจากไป

Scene 2 หม้อลอย

ภายใน / ตอนสาย / มหาลัย

ในมหาวิทยาลัย เอ็มนั่งหม้อในห้องเรียน

ภาพ Flash Back เอ็มขอยืมเงินเพื่อนแต่ก็ไม่มีใครให้

เขามองไปที่หน้าห้อง ภายในห้องเรียนเต็มไปด้วยเพื่อนๆของเขาที่กำลังตั้งใจฟังที่อาจารย์สอน พระอาทิตย์เริ่มคล้อยลงที่ขอบฟ้า

Scene 3 งานที่ตั้มทำ

ภายใน / ตอนเย็น / บ้านตั้ม

ในบ้านของตั้ม ตั้มหยิบน้ำมาให้เอ็มก่อนนั่งลงข้างๆเอ็ม

เอ็ม

“งานที่พี่ทำตกลงเป็นงานในผับใช่ไหม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้มเงียบไปพักหนึ่ง

ต้ม

“งานกูจริงๆแล้วนะ.... ไม่ต้องไปบอกใครเขานะ ...
พี่ยืนอยู่ที่วังสราญรมณ์นะ”

เอ๋ม

“หา ตกลงว่าพี่ขายตัวหรือครับ”

ต้ม

“มึงอย่ามาดูถูกงานนี่นะ โว้ย
เดือนๆนึงถ้าขยันกูได้เงิน 2-3หมื่นเชียวนะมึง
แล้วรูปร่างอย่างมึง ไม่เกิน 5 วันก็หาเงินได้แล้ว 4-5 พันนะ”

เอ๋ม

“แต่พี่ นั้นมันขายตัวนะพี่ มันจะดีหรือ”

ต้ม

“แล้วแต่ความคิดวะ มึงมองพี่สาวตัวเองยัง ไรล่ะ
คนรอบๆมองยังไง มันก็ขึ้นอยู่กับตัวมึง
อายุมึงก็ยังไม่ทำงานพับไม่ได้ด้วยซ้ำ
กูไม่ได้แนะนำให้เป็นอย่างกูหรอก
แต่กูสงสัยว่าที่เห็นมึงไปเที่ยวขอยืมเงินชาวบ้านไปทั่ว
กูแค่ไม่อยากให้มึงเสียโอกาสเรียนก็แค่นั้นเอง
ที่เหลือขึ้นอยู่กับความคิดสินใจของมึงเองละกัน ”

เวลาผ่านไป เอ๋มทำหน้าที่นักร้องชั่วคราว 2 เขานั่งอยู่บนโต๊ะเขียนหนังสือของตัวเองภายในห้องนอน
เขานิ่งคิดถึงคำพูดต้มที่ชักชวนไปทำงาน แสงแดดยามเช้าสาดส่องเข้ามาภายในห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 4 การทำงานครั้งแรก

ภายนอก / วัดสราญรมย์ / กลางคืน

ตี๋มยืนอยู่ริมถนนหน้าวัดสราญรมย์ สายตาคอยมองหารถที่วิ่งผ่านไปมาบนถนนบริเวณป้ายรถเมล์
ตอนนั้นเขามองไปที่หัวเลี้ยวมุมถนน พลันเห็นเอ็มกำลังเดินเข้ามาหา

เอ็มยิ้มแย้มๆ

ตี๋ม

“เฮ้ย ใต้เอ็ม คุณนี่ว่ามึงจะไม่มาซะแล้ว”

ตี๋ม

“ก็แค่ สองสามวันนะพี่ พอหาตังค์ได้ครบก็คงเลิกทำแล้ว”

ตี๋ม

“อืม ถ้าคิดได้ยังงั้นก็ดีแล้ว ทำตามที่พี่เค้าให้ฟังนั่นแหละ
ไม่ยากไม่เย็นอะไร”

เอ็ม

“แล้วพี่ ไปครั้งนึงมันได้ประมาณเท่าไรล่ะ”

ตี๋ม

“กูเหรอ ต่อรอบก็อยู่ที่ 400-500 นะแล้วเดี๋ยวเนี่ยลูกค้าเคี้ยวๆ
มันมีเยอะ อีกอย่างแขกเขาก็คงชินหน้ากูแล้วด้วยวะ
แล้วเวลามึงไปแขกกลับมาเมื่อไหร่ก็มาเจอกูที่ป้ายรถเมล์
หน้าวัดละกัน จะได้ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับพวกเค้าๆ

เอ็ม

“ผมกลัววะพี่”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ติม

“เออน๊ะ ครั้งแรกก็เป็นแบบนี้แหละ
พอทำไปสักพักเดี๋ยวก็ชิน”

ตั้มยกนาฬิกาที่ข้อมือขึ้นมาดู

ติม

“เฮ้ยแต่วันนี้ กูมีนัดแขกไว้ ใจก็ออกมาเจอกันที่นี้นะ
กูไปไม่นานหรอก”

เอ็ม

“อ้าว แล้วผมจะอยู่ยังไงล่ะพี่!”

ติม

“ไม่ต้องกลัวหรอก มึงก็ยืนอยู่ตรงนี้แหละ
แล้วเดี๋ยวกูฝากเพื่อนๆ แลวนี่ไว้ให้”

รถยนต์คันหนึ่งค่อยๆ ขับเข้ามาจอดเทียบฟุตบาทที่ทั้งสองยืนอยู่

ติม

“เดี๋ยวเจอกัน”

ตั้มพูดและเดินขึ้นรถคันนั้นไป รถค่อยๆ เคลื่อนออกไปก่อนที่จะเลี้ยวหายไปตรงมุมถนน เอ็มได้แต่
มองตาม เขามองไปรอบๆ ถนน มีเพียงรถวิ่งผ่านเขาไปมาเท่านั้น

นาฬิกาบอกเวลาที่ข้อมือของเอ็มบอกว่าตอนนี้เป็นเวลา 4 ทุ่มครึ่ง เขานั่งอยู่ตรงป้ายรถเมล์เขาไม่กล้า
ไปยืนอยู่ตรงริมถนน ตั้มยังไม่กลับมา เขาเริ่มมองไปรอบๆ ตัวอีกครั้ง ห้างออกไปจากตัวเขา มีคน
ยืนอยู่ริมถนนเป็น 5-6 คน บางคนยืนคนเดียว บางคนก็ยืนเป็นกลุ่ม มีเด็กชายคนหนึ่งหันมาสบตา
กับเขา เอ็มก้มหัวให้เล็กน้อย ก่อนจะสังเกตเห็นได้ว่า กลุ่มเด็กพวกที่ไกลออกไปจากตัวเขาที่สุด เริ่ม
แตกฮือ และค่อยๆ วิ่งกระจัดกระจาย บางคนเริ่มเดินมาทางที่เขาอยู่ และค่อยๆ เร่งฝีเท้าขึ้นจากเดินจน
กลายเป็นวิ่ง ไฟกระพริบสีแดงแวบสะท้อนที่งานถนน ไกลออกไป เอ็มยังคงนั่งงออยู่ตรงนั้น ผู้ชายที่

ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขาพังก้มหัวให้เมื่อที่รีบเดินเข้ามาหาเอ้ม ก่อนจะดึงแขนเขาขึ้น และรีบจูงเขาเดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว

เด็กชาย1(เต็ล)

“ตำรวจมา!”

ตอนนั้นทั้งสองเร่งฝีเท้าขึ้นพร้อมกันทันที เต็ลกับเอ้มรีบวิ่งเข้าไปที่มุมถนน ตอนนั้นเองเต็ลรีบดึงเอ้มไปหลบที่ได้ที่ห้องรถบรรทุก รถของเปเปอร์ตำรวจที่เปิดหอสีแดงฉานวิ่งขับผ่านเขาไปอย่างฉิวเฉียดเด็กชายกลุ่มหนึ่งโคนคักจากทั้งสองฝั่งถนน เต็ลรีบดึงเอ้มขึ้นอีกครั้งและพาเขาวิ่งออกไปอย่างสุดฝีเท้าก่อนจะไปเจออีกคนหนึ่งที่กำลังวิ่งมาอีกทางหนึ่งทั้งสามคนวิ่งเข้าไปในซอยริมถนนใหญ่ก่อนจะไปหลบอยู่ที่ในซอกของอุ้งรถ ทั้งสองก้มหลบอยู่ในซอกปิดปากเงียบสนิท ไม่มีเสียงดังใดๆเกิดขึ้น

เด็กชาย2

“พวกมันไปกันรึยังนะ”

เด็กชาย1(เต็ล)

“ไม่รู้ดี แต่หลบอยู่ก่อนน่าจะดีกว่านะ”

เวลาผ่านไป ทั้งสามเริ่มมองหน้ากันอีกครั้ง ตำรวจน่าจะกลับไปแล้ว เด็กชาย(2) แสดงสีหน้ากระวนกระวายใจ

เด็กชาย2

“เรารีบออกไปกันเถอะ”

เขาพูดเสร็จแล้วรีบลุดออกไปจากที่ซ่อน

เอ้ม

“เดี๋ยวรอดูด้วย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ๋มพูดด้วยเสียงกระซิบก่อนหันมามองหน้าเตี๊ และกำลังจะลุกออกไป

ตำรวจ

“เฮี้ยหยุด ไม่ต้องหนีนะ!”

เสียงตะโกนของตำรวจดังขึ้น เอ๋มกับเตี๊สะดุ้ง โหงรีบกระโจนถอยหลังไปติดกับกำแพง
“มึงเดินมานี้! คิดว่าหนีทันรี แล้วข้างในมีใครอยู่อีก รีบเรียกออกมาให้หมดนะ”
เอ๋มกับเตี๊เสียวสันหลังวาบ

เด็กชาย 2

“ม....ไม่มี ไม่มีใครแล้วครับ”

เสียงฝีเท้าค่อยๆเบาลง ทุกอย่างกลับมาเงียบอีกครั้ง เอ๋มกับเตี๊ ค่อยๆลุกออกมาจากที่ซ่อน ก่อน
รีบวิ่งทะลุซอຍออกไปทางด้านหลัง ทั้งสองค่อยๆชะลอฝีเท้าลง

เตี๊

“ถ้าวันนี้จะรอดวะ”

พวกเขาเลี้ยวออกจากซอย ทันใดนั้นทั้งสองก็หยุดกึก

ตำรวจ

“อ้าว จะรีบไปไหนนะ...”

ทั้งสองลืมนึกไปว่าพวกเขายังอยู่ในเขตสถานี ตำรวจอีกแห่งซึ่งทั้งสองที่ก็ต่างแย่งกันจับเด็กชายอยู่แล้ว
เป็นประจำ..

Scene 5 ที่สน.ตำรวจราชฐ์

ภายใน / กลางคืน / สน.ตำรวจราชฐ์

เอ๋มนั่งอยู่ตรงหลังรถกระบะตำรวจ เขานั่งก้มกุมมือตัวเองไว้แน่น รอบๆตัวเขามีเด็กชายบริการทั้ง
ชายและหญิงประมาณ 9-10 คนนั่งมาด้วย ที่นั่งฝั่งตรงข้ามกับเขาคือเตี๊ เด็กชายที่เขาพึ่งรู้จัก รถ
เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งวันเวสสำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนูญัดเห็นเขาไปเซบระยะชันดานการค้
ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบะตำรวจดูเป็นจุดสนใจของแม่ค้าและคนเดินถนนรอบๆ เอ็มแทบอยากจะเอาหน้าตัวเองซุกไว้
ใต้รถ

ภายในห้องโล่งๆ ห้องหนึ่งของสถานีตำรวจสำราญราษฎร์ เด็กชายทั้งหมดกำลังนั่งอยู่ในห้องนั้น เอ็ม
มองไปรอบๆ สังเกตคนรอบๆ ตัวเขา พวกเขาผู้หญิงคุยกันจุกจิกๆ บางคนกอดอกนั่งนิ่งๆ บางคนนั่ง
สัปหงกเขาหยุดสายตาลงที่ เตี๊ยะ ตำรวจเดินเข้ามาในห้อง มือถือเอกสารบางอย่างเข้ามาด้วยเขานั่งลง
ที่เก้าอี้ตรงกลางห้อง

ตำรวจ

“อ้อ มาๆ คนไหนก่อน มาเขียนชื่อ
เอาบัตรประชาชนมา”

คนค่อยๆ เรียงคิวกันเอาบัตรให้ตำรวจดู เพื่อเขียนใบค่าปรับเงินอย่างรวดเร็ว เอ็มยื่นบัตรส่งให้

ตำรวจ

“ไม่คุ้มหน้าเลย เด็กใหม่รี คิดใจมาทำพะ”

ตำรวจพูดขณะที่มือกับสายตาอยู่ที่ใบค่าปรับ เอ็มไม่ยอมอะไร แค่มิ้มเล็กๆ ด้วยท่าที่พยายามเป็น
มิตรที่สุด

ตำรวจ

“เฮ้อๆๆ ครบแล้วนะ เดี่ยวเดินตามมาเลย
ขึ้นไปจ่ายเงินข้างบนเร็วๆ จะได้รับๆ กลับไป
วันนี้ปรับน้อย”

คนในห้องค่อยๆ ทอยออกไปเดินออกไป เอ็มก็เดินตามไปด้วย ตอนนั้นเองเตี๊ยะคิดว่าที่แขนของเอ็ม
ไว้

เตี๊ยะ

“เดี๋ยวกๆ เดินตามไปที่หลังสุดดิ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ๋มรีบลอยห่างออกมาจากกลุ่ม และละเดินรั้งท้ายไปพร้อมกับเตี๊ เมื่อออกมาข้างนอก ตำรวจเดินนำพวกเขาขึ้นไปบนโรงพัก จังหวะนั่นเอง เอ๋มและเตี๊ รีบวิ่งพุ่งออกไปจากสน.สุดชีวิต เอ๋มเหลียวหลังกลับมาองเด็กชายคนอื่นๆ พวกเขาและเธอต่างก็รีบสะบัดมือบอกให้พวกเขาทั้ง2วิ่งต่อไปไม่ต้องเหลียวกลับมา เอ๋มและเตี๊วิ่งหนีมาจนถึงตรอกเล็กๆแห่งหนึ่ง เตี๊สะดุดหกล้ม

เอ๋ม

“เป็นอะไรนี่เล่า”

เอ๋มรีบดึงเตี๊ให้ลุกขึ้นก่อนวิ่งไปนั่งหลบมุม ตรงถังไม้เก่าๆ ทั้งสองต่างก็เหนื่อยหอบ หายใจแทบไม่ทัน

เอ๋ม

“คงไม่ตามมาแล้วมั้ง”

เตี๊หันมาพยักหน้า

Scene6 ทำไม่ถึงขายตัว

ภายนอก / กลางคืน / ถนนริมคลองหลอด

ทั้ง 2 เดินมาตามถนน ค่อยๆ

เตี๊

“นี่แกไอ้ตั้มไม่ได้บอกหรือ

ว่าตำรวจน่าจะมาจับพวกเราทุกวัน”

เอ๋มเงยหน้าแล้วก็พยักหน้าเบาๆ เขาเหม่อลอยจิตใจกำลังคิดอะไรเรื่อยเปื่อย

เอ๋ม

“คิดยังไง พวกพี่ถึงได้มาทำงานแบบนี้ล่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานในเพียง ๑ ครั้งเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตี๊ยะ

“ชะ ๆ ๆ ปัญหาโลกแตกวะ ไม่มีตั้งค์
บ้านจน พ่อแม่ตาย สารพัดวะ
มันก็แล้วแต่คนนะ เตี๊ยะนายก็ชิน”

ตอนนั้นรถยนต์คันหนึ่ง ค่อยๆ ขับชะลอผ่านพวกเขาไป ก่อนที่จะไปหยุดอยู่ห่างจากทั้งสองไปไม่ไกล

เตี๊ยะ

“เฮ้ย งั้นคันนี้เราจนนะ”

เอ็มพยักหน้า เตี๊ยะเดินเข้าไปหารถคันนั้น เอ็มมองดูเตี๊ยะคุยกับใครบางคนในรถ แล้วเขาก็เปิดประตู เตี๊ยะหันกลับมาหาที่เอ็มอีกครั้ง

เตี๊ยะ

“เราซื้อเตี๊ยะ เตี๊ยะเจอกัน”

เตี๊ยะขึ้นรถไป รถวิ่งออกไป เอ็มมองตามรถคันนั้นจนมันหายไปจากสายตา

Scene 8 ลูกค้าคนแรก

ภายนอก / กลางคืน / ข้างกระทรวงกลาโหม

เอ็มเดินมาตามทางเพื่อที่จะกลับไปยืนที่เดิม เขายังคงคิดอะไรเรื่อยเปื่อย ตอนนั้น มีแสงไฟจากรถยนต์สอดส่องมาที่ตัวเขา รถยนต์สีดำคันหนึ่ง ค่อยๆ ชะลอจอดข้างๆ ตัวเขา เอ็มพยายามมองเข้าไปในรถแต่ก็ไม่สามารถมองเห็นได้ กระจกสีดำสนิทค่อยๆ เลื่อนลงมา เขามองเห็นชายวัยกลางคน รูปร่างบึกบึน กำลังจ้องมองมาที่เขา

ลูกค้า

“ไปเท่าไรหรือครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ็ม

“700”

ลูก้า

“แล้ว...เป็นแบบไหนล่ะ”

เอ็ม

“ก็...ได้หมดนะ”

ลูก้า

“ใหญ่มัย”

เอ็ม

“.....พอตัว”

ลูก้า

“ขึ้นมาบนรถสิ”

เอ็มมองลูก้าคนนั้น เขารู้สึกตื่นเต้น หัวใจเต้นโครมคราม เขาก้าวขึ้นรถไป รลก็ค่อยๆแล่นออกสู่ถนนใหญ่

Scene 9 ไม่เป็นอย่างที่คิด

ภายใน / กลางคืน / โรงแรมม่านรุค

เอ็มนั่งอยู่ตรงปลายเตียงนอนขนาดใหญ่ ใส่ผ้าเช็ดตัวเพียงผืนเดียว เสียงฝักบัวดังมาจากห้องน้ำ เขากำลังตื่นเต้น และกำลังนั่งคิดถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้า มือหนึ่งถือกระป๋องเบียร์ไว้ เขาอยู่ในสภาพเมามายอยู่พอสมควร หลังจากพยายามกระดกเบียร์เพื่อให้เขาให้ตื่นเต้น ซ้ำๆตัวตรงพื้นจึงมีกระป๋องเบียร์วางอยู่เป็นจำนวนมาก เสียงน้ำหยุดลง ประตูห้องน้ำเปิดออก แยกเดินออกมาด้วยชุดผ้าเช็ดตัว เขามองเอ็มแล้วยิ้ม ก่อนจะเดินเข้าไปนั่งข้างๆ หยิบเบียร์จากมือเอ็มขึ้นมากระดกแล้วจึง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอาวางไว้ที่โต๊ะข้างเตียง เอ็มตาปรีอองเขาด้วยสภาพ มีนๆ ลูกค้ากดเอ็มลงไปทีเดียวอย่างรวดเร็ว เขาเข้าซุกไปใช้ตามเรือนร่างของเอ็มอย่างชำนาญ เอ็มซึ่งกำลังเมาจนทำอะไรไม่ถูก เขาปล่อยให้ลูกค้าทำตามที่เขาต้องการเอง

เอ็ม

“โอย”

เอ็มร้องออกมา ลูกค้าเริ่มบีบไปตามร่างกายของเอ็มแรกขึ้น จนตัวของเขาแดง และเริ่มขบกัดไปตามตัวของเขานจนเขารู้สึกเจ็บ และพยายามบิดตัวหลบ มือทั้งสองข้างของลูกค้า จับมือทั้งสองของเอ็มกดลงไปทีเดียวแน่นจนเอ็มขยับไม่ได้ ตอนนั้นเขาก็ได้หุบเขือกขึ้นมาแล้วมัดมือเขาไว้กับหัวเตียง ก่อนจะเปลี่ยนจากการเล่าโลมเบาๆ ไปเป็นความรุนแรงที่หื่นกระหาย เขากัดเข้าที่คือเอ็ม ดูตัวของเอ็มจนป็นรอยแดง เอ็มเริ่มร้องออกมาเสียงดัง แต่เขาคืนออกมาจากเขือกไม่ได้ ลูกค้าดึงผ้าเช็ดตัวของเอ็มออก มือจับที่อวัยวะของเอ็ม พร้อมกับบีบมันด้วยความรุนแรง เอ็มได้แต่ร้องออกมา ลูกค้าเลื่อนมือขึ้นมาจิกที่หัวเขา แล้วกดมันลงไปให้อวัยวะเพศ ที่แข็งจนดูน่ากลัวจนเอ็มต้องสำลักออกมาเสียงดัง ลูกค้าไม่สนใจเขากระหน่ำกระแทกสิ่งนั้นเข้าไปในลำคอเอ็มอย่างไม่มียั้ง เมื่อหลุดมาได้เอ็มร้องสุดเสียงเขาทำท่าเหมือนจะอ้วก ลูกค้ากระซอกตัวเอ็ม เข้ามาใกล้ตัว เขายกขาทั้งสองของเอ็มขึ้น

เอ็ม

“ด...เดี๋ยวนะครับ อย่าเพิ่ง ผมยัง..”

เอ็มยังไม่ทันพูดจบ ชายคนนั้นกระแทกตัวเองเข้าไปในร่างของเอ็มอย่างรุนแรง เอ็มตะโกนร้องออกมาอย่างสุดเสียงทันที เขาคืนสะบัดไปมาแต่ก็หนีไม่พ้น

เอ็ม

“โอย เจ็บๆๆ พอก่อนๆๆ”

ลูกค้าไม่ได้ฟังเสียงเอ็ม เขาเริ่มกระแทกต่อทันที มือเอ็มบิดจนผิดรูป ร่างกายเขาบิดเกร็งด้วยความเจ็บปวด นิ้วเท้าบิดแน่น แรงข่มทำให้เตียงสั่นไปทั่ว เอ็มยังไม่ทันได้ตั้งตัว เขาร้องไม่หยุด ก่อนจะทำ

ปลดเชือกที่มัดมือเอ็มออก และจับเขาพลิกคว่ำทันที มือเขากดหัวเอ็มเอาไว้แน่นและกระแทกเข้ามา

เอ็กสารินเป็นเอ็กสารินที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญัตเห็นหน้าเบเซบระเยชชานการค้ำ

ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ตัวเขาด้วยความรุนแรงอย่างไม่ยั้ง เอ็มโกลตกลงลงมาถึงพื้นเตียงเหลือเพียงส่วนล่างของเขา เท่านั้นที่อยู่บนเตียง ลูกค้าได้เห็นเขาเป็นเพียงของเล่นไปแล้ว และยังคงกระแทกกระทั้นต่อไปไม่หยุด ลูกค้าค่อยๆ เปล่งเสียงครางดั่งขึ้น เขาเพิ่มความเร็วอีก ก่อนที่จะร้องขึ้นอย่างสุดเสียงพร้อมกับยกมือขึ้นเหวี่ยงฟาดไปที่ลำตัวของเอ็มด้วยสุดแรง

Scene 10 เมื่อกลับมา

ภายนอก / กลางคืน / ป้ายรถเมล์หน้าวังสราญรมณ์

รถยนต์สีดำขับมาจอดที่ป้ายรถเมล์ เอ็มเดินลงจากรถ มือกุมท้องตัวเอง เขาลงจากรถมาในสภาพสะบักสะบอม รถยนต์แล่นออกไป เอ็มนั่งลงตรงป้ายรถ เขาบอบช้ำไปทั้งตัว มือขวากำเงินที่เพิ่งได้มาไว้แน่น ตาเขาค่อยๆ แดง ทันใดนั่นมีมอเตอร์ไซด์ขับผ่านมา พร้อมตะโกนเสียงดัง

คนขับมอเตอร์ไซด์

“เฮ้ย ตำรวจกำลังมาโว้ย!”

กลุ่มคนโกลตัว เริ่มวิ่งกรูกระจัดกระจาย เอ็มมองไปรอบๆ ไม่มีใครที่เขารู้จัก ก่อนจะกุมท้องตัวเอง และพุงตัววิ่งเหยาะๆ ออกไปที่เดิมที่เขาเคยซ่อนหลายคนวิ่งผ่านเขาไป แสงไซเรนของตำรวจเริ่มกระพริบมาให้เห็น เขาเข้าไปหลบในซอกอยู่รอด มีเสียงคนวิ่งผ่านไปมา นาฬิกาบอกเวลา 2.23น. เขาสะอื้นเบาๆ แล้วเอาหน้าซบลงกับมือ

Scene 11 เช้าวันใหม่

ภายใน / เข้า / ห้องเรียน

เอ็มใส่ชุดนักศึกษา สะพายกระเป๋า เดินมาตามระเบียบทางเดินของตึกเรียน เขามาสายไปครึ่งชั่วโมงแล้ว เมื่อเขามาถึงประตูหลังห้อง เขาหยุดมองเข้าไปในห้องเรียน เพื่อนๆ กำลังฟังที่ครูสอนอยู่ บรรยากาศในห้องดูไม่วุ่นวาย เงียบสงบ เขาก้าวเข้าไปในห้องเรียนช้าๆ มองไปรอบๆ เอ็มนั่งลงบนโต๊ะด้านหลังซึ่งอยู่ห่างออกไปจากเอน2-3แถว สายตาเหม่อลอย โทรศัพท์ระบบสั่นดั่งขึ้น เอ็มหยิบขึ้นมารับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้ม

“เฮ้ย เมื่อวานเป็นไงบ้าง....
แล้ววันนี้ละ.....มีจะมาอีกรึเปล่า....?”

(...จบ...)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในการการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

1. โครงสร้างบทยังไม่สมบูรณ์แบบ
2. ข้อมูล ยังขาดความน่าเชื่อถือ และความสมเหตุสมผล
3. บทภาพยนตร์ยาวเกินกว่า จะเป็นหนังสือ
4. สถานที่ถ่ายทำยากกว่าการควบคุมแหล่งที่ของแสง

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ปรับปรุงบทภาพยนตร์ให้มีความกระชับมากขึ้น
2. เปลี่ยนสถานที่หลักในบทภาพยนตร์
3. ลดบทบาทของตัวละครรองให้น้อยลง
4. หาข้อมูลเพิ่มเติม จากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือให้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเสนอบทภาพยนตร์ ครั้งที่ 2
เรื่อง “ผู้ชายป้ายเหลือง”

Scene Title

เอ็มแต่งตัว เตรียมตัวไปเรียน นาฬิกาเสื้อผ้า รองเท้าที่เขาใส่ เป็นของที่ดูดีแทบทุกอย่าง ภาพเด็ก
ภายในเมือง ย่านสยาม สีส้มที่ทุกคนแต่งตัวดูดีเดินกันเป็นกลุ่มๆ เอ็มเดินไปหยิบเงินที่วางอยู่ตรง
โต๊ะ ซึ่งมีวางไว้แค่50บาท เขาทำสีหน้าไม่พอใจแล้วก็รีบเดินออกไป

Scene 1 เหล่าเพื่อนๆ

ภายนอก/มหาลัย/เช้า

เอ็มเดินเข้ามาหาตย์ เขาเดิน ไปสมทบกับเพื่อนๆที่นั่งกันอยู่ตรงม้าหิน 4 คน เป็นผู้ชาย2เป็นผู้หญิง2
ภายในกลุ่มกำลังคุยเรื่องยี่ห้อรถยนต์กันอยู่ก่อนที่จะหันมาเห็นเอ็ม

วิ
“โทรมเชียวนะมึง”

ตั้น
“เฮ้ย เอ็ม ทำไมมึงฟังมวะ”

เอ็ม
“ตั้นสายวะ เมื่อคืนนอนดึกไปหน่อย”

เอ็มพูดก่อนที่จะนั่งลงที่โต๊ะ พลังหัน ไปยักคิ้วให้กับเพื่อนคนอื่นๆในกลุ่ม

เอ็ม

“แล้วเถียงอะไรกันอยู่ละเนี่ย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สา

“ก็ไอ้ต้นนะสิ เมื่อคั่นนะมันเอาธไปชนมาอีกแล้ว
กูแม่งจะไม่นั่งรถมิ่งอีกแล้ว คอยดู”

เอ็ม

“อีกแล้วหรอ”

ต้น

“ก็มิ่งนะมัวแต่คุยโทรศัพท์เสียงดัง
กูเลยไม่มีสมาธินะ โห้ย”

วี

“ช่างมันๆ นี้อะๆ เอาเป็นว่ามากันครบแล้ว
เรานะมีอะไรจะให้ดู”

วิพุดก่อนหยิบโทรศัพท์เครื่องใหม่มาให้ทุกคนดู ทุกคนอุทานเบาๆขึ้นมาพร้อมกัน

พล

“เปลี่ยนอีกแล้วหรอ มิ่งนี่เปลี่ยนโทรศัพท์บ่อยเนอะ”

วี

“ก็เครื่องเก่าอะ มันตกกรุ่นแล้วนี่
แล้วแม่ก็บอกว่าจะเปลี่ยนได้แล้ว
เขาก็เลยซื้อเครื่องใหม่ให้ล่ะ”

สา

“พุดถึงของใหม่ วิวันนี้ไปเดินสยามกัน
กูอยากได้เสื้อใหม่วะ พวกแกไปด้วยกันรึเปล่านั้น”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัน

“เออ ไปก็ได้ ไปหาอะไรกินแถวนั้นก็ดี
เอ็งมึงไปด้วยกันมัย”

เอ็ง

“เออ ..วันนี้ก็มีธุระอะไร
เดี๋ยวก็ต้องไปซื้อของกับที่บ้านนะ พวกมึงไปกันเถอะ”

Scene 2 แอบขึ้นรถเมล์

ภายนอก / ป้ายรถเมล์หน้ามหาวิทยาลัย / บ่ายสอง

เพื่อนๆในกลุ่มขับรถออกไป เอ็ง โบกมือให้เพื่อนๆ ก่อนย่อออกมาที่ป้ายรถเมล์ เขามองดูรอบๆ
เพื่อไม่ให้เพื่อนๆเห็นว่าเขาต้องนั่งรถเมล์กลับ เขารีบกระโจนขึ้นรถเมล์ไปอย่างรวดเร็ว

Scene 3 เอ็งรู้ความจริง

ภายนอก / ริมถนน / ห้าโมงเย็น

เอ็งลงจากรถเมล์เขารอรถเมล์สายต่อไปเพื่อที่จะขึ้นต่อ มือล้วงกระเป๋า เอ็งไม่พบอะไรในกระเป๋า
เขารีบค้นไปตามกระเป๋าเสื้อและกางเกงตามตัว กระเป๋าเงินของเขาหายไป เอ็งรู้สึกหงุดหงิดและรีบ
เดินออกมาจากป้ายรถเมล์

เวลาผ่านไปพระอาทิตย์ตกดินไปแล้วเอ็งเดินไปตามริมถนน ก่อนจะนั่งพักลงที่ริมฟุตบาท เขา
พยายามจะเดินกลับบ้าน เอ็งหอบเบาๆ เขามองไปที่ถนนข้างหน้า ก่อนที่จะสังเกตเห็นวิกำลังเดินมา
กับชายวัยกลางคนๆหนึ่งชายคนนั้นหอมแก้มเอ็งแล้วยื่นเงินให้เธอ ก่อนจะขึ้นรถขับจากออกไป วิเดิน
ไปตามถนนต่อ เอ็งรีบลูกระโจนตัวขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 4 ทำไมถึงขายตัว

ภายนอก / ทางเดินในตรอก / สองทุ่ม

วิเดินเข้ามาในซอย ก่อนจะเลียวตรงหัวมุมถนน เอ็มยืนขวางทางเดินอยู่ข้างหน้าตรงนั้น วิสะดุ้ง
เฮือก เอ็มและวิท่างจ้องหน้ากัน

เอ็ม

“ไปไหนมานะ”

วิ

“ก..ก..ก”

เอ็ม

“กูเห็นหมดแล้ววะ”

วิหน้าซีดเผือดเธอก้อมหน้ามองพื้น มือกำแน่น เอ็มค่อยๆเดินเข้ามาใกล้ตัววิมากขึ้น

Scene 5 ความพลั้งพลาดของวิกับเอ็ม

ภายใน / บ้านวิ / สี่ทุ่ม

เอ็มกับวินอนหายใจหอบอยู่บนเตียง วิหันข้างให้เอ็ม เธอไม่กล้าสบตาเขา สีหน้าเจ็บปวด เอ็มยิ้ม
ย่อง เอามือหนุนหัว ก่อนพูดขึ้นมาว่า

เอ็ม

“ขอบใจนะ ที่ให้มานอนค้างด้วย

มึงทำอย่างนี้มานานเท่าไรแล้ววะ”

วิไม่ตอบ เธอยังคงเสียบ ไหล่สั่นเล็กน้อย

เอ็ม

“เล่าให้ฟังหน่อยว่าทำไม ยังไง แล้วกูจะไม่บอกใคร”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเอี้ยวตัวมา หันมองหน้าเอ็ม

Scene 6 การทำงานของเอ็ม

ภายใน / บ้านเอ็ม / สายวันเสาร์

เอ็มนั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ สายตาจดจ้องไปกับเนื้อหาในคอมพิวเตอร์ มีข้อความแนะนำตัวเองต่างๆ เอ็มยิ้มย่อง เขาเอารูปของตัวเองโพสต์ลงบ้าง พร้อมกับโพสต์ข้อความว่า “ขายครับ สาวๆคนไหนสนใจเข้ามาคุยกัน แอดมานะ wgrglhru@hotmail.com

ภาพเอ็มหลายวันผ่านไป ภาพเมืองที่ไม่หยุดนิ่ง เอ็มนั่งคุยเอ็มเอสเอ็นกับหญิงสาวแปลกหน้า แต่ละคนยิ้มแย้มอย่างมีความสุข ภาพเอ็มออกไปยืนอยู่ริมถนน มีรถมาจอดเทียบและลดกระจกลง ภาพเอ็มคุยและเดินขึ้นรถไป ภาพเอ็มนับเงินอยู่ในห้องนอน เขายิ้มอย่างมีความสุข ภาพเอ็มคุยโทรศัพท์ตกลงกับลูกค้า ภาพเอ็มมีของใช้ใหม่ๆ ภาพเอ็มเดินเข้าไปในบ้านของผู้หญิงคนหนึ่ง ภาพเอ็มกระโดดโลดเต้นอย่างมีความสุข

Scene 7 งานที่วิมอบให้

ภายนอก / มหาลัย / เช้า

เอ็มเดินเข้ามาพบกับกลุ่มเพื่อนตัวเองพร้อมกับกระเป๋าใบใหม่

ธา

“เป็นไงวะ ช่วงนี้ล่าช้าเชียวนะมึง”

เพื่อนต่างพากันหัวเราะ เอ็มไม่พูดอะไร ยักคิ้วแล้วนั่งลง วินั่งอยู่ฝั่งตรงข้าม เธอห่อไหล่และก้มหน้าลง หลบสายตาเอ็ม

เอ็ม

“เฮ้ย เอ็นนี่ไปเดินสยามกันเถอะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 7.1 งานที่วิมอบให้
ภายในห้องเรียน/เที่ยง

เอ็มนั่งเล่นเกมอยู่ในห้อง เพื่อนคนอื่นๆออกไปจากห้อง วิเดินเข้ามาหาเอ็ม เอ็มเงยหน้ามองวิ

เอ็ม

“ว่าไงวิ”

วิ

“งานคืนนี้”

วิทำสีหน้าถูกปนหวาดกลัว

วิ

“เอ็ม...”

เอ็ม

“อะไร”

วิ

“มีงานอยู่งานนึงอะ สนใจมั๊ย เงินคืนนะ
คนรู้จักของชั้นให้หาเด็กไปให้”

เอ็ม

“เมื่อไหร่”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 8 ปาร์ตี้

ภายใน/คอนโด/กลางคืน

เอ็มยืนอยู่หน้าคอนโด มือล้วงกระเป๋ากำลังรอคนลงมารับ ผู้หญิงคนหนึ่งเดินมารับเอ็ม เอ็มมองหน้าเธอแล้วยิ้มให้เล็กน้อย ภายในห้องในคอนโด มีคนนั่งกินเบียร์และเล่นเกมสเปคตอยู่ 4-5 คน ตรงโซฟาที่นั่งอยู่ ทั้งสองสบตากัน เอ็มนั่งลงตรงโต๊ะข้างแล้วกระดกแก้วเบียร์ที่หญิงสาวคนหนึ่งมอบให้ ก่อนคนคู่หนึ่งจะเริ่มลงไปนัวเนียกันบนเตียง ผู้ชายสองคนเอาโคเคนจำนวนหนึ่งมาให้เอ็ม เอ็มไม่ปฏิเสธ เขาสูดเข้าไปเต็มจุก ความสนุกเริ่มบังเกิดเมื่อเสียงและเหล้ายาเริ่มประโคมดั่งขึ้น เขาเดินไปกับเหล่าเพื่อนๆ ในห้องนั้น ก่อนจะถลาตัวไปหา

เอ็ม

“ลูกค้าของเธอ น่ารักไปเลยนะ”

วิไม่ได้สบตาเอ็ม

วิ

“น่ารักหรือ ดิจัง”

เอ็มค่อยๆ ล้มลงตรงปลายเตียง คล้ายจะหมดสติ ผู้ชายสองคนพยุงตัวเอ็มขึ้น พร้อมถอดเสื้อเขาออก และเริ่มเข้ามากอด และนัวเนียเขา

เอ็ม

“เห้ย ทำอะไรอะ”

เอ็มพูดอย่างไม่ค่อยได้สติ เขามือปีคอกเบาๆ แต่คล้ายกับไม่มีแรง อ่อนปวกเปียก ผู้หญิงที่ยืนอยู่ในห้องเริ่มหัวเราะกึกกัก วิจ้องมองมาทางเอ็ม เอ็มหมดแรงสู้ ผู้ชายทั้งสองจับเขาพลิกคว่ำและมีเพศสัมพันธ์กับเขาทันที เอ็มร้องเบาๆ แต่สภาพเขาไม่มีทางสู้ ผู้ชายทั้งสองกระทำเขาทั้งด้านหน้าและหลัง วิยังนั่งดูอยู่ และเริ่มหัวเราะเบาๆ ขณะที่ยังมีฤทธิ์ของยาเสพติดอยู่ เสียงหัวเราะเธอดั่งขึ้น

วิ

“นั่นไง ลูกค้าเธอ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิหิบบกคล้องมือถือขึ้นมามีวีดิโอไว้ เอ็มพยายามร้องขอให้วิหิบบกถ่าย แต่ก็โดนขยำอยู่ เสียงหัวเราะของคนในห้องดังขึ้นเรื่อยๆ หัวเอ็มกระแทกกับขอบเตียง

Scene 9 เมื่องานเสร็จ

ภายนอก / ริมถนนสี่พระยา พระรามสี่ / ตีสยาม

เอ็มนั่งอยู่ริมถนนในสภาพสะบักสะบอม ฤทธิ์ยา ยังคงอื้ออึ้งอยู่ในหัว มือกอดเข่าอย่างผู้แพ้ ภายในมือขวาของเขากำเงินสามพันบาทที่เพิ่งได้มาแน่น สีหน้าเขาเริ่มบิดเบี้ยว มือบีบรัดแน่นด้วยความเจ็บปวดและเจ็บใจ

Scene 10 เข้าวันใหม่

ภายใน / ห้องเรียน / เซ้า

เสียงโทรศัพท์ดังก้องอยู่ในห้องเรียน ครูทำสีหน้าบูดบึ้งไปทางเอ็มต้นเขยาคิ้วเอ็มให้เขาตื่นขึ้น เขาไปที่มือถือที่ถูปลัดตัวเขาและสบตาต้นเล็กน้อก่อนลุกขึ้น เขาหยิบ โทรศัพท์ เดินออกจากห้อง วิที่อยู่หน้าห้องยิ้มย่องโดยไม่ต้องมองหน้าเอ็ม

เอ็ม

“ฮัลโหล ใครพูดครับ”

ชาย1

“นั่นเอ็มรีบล่าวครับ”

เอ็ม

“ใช่ครับ”

ชาย1

“คืนนี้มาเจอผมได้ไหมครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอืมนิ่งไป มือถือโทรศัพท์ที่ข้างไว้แน่น

เอืม
“ได้ครับ ที่ไหนล่ะ”

(...จบ...)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในการการเสนอภาพยนตร์ครั้งที่ 2

1. เรื่องราวมีรายละเอียดมากเกินไปกว่าหนังสือ
2. คาเร็กเตอร์ตัวรองเด่นกว่าตัวหลัก เนื้อหาผิดไปจากประเด็นเรื่องที่วางเอาไว้
3. บทภาพยนตร์ มีความไม่สมจริง

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ปรับเปลี่ยนบทภาพยนตร์ให้ตรงกับประเด็นเรื่องที่วางเอาไว้
2. ปรับปรุงเรื่องให้มีความกระชับขึ้น
3. เพิ่มระดับความสำคัญของตัวละครหลักให้เด่นชัดมากขึ้น
4. เปลี่ยนสถานที่ถ่ายทำให้อึดอานวยกับเนื้อเรื่อง
5. ปรับปรุงให้เรื่องราวมีความสั้นลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 3
เรื่อง “ผู้ชายป้ายเหลือง”

Scene Title

ภายนอก/ลานแข่งรถ/กลางดึก

เสียงรถดังกะหึ่ม ภายในสนามแข่งรถ เอ็มกำลังเชียร์เพื่อนของตัวเอง รถแข่งต่างพากันวิ่งแข่งออกไปตามถนน เอ็มค่อยๆเดินแยกตัวจากกลุ่มเพื่อน แล้วเดินไปขึ้นรถเมล์

Scene 1 วิโทรปลุกเอ็ม

ภายใน / ห้องนอน / ตอนเช้า

ในห้องของเอ็ม เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นเอ็มงัวเงียตื่นมารับ

“เฮ้ย เอ็มมึงตื่นยังวะ”

เอ็ม

“.....ยังเลยมึง”

วิ

“กูอยู่หน้าบ้านมึงแล้ว มึงไปเรียนป่าววะ”

เอ็ม

“ไป เดี๋ยวกูไปเองแหละ มึงไปก่อนเลย”

แล้วเอ็มก็วางโทรศัพท์แล้วลงไปนอนต่อแล้วถึงงัวเงียตื่นขึ้นมา เอ็มแต่งตัว เตรียมตัวไปเรียน นาฬิกาเสื้อผ้ามองเห็นที่เขาใส่ เป็นของที่ดูดีแทบทุกอย่าง ภาพเด็กภายในเมือง ย่านสยาม สีส้มที่ทุกคนแต่งตัวดูดีเดินกันเป็นกลุ่มๆ เอ็มเดินไปหยิบเงินที่วางอยู่ตรงโต๊ะ ซึ่งมีวางไว้แค่ 50 บาท เขาทำสีหน้าไม่พอใจแล้วก็รีบเดินออกไป(ตัดสลับเอ็มกับภาพในเมืองเร็วๆ)(ขึ้นรถเมล์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 เหล่าเพื่อนๆ

ภายนอก/มหาลัย/เช้า

เอ็มเดินเข้ามาหาลัย เขาเดินไปสมทบกับเพื่อนๆที่นั่งกันอยู่ตรงม้าหิน 6 คน เป็นผู้ชาย3เป็นผู้หญิง3 ภายในกลุ่มกำลังคุยกันอยู่ก่อนที่จะหันมาเห็นเอ็ม

วี

“โทรมเหียวนะมึง”

ต้น

“เมื่อคืนแข่งรถกูแพ้ก็แล้ววะ
มึงหายหัวไปไหนวะ”

เอ็ม

“กู่วงก็เลยกลับก่อน แต่มึงแพ้ก็แล้วเหอ”

เอ็มพูดก่อนที่จะนั่งลงที่โต๊ะ พลังหันไปยิ้มคุยให้กับเพื่อนคนอื่นๆในกลุ่ม

วี

“ช่างมันๆ นี่ๆๆๆ เอาเป็นว่ามากันครบแล้ว
เรานะมีอะไรจะให้ดู”

วีพูดก่อนหยิบโทรศัพท์เครื่องใหม่มาให้ทุกคนดู ทุกคนอุทานเบาๆขึ้นมาพร้อมกัน

พล

“เปลี่ยนอีกแล้วเหอ มึงนี่เปลี่ยน โทรศัพท์บ่อยเนอะ”

เอ็มมองไปที่วีเขาทำสีหน้าประหลาดใจกับโทรศัพท์เครื่องใหม่ที่วีเพิ่งซื้อมา ก่อนจะก้มลงหลบหน้า

เธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิ

“ก็เครื่องเก่านะ มันตกฐานแล้วนี่
แล้วแม่ก็บอกว่าน่าจะเปลี่ยนได้แล้ว
เขาก็เลยซื้อเครื่องใหม่ให้ล่ะ”

ธา

“พูดถึงของใหม่ วิวันนี้ไปเดินสยามกัน
ดูอยากได้เสื้อใหม่วะ พวกแกไปด้วยกันรีเปล่าละ”

ตัน

“เออ ไปก็ได้ ไปหาอะไรกินแถวนั้นก็ดี เอ็มมิ่งไปด้วยกันมัย”

เอ็ม

“เออ...วันนี้ก็มีธุระวะ
เดี๋ยวก็ต้องไปซื้อของกับที่บ้านนะ
พวกมิ่งไปกินเถอะ”

Scene 3 เอ็มรู้ความจริง

ภายนอก / ริมถนน / หกโมงครึ่ง

ภาพบรรยากาศยามบ่าย ภาพนักศึกษา นั่งเรียนในห้องเรียน

เอ็มลงจากรถเมล์เขาอรธเมล์สายต่อไปเพื่อที่จะขึ้นต่อ มีอสังหาริมทรัพย์ เอ็มไม่พบอะไรในกระเป๋า
เขารีบค้นไปตามกระเป๋าเสื้อและกางเกงตามตัว กระเป๋าเงินของเขาหายไป เอ็มรู้สึกหงุดหงิดและรีบ
เดินออกมาจากป้ายรถเมล์

Scene 3.1

เวลาผ่านไปพระอาทิตย์ตกดินไปแล้วเอ็มเดินไปตามริมถนนเพราะไม่มีเงินขึ้นรถเมล์ ก่อนจะนั่งพัก
ลงที่ริมฟุตบาท เขาพยายามจะเดินกลับบ้าน เอ็มหอบเบาๆ เขามองไปที่ถนนข้างหน้า เขาเห็นวิเดิน
ลงจากรถคันแล้วมีผู้ชายในรถยื่นเงินให้เธอ แล้วก็เอามือมาจับบั้นท้ายเบาๆ ก่อนจะขึ้นรถขับจาก
ออกไป วิเดินไปตามถนนต่อ เอ็มรีบลุกกระโจนตัวขึ้น วิเดินมาทางป้ายรถเมล์ที่เอ็มนั่งอยู่พลางนับ
เอ็กสารินเป็นเอ็กสารินที่ส่งวันไวส์สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนูญาติหนาไปไซ้ประโยชน์ขนดานการค้ำ
ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เงินไปด้วยเธอเงยหน้าขึ้นเห็นเอ็มกำลังจ้องเธอกลับมา สีหน้าวิไม่ได้ดูหวาดกลัว เอ็มและวิต่างจ้องหน้ากัน เอ็มค่อยๆเดินเข้ามาใกล้ตัววิมากขึ้น

Scene 4 ความในใจของวิ

ภายนอก / ริมถนนหน้าโบสถ์สะพานเหลือง / สี่ทุ่ม

บรรยากาศยามค่ำคืนของชุมชน ภาพถนนในเมืองยาค่า มีเสียงรถยนต์แล่นผ่านไปมา วิกับเอ็มนั่งอยู่ท่ามกลางความมืดที่หน้าโบสถ์ พูดคุยกันพลางดื่มเบียร์ไปด้วย วิจุดบุหรี่สูบแล้วนั่งมองไปที่ถนนที่มีรถวิ่งผ่านมากมาย เอ็มกุมมือแน่น เขารวบรวมความกล้าทั้งหมดก่อนจะพูดขึ้น

เอ็ม

“ทำอย่างนี้มานานเท่าไรแล้ว”

วิ

“ก็สักพักแล้วล่ะ”

เอ็มกับวิเงียบไปสักพัก

เอ็ม

“มือถือนั่น ได้มาจากอย่างไงใช่ป่าววะ”

วิพยักหน้าน้อยๆ ตามองจ้องถนนอย่างไม่สนใจในสิ่งที่ตัวเองทำ

เอ็ม

“ก็สงสัยอยู่ว่าเอาเงินมาจากไหน

กูรู้จักมีมาตั้งนานแล้วนะเว้ย

ก็ไม่ใช่ว่าจะไม่เอะใจ”

วินิ่งนิ่งไม่พูดอะไร เอ็มถอนหายใจ มองกลับออกไปที่ถนน ทั้งคู่เงียบไปพักใหญ่ แล้วเอ็มก็พูดว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ๋ม

“แล้ว.....มึงมาทำงานอย่างงี้ได้ยังไง”

Scene 5 เอ๋มทำงาน

ภายใน / บ้านเอ๋ม / สายวันเสาร์

เอ๋มนั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ สายตาจ้องไปกับเนื้อหาในคอม ภาพคนมากมายถูกโพสต์ลงในอินเทอร์เน็ต มีข้อความแนะนำตัวเองต่างๆ เอ๋มยิ้มย่อง เขาเอารูปของตัวเองโพสต์บ้าง พร้อมกับโพสต์ข้อความว่า “ชายครับ สาวๆคนไหนสนใจเข้ามาคุยกัน แอดมานะ boy_greenpeace@hotmail.com”

- ภาพเอ๋มหลายวันผ่านไป ภาพเมืองที่ไม่หยุดนิ่ง
- เอ๋มนั่งคุยเอ๋มเอสเอ็นกับหญิงสาวแปลกหน้า แต่ละคนยิ้มแย้มอย่างมีความสุข
- ภาพเอ๋มออกไปยืนอยู่ริมถนนมีรถมาจอดเทียบและลดกระจกลง ภาพเอ๋มคุยและเดินขึ้นรถไป
- ภาพเอ๋มนับเงินอยู่ในห้องนอนเขายิ้มอย่างมีความสุข
- ภาพลูกค้าคนแรก เปิดประตูมายิ้มให้เอ๋มแล้วทั้งคู่ก็เดินเข้าไปในห้อง
- ภาพเอ๋มคุยโทรศัพท์ตกลงกับลูกค้า
- เอ๋มมีของใช้ใหม่ๆ
- ภาพเอ๋มกระโดดโลดเต้นอย่างมีความสุข เอ๋มมีของใหม่ๆมาอวดเพื่อน วิเห็นอย่างนั้นก็รู้สึกสะท้อใจ รู้สึกเหมือนเห็นตัวเอง

Scene 6 งานใหม่

ภายนอก / สระว่ายน้ำคอนโด / สาย

เอ๋มเดินเข้ามาพบกับกลุ่มเพื่อนตัวเองพร้อมกับโทรศัพท์ใหม่ เพื่อนๆของเอ๋มกำลังเล่นกันอยู่ที่สระว่ายน้ำ ภายในคอนโดของเอ๋ม

สา

“เป็นไงวะ ช่วงนี้ลำบากชิวนะมึง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อนต่างพากันหัวเราะ เอ็มไม่พูดอะไร ยักคิ้วแล้วนั่งลง วินั่งอยู่ฝั่งตรงข้าม เธอห่อไหล่และก้มหน้าลงมือยังคงสูบบุหรี่ หลบสายตาเอ็ม

เอ็ม

“เหี้ย เย็นนี้ไปเดินสยามกันเถอะ”

เพื่อนๆต่าง กระโดดลงน้ำเอ็มยังนั่งอยู่ขอบสระ วิเดินเข้ามานั่งข้างๆ โทรศัพท์เอ็มดังขึ้น เอ็มรับโทรศัพท์

เอ็ม

“สวัสดีครับ เอ็มครับ ...

คืนนี้เหรอครับ ปาร์ตี้อะไรครับได้ครับ”

วิหันมามองหน้าเอ็ม สีหน้าตกใจ เธอถามเอ็มหลังจากเอ็มวางโทรศัพท์

วิ

“จะไปอีกแล้วหรือ”

เอ็ม

“เออ เห็นบอกว่าเป็นปาร์ตี้อะไรสักอย่าง”

วิมองเอ็มเธอรู้สึกคุ้นเล็กน้อย ก่อนถอนหายใจ

วิ

“ที่ไหน”

เอ็ม

“เห็นบอกอยู่ที่พุทธมณฑลนะ”

วิมองหน้าเอ็มสีหน้าเหมือนประหลาดใจ ก่อนลุกเดินออกไปจากที่นั่ง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการค้าเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 7 ปาร์ตี้

ภายใน/คอนโด/กลางคืน

เอ็มยืนอยู่หน้าคอนโด มือล้วงกระเป๋ากำลังรอคนลงมารับ ผู้หญิงคนหนึ่งที่เป็นลูกค้าคนแรกของเขา เดินมารับเอ็ม

ลูกค้า(ผู้หญิง)

“สวัสดีจ๊ะ มาเร็วจัง”

เอ็มมองหน้าเธอแล้วยิ้มให้เล็กน้อย ทั้งคู่เดินตามเข้าไปในตึก ภายในห้องในคอนโด มีคนนั่งกินเบียร์และเล่นเกมสเปคติดอยู่ 4-5 คน ตรงโซฟาที่นั่งอยู่ ทั้งสองสบตากัน เอ็มมองไปที่ทีวี แต่ทั้งสองคนไม่ค่อยยกสายุ้หน้ากัน เอ็มนั่งลงตรงโต๊ะข้างแล้วกระดกแก้วเบียร์ที่หญิงสาวคนหนึ่งมอบให้ คนคู่หนึ่งจะเริ่มลงไปนิ้วเนียนบนเตียง อีกคู่กำลังนั่งคุยกันที่ปลายเตียง ผู้ชายคนหนึ่งเอาโคเคนจำนวนหนึ่งมาให้เอ็ม เอ็มไม่ปฏิเสธ เขาสูดเข้าไปเต็มจมูก เวลาผ่านไป ความสนุกเริ่มบังเกิดเมื่อเสียงดนตรีและเหล้ายาเริ่มประ โคมดั่งขึ้น เขาเดินไปกับเหล่าเพื่อนๆ ในห้องนั้นท่าทางเมามายอย่างเห็น ได้ชัด วิ่งคองจ้องมาทางเอ็มสีหน้ากังวล

แล้วลูกค้าผู้หญิงของเอ็มก็เดินเข้ามา ยิ้มให้เอ็ม แต่ข้างหลังของเธอมียุ่ผู้ชายคนหนึ่งเดินเข้ามาด้วย แล้วทั้งหมดก็พาเอ็ม ไปนอนลงบนเตียง ลูกค้าผู้หญิงค่อยๆ ถอดเสื้อเอ็มออก เอ็มไม่ได้พยายามขัดขืนอะไร ทันใดนั้นผู้ชายคนนั้นจับเอ็มกดไว้ ส่วนผู้หญิงเดินออกไป และนั่งลงข้างๆ วิ่งดูพร้อมขบขัน ผู้ชายปลดกระดุมกางเกงของเอ็มและจู๋โถมซุกใส่ไปที่ร่างกายของเอ็ม เขาอยู่บนร่างกายของเอ็ม เอ็มพยายามขัดขืน แต่ตอนนี้เขา ไม่มีแรงสู้เพราะสภาพฤทธิ์ยา ที่ตาโถมเข้ามา เสียงเตียงกระทบกับผนังเป็นจังหวะ เอ็มร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวด ในขณะที่ยัง ไม่ได้สติเต็มที่ เสียงเอ็มร้องไห้อย่างทุกข์ทรมาน วิเบือนหน้าหนี สีหน้าเศร้าใจ เสียงเพลงเสียงหัวเราะ และเสียงร้องต่างผสมผสานกันและ โหมดั่งขึ้นเรื่อยๆ วิทนไม่ได้ เลยเดินออกจากห้องไป (หรือมีผู้ชายชวนวิออกจากห้องไป)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 8 เมื่องานเสร็จ

ภายนอก/ริมถนนสี่พระยา พระรามสี่/ตีสาม

เอ๋มนั่งอยู่ริมถนนในสภาพสะบักสะบอม ฤทธิ์ยา ยังคงอื้ออึ้งอยู่ในหัว มือกอดเข่าอย่างบอบช้ำ ภายในมือขวาของเขาคำเงินสามพันบาทที่เพิ่งได้มาแน่น สีหน้าเขาเจ็บปวด ดวงตาเริ่มแดงกำ ชูม เอ้าท์เห็นรถวิ่งไกลๆ เอ๋มลุกขึ้นยืน ไปริมถนน แล้วขว้างเงินออกไปไกลๆ เขาตะโกนออกมาสุดเสียง

Scene 8.1 เอ๋ม

เอ๋มนอนขดตัวอยู่ในผ้าห่ม ร่างกายเปลือยเปล่า แต่ดวงตากลับเบิกโพลง

Scene 9 เข้าวันใหม่

ภายใน / ห้องเรียน / เข้า

เสียงโทรศัพท์ดังก้องอยู่ในห้องเรียน ครูทำสีหน้าบูดบึ้งไปทางเอ๋ม คั้นเข่าตัวเอ๋มให้เขาตื่นขึ้น เขาเอามือไปกั้นที่มือคั่นที่พยายามเข่าตัวเขา และสบตาคั่นเล็กน้อยก่อนลุกขึ้นเขาหยิบโทรศัพท์ เดินออกจากห้อง วิหลับตาลง เอ๋มรับโทรศัพท์

เอ๋ม

“.....ฮัลโหล”

ชาย1

“หวัดดีครับ นั่นเอ๋มรีเปลา คีนนี้ว่างไหมครับ”

เอ๋มนิ่งและเงิบไปพักหนึ่งก่อนบอกว่า

เอ๋ม

“ไม่ใช่เอ๋มครับ คุณคงโทรผิดแล้ว”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ้มพูดแล้ววางโทรศัพท์ ปิดเครื่อง ยืนเหม่อมองนักศึกษาที่เดินไปมาบริเวณหน้าห้องเรียน เอ็ม
หลับตาลงครู่หนึ่งแล้วเดินกลับเข้าห้องเรียนไป (หรือไม่พูดอะไร และปิดโทรศัพท์ทันที)

(...จบ...)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

งานก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์(Pre - Production)

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script)

เริ่มต้นจากการศึกษาบทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์แบบ แล้วค่อยนำมาตีความเป็นภาพ ซึ่งผู้กำกับแต่ละคนจะมีภาพอยู่ในความคิดของตัวเองอยู่แล้ว เพียงแต่ขั้นตอนนี้จะต้องแปลงนามธรรมให้ออกมาเป็นรูปธรรมให้ได้ โดยเริ่มตั้งแต่ ขนาดภาพ การเคลื่อนกล้อง การเชื่อมภาพ การกำหนดรายละเอียดแบบนี้จะทำให้ตากล้องรู้ความต้องการของผู้กำกับ ซึ่งจะทำให้ทำงานได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ
(Shooting Script)

Scene 1

ภายในห้องนอน/ตอนเช้า

1.CU

วิหิบบโทรศัพท์ขึ้นมาโทร

cut

2.MS (tilt down)

ในห้องของเอ็ม เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นเอ็มจ๋วเจียขึ้นมารีบ

“เฮ้ย เอ็มมิ่งตื่นยังวะ”

เอ็ม

“...ยังเลยมิ่ง”

“กูอยู่หน้าบ้านมิ่งแล้ว มิ่งไปเรียนป่าววะ”

เอ็ม

“ไป เดี่ยวกูไปเองแหละ มิ่งไปก่อนเลย”

cut

3. CU

เอ็มก็วางโทรศัพท์แล้วลงไปนอนต่อแล้วก็จ๋วเจียตื่นขึ้นมา

cut

4. MS

เอ็มแต่งตัว เตรียมตัวไปเรียน

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. CU

เลือกใส่หน้าพีกา

cut

6. CU

เอ็มสวมรองเท้า

cut

7. Ms

เอ็มเดินลงมาหยิบเงินที่วางอยู่ตรงโต๊ะ

cut

8. CU

เงิน100บาท

cut

9. CU

เขาทำสีหน้าไม่พอใจแล้วก็รีบเดินออกไป

cut

10. insert

ภาพพระอาทิตย์ยามเช้า

cut

11. MS

เอ็มนั่งอยู่บนรถเมล์

cut

12. MS

เอ็มกำลังจะลงจากรถ

cut

13. insert

มหาลัย

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 เหล่าเพื่อนๆ

ภายนอก/มหาลัย/เช้า

14.Ls

เอ็มเดินเข้ามาหาลัย เขาเดินไปสมทบกับเพื่อนๆที่นั่งกันอยู่ตรงม้าหิน 6 คน

cut

15.CU

ภายในกลุ่มกำลังคุยกันอยู่ก่อนที่จะหันมาเห็นเอ็ม

cut

16.CU

หน้าวี

cut

17.CU

หน้าต้นกับสา

cut

18.CU

หน้าเอ็ม

เอ็ม

“กู่วงก็เลยกลับก่อน
แต่มีงแพ้อีกแล้วเหอ”

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19.CU

หน้าวี

วี

“ช่างมันๆ นี่ๆๆๆ

เอาเป็นว่ามากันครบแล้ว เราน่ะมีอะไรจะให้ดู”

cut

20 CU

วิพูดก่อนหยิบโทรศัพท์เครื่องใหม่มาให้ทุกคนดู ทุกคนอุทานเบาๆขึ้นมาพร้อมกัน

พล

“เปลี่ยนอีกแล้วหรือ

มึงนี่เปลี่ยน โทรศัพท์บ่อยเนอะ”

cut

21.CU

เอ็มมองไปที่วีเขาทำสีหน้าประหลาดใจ กับ โทรศัพท์เครื่องใหม่ที่วีเพิ่งซื้อมา ก่อนจะก้มลงหลบหน้าเธอ

cut

22.CU

รับหน้าวี

วี

“ก็เครื่องเก่าล่ะ มันตกรุ่นแล้วนี่

แล้วแม่ก็บอกว่าจะเปลี่ยน ได้แล้ว

เขาก็เลยซื้อเครื่องใหม่ให้ล่ะ”

cut

23.CU

รับหน้าสา

สา

“พูดถึงของใหม่ วิวันนี้ไปเดินสยามกัน

ดูอยากได้เสื้อใหม่วะ พวกแกไปด้วยกันรีเปล่าล่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้น
 “เออ ไปก็ได้ ไปหาอะไรกินแถวนั้นก็ดี
 เอ็มมิ่งไปด้วยกันมัย”

cut

24.CU

หน้าเอ็ม

เอ็ม
 “เออ...วันนี้ภูมีธุระวะ
 เดียวก็ต้องไปซื้อของกับที่บ้านนะ
 พวกมิ่งไปกันเถอะ”

cut

Scene 3 เอ็มรู้ความจริง

ภายนอก/ริมถนน/หกโมงครึ่ง

25.insert

ภาพบรรยากาศยามบ่าย

cut

26. MS

ภาพเด็กตามสยาม

cut

27.CU

ภาพเด็กสยาม

cut

28.MS

เอ็มนั่งรถเมล์

cut

29.LS

เอ็มลงจากรถเมล์เขารอรถเมล์สายต่อไปเพื่อที่จะขึ้นต่อ

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30.CU

มือล้วงกระเป๋า

cut

31MS

เอ็มไม่พบอะไรในกระเป๋า เขารีบค้นไปตามกระเป๋าเสื้อและกางเกงตามตัว กระเป๋าเงินของเขาหายไป เอ็มรู้สึกหงุดหงิดและรีบเดินออกมาจากป้ายรถเมล์

cut

Scene 3.1

32.insert

เวลาผ่านไปพระอาทิตย์ตกดิน

cut

33.LS

เอ็มเดินไปตามริมถนนเพราะไม่มีเงินขึ้นรถเมล์

cut

34.LS

เอ็มนั่งพักลงที่ริมฟุตบาท

cut

35.MS

เขามองไปที่ถนนข้างหน้า เขาเห็นวิเดินลงมาจากรถ

cut

36.CU

มีผู้ชายในรถยื่นเงินให้เธอ

cut

37.MS

วิเดินไปตามถนนต่อ วิเดินมาทางที่เอ็มนั่งอยู่กลางนับเงินไปด้วยเธอเงยหน้าขึ้นเห็นเอ็มกำลังจ้องเธอกลับมา

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

38.CU

เอ๋มและวิต่างจ้องหน้ากัน

cut

Scene 4 ความในใจของวิ

ภายนอก/ริมถนนหน้าโบสถ์สะพานเหลือง/สี่ทุ่ม

39.LS

วิกับเอ๋มนั่งอยู่ท่ามกลางความมืดที่หน้าโบสถ์ พุดคุยกันพลางดื่มเบียร์ไปด้วย

cut

40.MS

วิจุดบุหรี่สูบแล้วนั่งมองไปที่ถนนที่มีรถวิ่งผ่านมากมาย

cut

41.CU

เขารวบรวมความกล้าทั้งหมดก่อนจะพูดขึ้น

เอ๋ม

“ทำอย่างงี้มานานเท่าไรแล้ว”

วิ

“ก็สักพักแล้วละ”

เอ๋มกับวิเงยบ่าไปสักพัก

เอ๋ม

“มือถือนั่น ได้มาจากอย่างงี้ใช่ป่าววะ”

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

42.CU วิพักษ์หน้าน้อยๆ ตามองท้องถนนอย่างไม่สนใจในสิ่งที่ตัวเองทำ

เอ็ม

“ก็สงสัยอยู่ว่าเอาเงินมาจากไหน
กูรู้จักมึงมาตั้งนานแล้วนะเว้ย ก็ไม่ใช่ว่าจะไม่เอะใจ”

cut

43.MS

วินิ่งนั่งไม่พูดอะไร เอ็มถอนหายใจ มองกลับออกไปที่ถนน ทั้งคู่เสียบไปพักใหญ่

เอ็ม

“แล้ว.....มึงมาทำงานอย่างนี้ได้ยังไง”

cut

Scene 5

ภายในบ้านเอ็ม/สายวันเสาร์

44.MS

เอ็มนั่งอยู่หน้าคอม สายตาจ้องไปกับเนื้อหาในคอม

cut

45.CU

ภาพคนมากมายถูกโพสลงในอินเทอร์เน็ต

cut

46.CU

เอ็มโพสข้อความว่า “ขายครับ สาวๆคนไหนสนใจเข้ามาคุยกัน”

cut

47.insert

ภาพเมืองที่ไม่หยุดนิ่ง

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

48.CU

เอ็มนั่งคุยเอ็มเอสเอ็นกับหญิงสาวแปลกหน้า

cut

49.LS

ภาพเอ็มออกไปยืนอยู่ริมถนนมีรถมาจอดเทียบและลดกระจกลง

cut

50.CU

ภาพเอ็มนับเงินอยู่ในห้องนอนเขายิ้มอย่างมีความสุข

cut

51.CU

ภาพลูกค้าคนแรก เปิดประตูมายิ้มให้เอ็มแล้วทั้งคู่ก็เดินเข้าไปในห้อง

cut

52.CU

เอ็มมีของใช้ใหม่ๆ

cut

53.CU

วิทัศน์อย่างนั้นก็รู้สึกสะท่อนใจ

cut

Scene 6 งานใหม่

ภายนอก/คอนโด/สาย

54 insert

คอนโด

cut

55.LS

คนบางกลุ่มกำลังว่ายนํ้า

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

56.LS

เอ็มเดินเข้ามาสมทบกับกลุ่มเพื่อนตัวเอง

cut

57.MS

กลุ่มเพื่อนๆ

cut

58.MS

หน้าเอ็ม

cut

59.CU โทศัพท์ใหม่

cut

60.CU

หน้าเสา

cut

61.Ms

ตาเอ็ม มองไปที่สระ และมองมาที่วี

cut

62.MS

หน้าต้น

cut

63.Ms

หน้าพล

เสา

“เป็นไงวะ ช่วงนี้ถ้าชำร่วยนะมึง”

cut

64.MS

หน้าวิฐบุญหรี

เอ็ม

“เห้ย เย็นนี้ไปเดินสยามกันเถอะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อนๆ
“ได้เว้ย”

cut

65.LS

เพื่อนๆต่าง กระโดดลงน้ำ

cut

66.MS

เอ็มยังนั่งอยู่ขอบสระ วิเดินเข้ามานั่งข้างๆ โทรศัพท์เอ็มดังขึ้น เอ็มรับ โทรศัพท์

เอ็ม

“สวัสดีครับ เอ็มครับ ...คินนี่เหรอครับ ปาร์ตี้อะไรครับได้ครับ”

cut

67.MS

วิหันมามองหน้าเอ็ม สีหน้าตกใจ เธอถามเอ็มหลังจากเอ็มวางโทรศัพท์

วิ

“จะไปอีกแล้วเหรอ”

cut

68.MS

หน้าเอ็ม

เอ็ม

“เออ เห็นบอกว่าเป็นปาร์ตี้อะไรสักอย่าง”

cut

69.CU

วิมองเอ็มเธอรู้สึกคุ้นเล็กน้อย ก่อนถอนหายใจ

วิ

“ที่ไหน”

เอ็ม

“เห็นบอกที่พุทธมณฑลนะ”

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

70.LS

ก่อนลูกเดินออกไปจากที่นั่ง

cut**Scene 7 ปาร์ตี้ยา**

ภายใน/คอนโด/กลางคืน

71.LS

เอ็มยืนอยู่หน้าคอนโดมีมือสว่างกระเป๋

cut

72.MS

หน้าเอ็มก้อยเดินเข้ามา

cut

73.MS

ก้อยมอง ยิ้ม เดินรับเอ็มเข้าไป

ลูกค้า(ผู้หญิง)
“สวัสดีค่ะ มาเร็วจัง”

cut

74.LS

เอ็มมองหน้าเธอแล้วยิ้มให้เล็กน้อย ทั้งคู่เดินตามเข้าไปในตึก

cut

75.LS

แทนสายตา มีคนนั่งกินเบียร์และเล่นเกมเสฟติดอยู่4-5คน

cut

76.MS

หน้าเอ็มมองไปรอบๆ เขาก้าวเดินเข้ามา ก่อนหันไปเห็น วิตรอง โสฟา

cut

77.CU

วินั่งตรง โสฟาหันมามองทั้งสองสบตากัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

78.CU

เอ็มมองไปที่วี แต่ทั้งสองคนไม่ค่อยกล้าสู้หน้ากัน

cut

79.MS

เอ็มนั่งลงตรง โต๊ะข้างแล้วกระดกแก้วเบียร์ที่หญิงสาวคนหนึ่งมอบให้

cut

80.MS.

คนกลุ่มหนึ่งจะเริ่มลงไปนั่งเวียนกันบนเตียง

cut

81.MS

อีกกลุ่มกำลังนั่งคุยกันที่ปลายเตียง

cut

82.CU.

สีหน้าเอ็ม

cut

83..MS.

ผู้ชายคนหนึ่งเอา โศเคนจำนวนหนึ่งมาให้เอ็ม เอ็มไม่ปฏิเสธ

cut

84.CU

วิมองดูเอ็ม

cut

85.Insert

บรรยากาศในห้อง เวลาผ่านไป ความสนุกเริ่มบังเกิด

cut

86.Ms

ภาพคนกำลังเต้นกันอย่างเมามัน

cutcut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

87.MS

เอ็มกำลังเดินไปมาในห้อง

cut

88.Ms

คนกำลังนั่งในห้องน้ำ

cut

89. Ls

แทนสายคาภาพเหวี่ยงไปมา

cut

90.Ls

ภาพวันละครลิ่ง

cut

91.LS

วิธีหน้าเครียด

cut

92.Ms

แล้วลูกค้าผู้หญิงของเอ็มก็เดินเข้ามา ยิ้มให้ เอ็ม แต่ข้างหลังของเขามีผู้ชายคนหนึ่งเดินเข้ามาด้วย

cut

93.LS

ทั้งหมดก็พาเอ็มไปนอนลงบนพื้น

cut

94.CU

มือลูกค้าผู้หญิงค่อยๆ ถอดเสื้อเอ็มออก เอ็มไม่ได้พยายามขัดขืนอะไร

cut

95.MS

ทันใดนั้นผู้ชายคนนั้นจับเอ็มกดไว้ ส่วนผู้หญิงเดินออกไป

cut

96.CU

มือพยายามถอดกางเกง

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

97.Ms.

ก้อยนั่งลงข้างๆ วิ จ้องดูพร้อมขบขัน

cut

98.Cu

ผู้ชายปลดกระดุมกางเกงของเอ็มและจูโจมชุกไช้ไปที่ร่างกายของเอ็ม

cut

99.CU

สีหน้าเอ็มสภาพเมามายแต่พยายามต่อสู้

cut

100.CU.

เขาอยู่บนร่างกายของเอ็ม เอ็มพยายามขจัดขึ้น แต่ตอนนี้เขาไม่มีแรงสู้เพราะสภาพฤทธิ์ยา ที่ฉาโลมเข้ามา เขาจับเอ็มนอนคว่ำ

cut

101.insert

เตียง มือกำแน่น ขาที่เบียดกันอยู่ เสียงเตียงกระทบกับผนังเป็นจังหวะ

cut

102.CU

เอ็มร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวด ในขณะที่ยังไม่ได้สติเต็มที่ เสียงเอ็มร้องไห้อย่างทุกข์ทรมาน

cut

103.CU

ค่อยๆ ซึมเข้าวิเบือนหน้าหนี สีหน้าเศร้าใจ

cut

104.CU

หน้าพีโจ

cut

105. CU

หน้าพีก้อย

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

106.insert

คนหัวเราะ

cut

107.MS

ภาพเหวี่ยงไปมา

cut

108.CU

วิทน ไม่ได้ เลยเดินออกจากห้องไป (หรือมีผู้ชายชวนวีนออกจากห้องไป)

cut

Scene 8 เมืองงานเสร็จ

ภายนอก/ริมถนนสี่พระยา พระรามสี่/ตีสาม

109.LS.

เข็มนั่งอยู่ริมถนนในสภาพสะบักสะบอม

cut

110.CU

ภายในมือขวาของเขากำเงินสามพันบาทที่เพิ่งได้มาแน่น

cut

111.CU

สีหน้าเขาเจ็บปวด ดวงตาเริ่มแดงก่ำ

cut

112.LS

เขาตะโกนออกมาสุดเสียง

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 8.2 เอ็ม

113.MS

เอ็มนอนขดตัวอยู่ในผ้าห่ม ร่างกายเปลือยเปล่า แต่ดวงตากลมเบิกโพลง

cut**Scene 9 เช้าวันใหม่**

ภายในห้องเรียน/เช้า

114.CU

มือครูตบโต๊ะ

cut

115.LS

เสียงโทรศัพท์ดังก้องอยู่ในห้องเรียน

cut

116.MS

ต้นเขย่าตัวเอ็มให้เขาคืนขึ้น

cut

117.CU

เอ็มสะบัดมือตื่นออก และสบตาดันเล็กน้อยก่อนลุกขึ้นเขาหยิบโทรศัพท์ เดินออกจากห้อง

cut

118.CU

วิหลับตาลง เอ็มรับโทรศัพท์

cut

119.LS

เอ็มเดินมาที่ทางเดิน

cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

120.CU

หน้าเอ็ม

เอ็ม

“.....ฮัลโหล”

ชาย1

“หวัดดีครับ นินเอ็มรีเปล่า คีนนี้ว่างไหมครับ”

เอ็มนิ่งและเงียบไปพักหนึ่งก่อนบอกว่า

เอ็ม

“ไม่ใช่เอ็มครับ คุณคงโทรผิดแล้ว”

เอ็มพูดแล้ววางโทรศัพท์ ปิดเครื่อง ขึ้นเหม่อมองนักศึกษาที่เดินไปมาบริเวณหน้าห้องเรียน

cut

121insert

ห้องฟ้า

cut

122.CU

เอ็มหลับตาลงครู่หนึ่งแล้วเดินกลับเข้าห้องเรียนไป

cut

(...จบ...)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script Breakdown Sheet)

เอกสารแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script Breakdown Sheet) เป็นการแยกเอกสารรายงานความต้องการองค์ประกอบต่างๆของการถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละฉาก ได้แก่ ตัวละคร ตัวประกอบ สถานที่ ถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉาก ฉากภายในหรือภายนอก ฉากที่ต้องทำเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เทคนิคพิเศษ อุปกรณ์พิเศษ เป็นต้น ซึ่งจัดทำขึ้นจากบทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ เป็นการจัดระเบียบในการทำงานแต่ละฉากแต่ละวัน เพื่อให้มองเห็นขอบข่ายการทำงานในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Script Breakdown		Page : 1/7	
ชื่อบริษัท : Anatha Film	ชื่อเรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง	(วันที่ : 13/02/2550)	
ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ : นายจักรี รัตนอนันต์		บทหน้า : 7	
หมายเลขฉาก : 7	ชื่อฉาก : ปาร์ตี้	ภายใน / ภายนอก	
เหตุการณ์โดยย่อ : เอ็มมาปาร์ตี้แล้วโดนผู้ชายข่มขืน วินั่งเศร้า		กลางวัน / กลางคืน	
จำนวนหน้าของฉาก : 7/8			
นักแสดง	หมายเลข	อุปกรณ์ฉาก	
1. ชนวัฒน์ (เอ็ม)	081-1166120	โจ้ (ใช้เสพยาไอซ์), แป้ง (โคเคน), เบียร์ลีโอ, บุหรี่, ไมโครเวฟ	
2. โยทกา (วี)	081-5354012		
3. สุชาสินี (หญิงตุ๊กตาโรคจิต)	084-1389204	เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
4. สิปปภาส (ชายโรคจิต)	083-1312100	เสื้อเชิ้ต, กางเกงยีนส์,	-
5.		เสื้อเกาะอกสีดำ	
6.		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
7.		Panasonic	
8.		AG - DVC62EN	
9.		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
10.			
11.			
12.		สถานที่ถ่ายทำ	
13.		6+1 อพาคเมนต์ ซอย23 อินทามระ	
14.			
ตัวประกอบ : ขวัญ, โอ้, เบิร์ด, อัน, ใหม่, โย			
ตัวแสดงแทน : โย, ใหม่			
การขนส่งและยานพาหนะ : vios สีเงิน, new vios สีดำ			
บันทึก :			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Script Breakdown		Page : 2/7
ชื่อบริษัท : Anatha Film	ชื่อเรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง	(วันที่ : 15/02/2551)
ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ : นายจักรี รัตนอนันต์		บทหน้า : 3, 4, 5, 8
หมายเลขฉาก : 3, 4, 8	ชื่อฉาก : เอ็มรู้ความจริง, ความจริงในใจวิ, เมื่องานเสร็จ	ภายใน / ภายนอก
เหตุการณ์โดยย่อ : เอ็มเจevi, เอ็มนั่งคุยกับวิ, เอ็มเจ็บปวดกับการ กระทำของตัวเอง		กลางวัน / กลางคืน จำนวนหน้าของฉาก : 4/8, 1, 4/8
นักแสดง	หมายเลข	อุปกรณ์ฉาก
1. ชนวัฒน์ (เอ็ม)	081-1166120	เบียร์ไฮเนเกน, รถ vios สีดำ, เงิน 1,500 บาท
2. โยทกา (วิ)	081-5354012	
3.		เครื่องแต่งกาย ผม / หน้า
4.		ชุดนักศึกษา -
5.		
6.		กล้อง เทคนิคพิเศษ
7.		Panasonic -
8.		AG - DVC62EN
9.		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)
10.		
11.		
12.		สถานที่ถ่ายทำ
13.		ริมถนนสี่พระยา, หน้าวัดหัวลำโพง, บริเวณ
14.		หน้าโรงหนังเก่าสะพานเหลือง ถนนพระรามสี่
15.		
ตัวประกอบ :-		
นักแสดงพิเศษ : ตัน		
การขนส่งและยานพาหนะ : vios สีเงิน, new vios สีดำ		
บันทึก :		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Script Breakdown		Page : 3/7
ชื่อบริษัท : Anatha Film	ชื่อเรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง	(วันที่ : 16/02/2551)
ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ : นายจักรี รัตนอนันต์		บทหน้า : 5
หมายเลขฉาก : 5	ชื่อฉาก : เอ็มทำงาน	ภายใน / ภายนอก
เหตุการณ์โดยย่อ : เอ็มทำกิจกรรมต่างๆระหว่างทำงาน		กลางวัน / กลางคืน
		จำนวนหน้าของฉาก : 5/8
นักแสดง	หมายเลข	อุปกรณ์ฉาก
1. ชนวัฒน์ (เอ็ม)	081-1166120	คอมพิวเตอร์ , โทรศัพท์มือถือ
2.		
3.		เครื่องแต่งกาย ผม / หน้า
4.		เสื่อยัด , กางเกงยีนส์ -
5.		
6.		กล้อง เทคนิคพิเศษ
7.		Panasonic -
8.		AG - DVC62EN
9.		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)
10.		-
11.		
12.		สถานที่ถ่ายทำ
13.		ห้อง1323 หอพัก FBT ถนนฉลองกรุง
14.		
ตัวประกอบ :		
นักแสดงผาดโผน :		
การขนส่งและยานพาหนะ : -		
บันทึก :		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Script Breakdown		Page : 4/7	
ชื่อบริษัท : Anatha Film	ชื่อเรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง	(วันที่ : 12/03/2551)	
ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ : นายจักรี รัตนอนันต์		บทหน้า : 1, 5, 6, 8	
หมายเลขฉาก : 1, 6, 8	ชื่อฉาก : วิโทรปลูกเอ็ม, งานใหม่, เมืองงานเสร็จ	ภายใน (ภายใน) (ภายนอก)	
เหตุการณ์โดยย่อ : เอ็มมามหาลัย, เอ็มนั่งเล่นคอมพิวเตอร์, เอ็มเครียด ปาเงินทิ้ง		กลางวัน (กลางวัน) (กลางคืน)	
		จำนวนหน้าของฉาก : 7/8, 1 2/8, 4/8	
นักแสดง	หมายเลข	อุปกรณ์ฉาก	
1. ชนวัฒน์ (เอ็ม)	081-1166120	เบียร์สิงห์, โทรศัพท์มือถือ, บุหรี่, นาฬิกา,	
2. โยทกา (วี)	081-5354012	ธนบัตร 100 บาท, เบียร์ไฮเนเก้น	
3. กัลยารัตน์ (สา)	086-7226487	เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
4. ณัฐพล (ต้น)	087-9721392	ชุดตากอากาศอยู่บ้าน,	-
5. โบนัส (โบ)	086-3312344	ชุดนักศึกษา	
6.		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
7.		Panasonic	-
8.		AG - DVC62EN	
9.		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
10.			
11.		สถานที่ถ่ายทำ	
12.		คอนโดเกียรตริธานี ซอยสุขุมวิท 23,	
13.		หน้าวัดหัวลำโพง, ติโก้ วัดด่านสำโรง ซอย 14	
ตัวประกอบ : ไร่			
นักแสดงผาดโผน : -			
การขนส่งและยานพาหนะ : vios สีเงิน, new vios สีดำ			
บันทึก :			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Script Breakdown		Page : 5/7	
ชื่อบริษัท : Anatha Film	ชื่อเรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง	(วันที่ : 15/03/2551)	
ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ : นายจักรี รัตนอนันต์		บทหน้า : 2 , 3 , 5 , 8 , 9	
หมายเลขฉาก : 2 , 5 , 9	ชื่อฉาก : เหล่าเพื่อน , เอ็ม ทำงาน , เช้าวันใหม่	ภายใน / ภายนอก	
เหตุการณ์โดยย่อ : เอ็มมาเจอเพื่อนที่มหาลัย, เอ็มอยู่กับลูกค้า เอ็มตื่นรับโทรศัพท์		กลางวัน / กลางคืน จำนวนหน้าของฉาก : 1 4/8 5/8 , 6/8	
นักแสดง	หมายเลข	อุปกรณ์ฉาก	
1. ชนวัฒน์ (เอ็ม)	081-1166120	โทรศัพท์มือถือ	
2. โยทกา (วี)	081-5354012	เครื่องแต่งกาย	ผม / หน้า
3. กัลยารัตน์ (สา)	086-7226487	ชุดนักศึกษา	-
4. ณัฐพล (ต้น)	087-9721392	กล้อง	เทคนิคพิเศษ
5. โบนิตา (โบ)	086-3312344	Panasonic	-
6. วิศวุฒิ (พล)	084-0879245	AG - DVC62EN	
7.		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
8.		-	
9.		สถานที่ถ่ายทำ	
10.		ห้องเรียน 303 อาคารเรียนรวม คณะสถาปัตย	
11.		กรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า	
12.		เจ้าคุณทหารลาดกระบัง , ร้านกาแฟ Fresh	
13.		coffee บริเวณโรงอาหาร คณะสถาปัตย	
14.		กรรมศาสตร์ , ห้อง1323 หอพัก FBT ถนน	
15.		ฉลองกรุง	
ตัวประกอบ : ยะ , จ้า , มิก , มาย			
นักแสดงผาดโผน : -			
การขนส่งและยานพาหนะ : -			
บันทึก :			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Script Breakdown		Page : 6/7
ชื่อบริษัท : Anatha Film	ชื่อเรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง	(วันที่ : 18/03/2551)
ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ : นายจักรี รัตนอนันต์		บทหน้า :
หมายเลขฉาก : insert ทั้งหมด	ชื่อฉาก :	ภายใน / ภายนอก
เหตุการณ์โดยย่อ : ท้องฟ้า , เมือง , รถเมล์ , พระอาทิตย์		กลางวัน กลางคืน
		จำนวนหน้าของฉาก :
นักแสดง	หมายเลข	อุปกรณ์ฉาก
1.		-
2.		-
3.		เครื่องแต่งกาย ผม / หน้า
4.		-
5.		-
6.		กล้อง เทคนิคพิเศษ
7.		Panasonic
8.		AG – DVC62EN
9.		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)
10.		-
11.		-
12.		สถานที่ถ่ายทำ
13.		หน้าคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
14.		, ด้านหน้ามาบุญครอง , ชั้นล่างลิโด้ สยาม
15.		สแควร์ , ริมนนสี่พระยา
ตัวประกอบ :-		
นักแสดงผาดโผน :-		
การขนส่งและยานพาหนะ : vios สีเงิน		
บันทึก :		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Script Breakdown		Page : 7/7
ชื่อบริษัท : Anatha Film	ชื่อเรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง	(วันที่ : 21/03/2551)
ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ : นายจักรี รัตนอนันต์		บทหน้า : 1
หมายเลขฉาก : Title	ชื่อฉาก :	ภายใน / ภายนอก
เหตุการณ์โดยย่อ : เอ็มมาดูเพื่อนแข่งรถ		กลางวัน / กลางคืน
จำนวนหน้าของฉาก : 1/8		
นักแสดง	หมายเลข	อุปกรณ์ฉาก
1. ชนวิวัฒน์ (เอ็ม)	081-1166120	เบียร์ , รถแข่ง
2. กัลยารัตน์ (สา)	086-7226487	
3. ณัฐพล (ต้น)	087-9721392	เครื่องแต่งกาย
4.		ผม / หน้า
5.		
6.		กล้อง
7.		Panasonic
8.		AG – DVC62EN
9.		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)
10.		
11.		
12.		เสียง / ดนตรี
13.		สถานที่ถ่ายทำ
		สนามกีฬา สจล.
ตัวประกอบ : นุ่น , เบิร์ด , ต้น , นุช , โบว์ , ป้อม , วัลลภ , ชลทิศ , ปุณณวัชร , มนัสนันท์ , ภูมิ , ชีรวิศ		
นักแสดงผาดโผน : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : vios สีเงิน		
บันทึก :		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง (Call Sheet)

เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง ควรจะทำขึ้นมาเพื่อเป็นการยืนยันและนัดหมายกำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งจะมีการกำหนดชื่อและนักแสดงที่จะเข้าฉาก ฉากที่จะถ่ายทำ วัน เวลา และสถานที่ เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันทุกฝ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET						Day : 1
ผู้อำนวยการสร้าง : อาจารย์ สุวรรณณี สุรเชษฐคมตัน						
วันที่ : 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551						
ผู้กำกับฯ : นาย จักริ รัตนอนันต์			เบอร์โทรศัพท์ 086-5655068			
เรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง						
Scenes	Day / Night	นักแสดงนำ	เบอร์โทรศัพท์	นักแสดงสมทบ	เบอร์โทรศัพท์	แสดงเป็นตัวละคร
7	Night	ชนวัฒน์ โยทกา	081-1166120 081-5354012	สุธาสินี ลีปภาส	081-8419204 083-1312100	เอ็ม , วิ, หญิงลูกค้า โรคจิต,ชายโรค จิต
ตัวประกอบ			เวลา แต่งหน้า	เวลา เข้าฉาก	เวลา ขึ้นรถ	บทหน้า
ขวัญ , โอ้ , เบิร์ด , อัน , ใหม่ , โย			19.00 น.	20.00 น.	18.00 น.	7
ทีมงาน			เบอร์ โทรศัพท์	เวลา เริ่มงาน	สถานที่ถ่ายทำ	
น.ส.ขวัญแก้ว เกตุผล			084-0084244	19.00 น.	6+1 อพาทเมนท์ ซอย23	
น.ส.ชนากานต์ ชมชื่น			081-5678140		อินทามระ	
นายสิทธิกร แก้วสุทธิ			085-8059154			
นายสันต์สิริ เทียนมัน			089-8921308			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET					Day : 2	
ผู้อำนวยการสร้าง : อาจารย์ สุวรรณณี สุรเชษฐคมสัน						
วันที่ : 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551						
ผู้กำกับฯ : นาย จักริ รัตนอนันต์ เบอร์โทรศัพท์ 086-5655068						
เรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง						
Scenes	Day / Night	นักแสดงนำ	เบอร์โทรศัพท์	นักแสดงสมทบ	เบอร์โทรศัพท์	แสดงเป็นตัวละคร
3, 4, 8	Night	ชนวัฒน์ โยทกา	081-1166120 081-5354012	ต้น	089-8921308	เอ็ม , วิ , คนซื้อบริการ
ตัวประกอบ			เวลาแต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก	เวลาขึ้นรถ	บทหน้า
			18.00 น.	19.00 น.	17.00 น.	3, 4, 5, 8
ทีมงาน			เบอร์โทรศัพท์	เวลาเริ่มงาน	สถานที่ถ่ายทำ	
นายสันต์ศิริ เทียนมัน น.ส.ทิพย์วิมล พิพัฒน์โยระพงศ์			089-8921308 089-0389202	18.00 น.	ริมถนนที่พระยา, หน้าวัดหัว ลำโพง, บริเวณหน้าโรงหนังเก่า สะพานเหลือง ถนนพระรามสี่	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET				Day : 3		
ผู้อำนวยการสร้าง : อาจารย์ สุวรรณณี สุรเชษฐภคินัน						
วันที่ : 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551						
ผู้กำกับฯ : นาย จักริ รัตนอนันต์				เบอร์โทรศัพท์ 086-5655068		
เรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง						
Scenes	Day / Night	นักแสดงนำ	เบอร์โทรศัพท์	นักแสดงสมทบ	เบอร์โทรศัพท์	แสดงเป็นตัวละคร
5	Day	ชนวัฒน์	081-1166120	ต๋น	089-8921308	เอ็ม
ตัวประกอบ			เวลา แต่งหน้า	เวลา เข้าฉาก	เวลา ขึ้นรถ	บทหน้า
-			13.00 น.	13.30 น.	12.00 น.	5
ทีมงาน			เบอร์ โทรศัพท์	เวลา เริ่มงาน	สถานที่ถ่ายทำ	
นายสันต์ศิริ เทียนมัน			089-8921308	13.00 น.	ห้อง1323 หอพัก FBT ถนน	
น.ศ.ทิพย์วิมล พิพัฒน์โยธะพงศ์			089-0389202		ฉลองกรุง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET				Day : 4		
ผู้อำนวยการสร้าง : อาจารย์ สุวรรณณี สุรเชษฐภคิน						
วันที่ : 12 มีนาคม พ.ศ. 2551						
ผู้กำกับฯ : นาย จักรี รัตนอนันต์ เบอร์โทรศัพท์ 086-5655068						
เรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง						
Scenes	Day / Night	นักแสดงนำ	เบอร์โทรศัพท์	นักแสดงสมทบ	เบอร์โทรศัพท์	แสดงเป็นตัวละคร
1, 6, 8	Day, Night	ชนวัฒน์ โยทกา กัลยารัตน์ ณัฐพล โพนิตา	081-1166120 081-5354012 081-3043124 087-9721392 086-3312344	ไอ้	081-5678140	เอ็ม, วิ, สา, ตัน, โป, คน ว่ายน้ำ
ตัวประกอบ			เวลา แต่งหน้า	เวลา เข้าฉาก	เวลา ขึ้นรถ	บทหน้า
-			13.00 น.	13.30 น.	12.00 น.	1, 5, 6, 8
ทีมงาน			เบอร์ โทรศัพท์	เวลา เริ่มงาน	สถานที่ถ่ายทำ	
น.ส.ขวัญแก้ว เกตุผล			084-0084244	13.00 น.	คอนโดเกียรดิธานี	
น.ส.ชนากานต์ ชมชื่น			081-5678140		ซอยสุขุมวิท23, หน้าวัดหัว	
น.ส.วีระยา สันติพงษ์สุภกร			081-4847776		ลำโพง, ลีโก้ วัดด่านสำโรง	
น.ส.ทิพย์วิมล พิพัฒน์โยชะพงศ์			089-0389202		ซอย 14	
นายสันต์สิริ เทียนมัน			089-8921308			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET				Day : 5		
ผู้อำนวยการสร้าง : อาจารย์ สุวรรณณี สุรเชษฐภคินันต์						
วันที่ : 15 มีนาคม พ.ศ. 2551						
ผู้กำกับฯ : นาย จักรี รัตนอนันต์ เบอร์โทรศัพท์ 086-5655068						
เรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง						
Scenes	Day / Night	นักแสดงนำ	เบอร์โทรศัพท์	นักแสดงสมทบ	เบอร์โทรศัพท์	แสดงเป็นตัวละคร
1, 6, 8	Day	ชนวัฒน์ โยทกา กัลยารัตน์ ณัฐพล โพนิตา วิศวุฒิ	081-1166120 081-5354012 081-3043124 087-9721392 086-3312344 084-0879245	-	-	เอ็ม , วิ , ศา , ต้น , โป , พล
ตัวประกอบ			เวลา แต่งหน้า	เวลา เข้าฉาก	เวลา ขึ้นรถ	บทหน้า
ปียณัฐ , จุฬาลักษณ์ , สิทธิพันธ์ , ภาพแพรว			12.30 น.	13.00 น.	12.00 น.	1, 5, 6, 8
ทีมงาน			เบอร์ โทรศัพท์	เวลา เริ่มงาน	สถานที่ถ่ายทำ	
น.ส.ขวัญแก้ว เกตุผล น.ส.ชนากานต์ ชมชื่น น.ส.วีระยา สันติพงศ์ศุกร น.ส.อมจิตร ศรีทอง น.ส.ทิพย์วิมล พิพัฒน์โยธะพงศ์ นายสันต์สิริ เทียนมัน			084-0084244 081-5678140 081-4847776 089-0559944 089-0389202 089-8921308	13.00 น.	อาคารเรียนรวม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET				Day : 6		
ผู้อำนวยการสร้าง : อาจารย์ สุวรรณณี สุรเชษฐภคินันต์						
วันที่ : 18 มีนาคม พ.ศ. 2551						
ผู้กำกับฯ : นาย จักรี รัตนอนันต์ เบอร์โทรศัพท์ 086-5655068						
เรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง						
Scenes	Day / Night	นักแสดงนำ	เบอร์โทรศัพท์	นักแสดงสมทบ	เบอร์โทรศัพท์	แสดงเป็นตัวละคร
Inset ทั้งหมด	Day , Night	-	-	-	-	-
ตัวประกอบ		เวลา	เวลา	เวลา	บทหน้า	
		แต่งหน้า	เข้าฉาก	ขึ้นรถ		
		-	-	-	1, 5, 6, 8	
ทีมงาน		เบอร์โทรศัพท์	เวลา	สถานที่ถ่ายทำ		
			เริ่มงาน			
น.ส.วีระยา สันติพงศ์สุภกร		081-4847776	13.00 น.	หน้าคณะนิเทศศาสตร์		
นายสันต์สิริ เทียนมัน		089-8921308		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , ด้านหน้ามาบุญครอง , ชั้นล่างลิโด้ สยามสแควร์ , ริมถนนสี่พระยา		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET						Day : 7
ผู้อำนวยการสร้าง : อาจารย์ สุวรรณณี สุรเชษฐคมสัน						
วันที่ : 18 มีนาคม พ.ศ. 2551						
ผู้กำกับฯ : นาย จักรี รัตนอนันต์ เบอร์โทรศัพท์ 086-5655068						
เรื่อง : ผู้ชายป้ายเหลือง						
Scenes	Day / Night	นักแสดงนำ	เบอร์โทรศัพท์	นักแสดงสมทบ	เบอร์โทรศัพท์	แสดงเป็นตัวละคร
Title	Night	ชนวัฒน์ โยทกา กัลยารัตน์ ณัฐพล	081-1166120 081-5354012 081-3043124 087-9721392	-	-	เอ็ม , วิ , สา , ต้น
ตัวประกอบ			เวลา แต่งหน้า	เวลา เข้าฉาก	เวลา ขึ้นรถ	บทหน้า
นุ่น , เบิร์ด , สัน , นุช , โบว์ , ป้อม , วัลลภ , ชลทิศ , ปุณณ วัชร , ภูมิ , มนัสนันท์ , ธีรวุฒิ			19.30 น.	20.00 น.	18.00 น.	1
ทีมงาน			เบอร์ โทรศัพท์	เวลา เริ่มงาน	สถานที่ถ่ายทำ	
น.ส.ขวัญแก้ว เกตุผล น.ส.อมจิตร ศรีทอง น.ส.ทิพย์วิมล พิพัฒน์โยธะพงศ์ นายสันต์ชัย หงส์ลำพอง นายณัฐพล เชนนานันท์			084-0084244 089-0559944 089-0389202 086-5420890 087-9721392	19.00 น.	สนามกีฬา สจล.	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคัดเลือกนักแสดง (CASTING SHEET)

การคัดเลือกนักแสดงเป็นการทำงานเบื้องต้นของการถ่ายทำภาพยนตร์ซึ่งทำให้เราได้เห็นรูปร่างหน้าตาของตัวละครที่เราได้ปั้นแต่งขึ้นมาจากบทภาพยนตร์ สิ่งแรกที่เราให้ความสำคัญคือรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภายนอก เพื่อความคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับตัวละคร ขั้นตอนต่อไปคือสำรวจดูการแสดงโดยพิจารณาจากการแสดงออก น้ำเสียง ความเป็นธรรมชาติ และสิ่งสุดท้ายคือความสามารถทางการแสดง

ขั้นตอนในการคัดเลือกนักแสดงมีดังต่อไปนี้

1. การพิจารณาลักษณะทางกายภาพ (Physical Self) เป็นหลักเกณฑ์เบื้องต้นที่ใช้ในการพิจารณานักแสดงที่จะเข้ามารับบทบาทตัวละครตามบทภาพยนตร์ ในด้านลักษณะภายนอกทั้งรูปร่างหน้าตา และบุคลิกภายนอกโดยรวมเป็นส่วนที่ต้องนำมาประกอบกัน

2. การทดสอบบท (Audion) เป็นขั้นตอนต่อจากการพิจารณาทางด้านกายภาพ ซึ่งเป็นการลงลึกขั้นตอนการทดสอบ เพื่อที่จะพิจารณานักแสดงที่เราคัดเลือกมานั้นสามารถสวมบทบาทได้หรือไม่ การทดสอบบทเริ่มจากการนัดหมายเพื่อมาพบกันได้สวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับบทจริงๆ เพื่อดูว่าเหมาะสมหรือไม่และจึงเริ่มทดสอบบทต่อไป การทดสอบบทเริ่มต้นด้วยการอธิบายถึงตัวละครนั้นอย่างคร่าวๆ ให้นักแสดงได้นึกภาพตามถึงบทเบื้องต้นที่จะทดสอบเขา จากนั้นจึงใช้เวลาในการอ่านบทภาพยนตร์ทั้งหมดก่อน แล้วจึงเริ่มทดสอบบทเพียงบางส่วน โดยเลือกเอาช่วงที่มีการเน้นในเรื่องของการสนทนาเป็นหลักและสังเกตความเป็นธรรมชาติในการแสดง

3. การซ้อมบท (Rehearsal) การซ้อมบทให้นักแสดงนั้น แท้จริงควรจะทำการฝึกซ้อมกันก่อนที่จะมีการถ่ายทำภาพยนตร์ ทั้งนี้เพื่อให้นักแสดงได้มีพัฒนาการในบทบาทการแสดงที่เขาได้รับเพิ่มมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความสนิทสนมคุ้นเคยกันระหว่างตัวนักแสดงด้วยตนเอง และระหว่างนักแสดงกับผู้กำกับ ซึ่งจะส่งผลทำให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่น

CASTING SHEET

Title : ผู้ชายป้ายเหลือง

Director : นายจักรี รัตนอนันต์

ภาพที่ 4.1 นักแสดง เอ็ม

บทบาท: เอ็ม			
ชื่อ : นายชนวัฒน์ มังคลังกุล			
ที่อยู่ :			
โทรศัพท์ : 081-1166120			
เพศ	ชาย	อายุ	18 ปี
สัญชาติ	ไทย	ศาสนา	พุทธ

สัดส่วน :

ส่วนสูง:	175 ซม.	น้ำหนัก:	65 กก.
อก:	38 นิ้ว	เอว:	32 นิ้ว
สะโพก:	34 นิ้ว	ผม:	ดำ

ขนาดเสื้อผ้า:

เสื้อ:	M	กางเกง:	L
รองเท้า:	42	กระเป๋า:	-
หมวก:	-		

REMARKS :

ยิ้มแย้มแจ่มใส ร่าเริง พุดเก่ง เข้ากับคนง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

Title : ผู้ชายป้ายเหลือง

Director : นายจักรี รัตนอนันต์

บทบาท: วิ			
ชื่อ : น.ส. โยทกา			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : 081-5354012			
เพศ	หญิง	อายุ	21 ปี
สัญชาติ	ไทย	ศาสนา	พุทธ

ภาพที่ 4.2 นักแสดง วิ

สัดส่วน :

ส่วนสูง:	163 ซม.	น้ำหนัก:	45 กก.
อก:	34 นิ้ว	เอว:	25 นิ้ว
สะโพก:	34 นิ้ว	ผม:	น้ำตาลเข้ม

ขนาดเสื้อผ้า:

เสื้อ:	M	กางเกง:	M
รองเท้า:	38	กระเป๋า:	-
หมวก:	-		

REMARKS :

คุณสนุก มีอารมณ์ขัน ร่าเริง ตลก อัจฉริยะดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายตัวละคร (Costume Design)

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญต่อไปนี้

1. **บ่งบอกยุคสมัยของเรื่อง** เรื่องราวในภาพยนตร์เป็นเรื่องราวช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์ ชีวิตมนุษย์ทำให้ผู้ชมรับรู้ถึงทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมต่างๆของตัวละครในเรื่องนั้น เราต้องให้ข่าวสารแก่คนดู ดังนั้นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างเสริมเรื่องราวของยุคสมัยให้เกิดขึ้น

2. **บอกอารมณ์โทนของเรื่อง** สิ่งที่ซ่อนเร้นมองผิวเผินอยู่ในเครื่องแต่งกายนั้น ที่จริงแล้วเป็นความตั้งใจบางประการที่จิตใจเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์ของภาพที่จะแสดงความจริงไปควบคู่กับทัศนียภาพที่เกิดขึ้น ส่วนหนึ่งคือ ต้องการอารมณ์ของเหตุการณ์ในฉากนั้นๆหรือทั้งเรื่อง อีกส่วนคือบอกคตินของภาพยนตร์ การใช้สี เส้น และลวดลายมาประกอบในเครื่องแต่งกายนั้น สร้างอารมณ์ได้หลากหลาย เช่น โทนสีหม่นทึมจะแสดงออกถึงเหตุการณ์ที่เศร้าหมอง สีสันดุจดาด แสดงถึงความสดใสร่าเริงหรือใช้ลวดลาย ลายเส้นหรือสีที่ตัดกันแสดงความรู้สึกขัดแย้ง เป็นต้น

3. **บอกถึงบุคลิกตัวละคร** เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสามารถถ่ายทอดบุคลิกภาพและอุปนิสัยของตัวละคร การกำหนดเครื่องแต่งกายนั้นอาจจะสร้างให้มีเอกลักษณ์ประจำตัวเพื่อให้คนดูจดจำหรือให้ตัวละครเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อให้คนเห็นถึงการพัฒนาไปในทางใดทางหนึ่งของตัวละคร ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการนำเสนอของผู้กำกับตัวละคร

ภาพที่ 4.3 เครื่องแต่งกายของตัวละคร เอ็ม

เอ็มเป็นผู้ชายอายุ 18 ปี ในเรื่องมักจะเห็นเอ็มใส่ชุดนักศึกษาเป็นชุดหลัก เพื่อให้เข้ากับเนื้อหาที่เน้นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่

ภาพที่ 4.4 เครื่องแต่งกายของตัวละคร เอ็ม

เครื่องแต่งกายในฉากการทำงานขายบริการของเอ็ม จะเป็นแค่เสื้อยืดกับกางเกงยีนส์ โทนสีของเสื้อค่อนข้างอ่อน ไม่ฉูดฉาด แสดงถึงความบริสุทธิ์ไร้ข้อที่ไมทันเล่ห์กลของผู้อื่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 เครื่องแต่งกายของตัวละคร วิ

วิเป็นผู้หญิงอายุ 18 ปี ในเรื่องมักจะเห็นวิใส่ชุดนักศึกษาเป็นชุดหลัก เพื่อให้เข้ากับเนื้อหาที่เน้นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่ แต่ในเรื่องจะไม่มีเห็นนักศึกษาที่บ่งบอกถึงการเรียนในสถานศึกษาใดๆ เพื่อไม่ให้พาดพิงถึงทางมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางมหาวิทยาลัย

ภาพที่ 4.6 เครื่องแต่งกายของตัวละคร วิ

เครื่องกายของวิ จะใส่เสื้อผ้าโทนสีเข้ม ไม่สดใส เป็นคนที่แต่งตัวจัดจ้าน เปรี๊ยะ เพื่อแสดงความรู้สึกภายในที่เป็นคนเก็บกด ต้องการแสดงออกเพื่อดึงดูดความสนใจจากบุคคลภายนอกให้เป็นที่ยอมรับของคนอื่น แม้กระทั่งบทสมทบรอง ใช้เสื้อผ้าโทนสีเข้ม เพื่อแสดงถึงความน่ากลัว รู้สึกไม่น่าไว้วางใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสำรวจค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (Location Scout)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้สถานที่จริงและจัดฉากให้เหมือนจริง แต่ส่วนใหญ่เป็นสถานที่จริง และมีการตกแต่งสถานที่เพิ่มเติมให้เหมาะสมและเป็นไปตามคิ้วทอย่างที่ตั้งใจเอาไว้ ใช้สถานที่หลายที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ พยายามเลือกสถานที่ใช้แล้วเกิดความคุ้มค่ามากที่สุดในเรื่องเวลาและความสะดวกในการเดินทางในการถ่ายทำภาพยนตร์

ภายในเรื่องมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหลายๆสถานที่ โดยการเลือกสถานที่ต่าง ๆ นั้น อาศัยหลักเกณฑ์ ภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งออกเป็นฉากต่างๆดังนี้

ภาพที่ 4.7 จากปาร์ตียา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 ฉากภายในห้องเอ็ม

ภาพที่ 4.9 ฉากห้องนอนเอ็ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ฉากภายในห้องเรียน

ภาพที่ 4.11 ฉากริมระเบียงตึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 ฉากหน้าร้านกาแฟ Fresh coffee

ภาพที่ 4.13 ฉากทางเข้าห้องเอ็ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.14 จากสระว่ายน้ำ

ภาพที่ 4.15 จากหน้าวัดหัวลำโพง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.16 ฉากบริเวณหน้าโรงหนังสะพานเหลือง

ภาพที่ 4.17 ฉากบริเวณสนามกีฬา สจล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ (Budget)

เอกสารแสดงงบประมาณการสร้างภาพยนตร์ (The Budget Form) เป็นการจัดการรวมสรุปยอดการถ่ายทำภาพยนตร์ เริ่มต้นตั้งแต่ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อสรุปค่าใช้จ่ายทั้งหมด นับตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้ายจนเสร็จออกมาเป็นผลงานที่สมบูรณ์

งบประมาณ (Budget)				
เรื่อง “ผู้ชายป้ายเหลือง”				
ชื่อจำนวน 2 วัน				
ถ่ายทำในสถานที่จริงจำนวน 7 วัน				
ถ่ายทำทั้งหมดจำนวน 9 วัน				
ลำดับที่	รายการ	งบประมาณ ที่ตั้งไว้	งบประมาณ ที่ใช้จริง	หมายเหตุ
1.	ค่าเทป DV	1,000.-	500.-	
2.	ค่า Camera	5,000.-	4,000.-	
3.	ค่าเดินทางนักแสดง	3,000.-	3,200.-	
4.	ค่าอาหาร , เครื่องดื่ม	5,000.-	4,650.-	
5.	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด , อุปกรณ์ประกอบฉาก	8,000.-	2,800.-	
6.	ค่าโทรศัพท์	1,000.-	450.-	
7.	ค่า sound	2,000.-	1,100.-	
8.	ค่าน้ำมันรถยนต์	5,000.-	4,000.-	
	รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด	30,000.-	20,700.-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การถ่ายทำภาพยนตร์

การถ่ายทำภาพยนตร์เริ่มต้นขึ้นต่อจากขั้นตอนการจัดเตรียมงานและวางแผนการถ่ายทำ การถ่ายทำภาพยนตร์จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับการเตรียมที่ดีและมีความพร้อมมากน้อยแค่ไหน ทีมงานทุกคนมีส่วนสำคัญที่จะทำให้การถ่ายทำดำเนินไปอย่างราบเรียบและมีประสิทธิภาพ หรือจะทำให้การทำงานเกิดความล่าช้าและเกิดข้อผิดพลาดก็เป็นไปได้ขึ้นอยู่กับการจัดวางตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบที่ชัดเจน แล้วยังขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบ ข้างงานของแต่ละหน้าที่แต่ละบุคคลอีกด้วย การทำงานควรเป็นอย่างไรรอบคอบและรัดกุมปัญหาต่างๆ อาจเกิดขึ้นโดยที่เราไม่ได้คาดคิดเอาไว้ก่อน ดังนั้นการตัดสินใจแก้ปัญหาควรใช้สติไตร่ตรองให้ดีก่อนที่จะทำอะไร

การเตรียมงานในขั้นนี้เกี่ยวข้องกับโดยตรงในส่วนของอุปกรณ์ได้แก่ อุปกรณ์กล้องและอุปกรณ์ไฟ ก่อนการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ไปยังสถานที่ถ่ายทำ ควรมีการสำรวจอุปกรณ์ว่าครบถ้วนตามจำนวนที่ระบุหรือไม่ แล้วตรวจสอบอุปกรณ์แต่ละชิ้นว่ามีความสมบูรณ์ต่อการใช้งานมากน้อยเพียงใด หากอุปกรณ์มีความบกพร่องชำรุดควรเปลี่ยนอุปกรณ์ที่สมบูรณ์ไปใช้แทน และต้องแจ้งให้ผู้ให้เช่าทราบทันที ไม่ควรแจ้งหลังจากใช้งานเสร็จเพราะอาจมีปัญหาลงท้ายในภายหลังได้

ขั้นตอนของการถ่ายทำภาพยนตร์พอจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ดังนี้

1. ฉากภายใน สถานที่ถ่ายทำภายในหลักๆ ได้แก่ 6+1 อพาทเม้นท์ อินทามระ ,คอนโดเกียรดิธานี , หอพัก FBT ห้อง1323 , ลิโก้ วัดด่านสำโรง ซอย 14 , อาคารเรียนรวม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ การถ่ายทำภายในห้องแคบเกินไป มีพื้นที่จำกัด แก้ปัญหาโดยการใช้เลนส์ wide มาช่วยแก้ปัญหา เพื่อให้ห้องสามารถกว้างขึ้น ดังนั้นสิ่งสำคัญของการถ่ายฉากภายในห้องต่างๆ คือการจัดสถานที่ และหาอุปกรณ์เข้ามาตกแต่งในฉาก สิ่งที่ถูกเสริมเข้ามาเพื่อการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเพื่อองค์ประกอบของภาพ เพื่อวางตำแหน่งของกล้อง การจัดแสง หลายครั้งที่การเริ่มถ่ายทำ เป็นไปได้อย่างล่าช้าเพราะเสียเวลาการจัดสถานที่ การจัดแสงเพื่อเข้าตรงตามบทภาพยนตร์

2. ฉากภายนอก ฉากภายนอกได้แก่ ริมถนนสี่พระยา, หน้าวัดหัวลำโพง, โรงหนัง สะพานเหลือง, หน้าร้านกาแฟ Fresh coffee, มานูญครอง, สยาม, สนามกีฬา สจล. ปัญหาที่ต้อง เจอในการถ่ายทำภายนอกเกือบทุกๆฉาก คือปัญหาเรื่องแสง เสียงบรรยากาศและผู้คนที่ไม่มีส่วน เกี่ยวข้องในการแสดง เนื่องจากเราไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้นการแก้ปัญหาในฉากภายนอกทุกๆ ฉาก คือกำหนดเวลาในช่วงที่มีแสงธรรมชาติมากพอและเหมาะสมกับเวลาในบทภาพยนตร์ ตัวอย่างเช่น ฉากบริเวณหน้าวัดหัวลำโพง ต้องคอยควบคุมผู้คนที่เดินตามท้องถนน และเสียง รบกวนของรถยนต์ที่แล่นผ่านไปมา รวมถึงภาพ insert ต่างๆ ต้องรอแสงให้ตรงกับช่วงเวลาที่ กำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานกำกับแสดง (Directing)

การซ้อมบทยั้ให้นักแสดง

ในขั้นตอนของการกำกับการแสดงควรมีการซ้อมบทยั้ให้นักแสดงเพื่อให้นักแสดงทำความเข้าใจกับบุคลิก ลักษณะนิสัย การแสดงออกทางสีหน้าท่าทางของตัวละครที่ได้รับบทบาท ข้ำพเจ้าอธิบายบทและอารมณ์ของเหตุการณ์นั้น อย่างคร่าวๆให้นักแสดงฟัง จากนั้นจะเริ่มซ้อมกับกล้อง ประมาณ 2-3 ครั้ง ก่อนที่จะมีการถ่ายทำจริง พยายามให้นักแสดงทุกคนทำความรู้จักกันก่อน เวลาเข้ามาในฉากจะได้ลดความตึงเครียดและการเงินอาย เมื่อนักแสดงและทีมงานมีความคุ้นเคย การทำงานจึงเป็นไปอย่างราบรื่น

Block Shot

การ Block Shot มีความสำคัญเนื่องจากการเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำ และเป็นการลดปัญหา เนื่องจากบางครั้งบทภาพยนตร์เมื่อนำมาถ่ายทำไม่สามารถที่จะถ่ายทำได้ตามบทบาทเพราะเนื่องจากสถานที่ถ่ายทำไม่เหมาะสม การที่จะรู้ว่าสถานที่ถ่ายทำมีความเหมาะสมหรือไม่ก็ต้องมีการ Block Shot ก่อนจึงจะรู้ถึงปัญหาและความเหมาะสม สำหรับการดำเนินงานของภาพยนตร์เรื่องนี้การ Block Shot ปัญหาการถ่ายทำส่วนใหญ่เกิดจากการถ่ายทำในบริเวณที่สาธารณะ เช่น ริมถนนสี่พระยา การควบคุมดูแลบุคคลที่เดินผ่านไปผ่านมาเป็นไปได้ค่อนข้างยาก ส่วนบริเวณฉากภายในห้องได้จัดตกแต่งห้องเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศตามเนื้อเรื่องของภาพยนตร์จึงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการ Block shot เว้นแต่ว่าห้องมีขนาดแคบจนเกินไป จึงต้องใช้เลนส์ wide เข้ามาช่วยเพื่อให้ขนาดห้องดูกว้างขึ้น

การทำงานการกำกับการแสดงขั้นสุดท้ายหลังจากการซ้อมบทยั้ การ Block Shot แต่เนื่องจากการทำงานจริงไม่มีการซ้อมบทยั้ให้นักแสดง ดังนั้นในการถ่ายทำจึงต้องให้นักแสดงซ้อมการแสดงในสถานที่ถ่ายทำก่อนการถ่ายทำจริง แต่การทำเช่นนี้ทำให้เสียเวลามากในวันที่ถ่ายทำภาพยนตร์

งานกำกับแสดง แบ่งหน้าที่ต่างๆ ออกได้ดังนี้

1. ผู้กำกับภาพยนตร์ (Director)

นายจักรี รัตนอนันต์ ทำหน้าที่ผู้กำกับภาพยนตร์นอกจากเป็นผู้ที่คอยควบคุมดูแลการทำงานโดยรวมของทีมงานทั้งหมดแล้ว หน้าที่หลักๆ คือต้องควบคุมกำกับการแสดงของนักแสดง เป็นผู้ตัดสินใจว่าการแสดงของนักแสดงในฉากนั้นๆ ใช้ได้หรือไม่ ซึ่งในภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องนี้ มีบทบาทที่ต้องใช้การแสดงที่เน้นแสดงออกทางสีหน้า รวมถึงฉากที่ต้องแสดงอารมณ์ค่อนข้างเยอะ เช่นฉากที่ วิตต้องรู้สึกเจ็บปวด อึดอัด หรือฉากที่ต้องร้องไห้ รวมถึงบทบาทของเอ็ม ซึ่งต้องเล่นหลายอารมณ์เช่นกัน จากช่วงเวลาของความสุขไปจนถึงฉากที่เอ็มต้องตะโกนออกมาด้วยความเจ็บปวด การกำกับจึงต้องใช้เวลาซ้อมและให้เวลานักแสดงในการเตรียมตัวให้มากพอควร

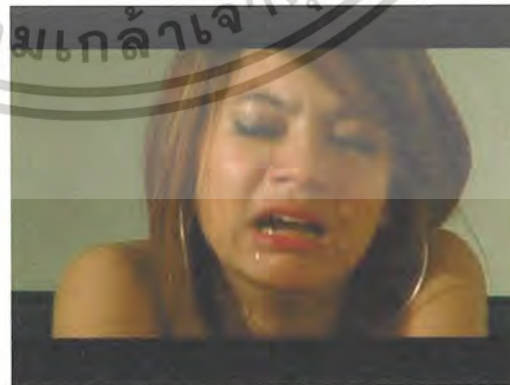
ภาพที่ 5.1 ผู้กำกับภาพยนตร์กำลังอธิบายบทให้นักแสดง

ภาพที่ 5.2 ภาพในภาพยนตร์

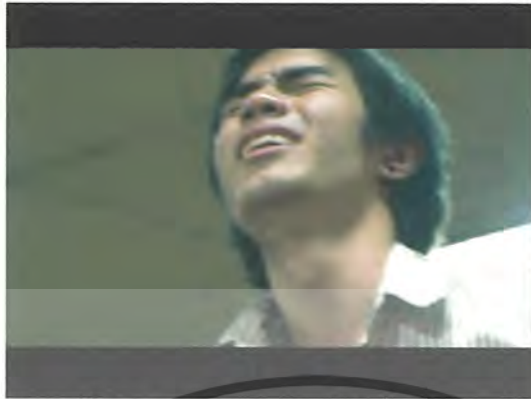

ภาพที่ 5.3 ผู้กำกับอธิบายตอนฉากแข่งรถ

ภาพที่ 5.4 ภาพวิกำลังสะเทือนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.5 ภาพเอ็มตะ โคนร้องด้วยความเจ็บปวด

2. ผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์ (Assistant Director)

น.ส.ขวัญแก้ว เกตุผล และ น.ส.เอ็มจิตร ศรีทอง น.ศ. วีระยา สันติพงษ์สุภกร เป็นผู้ช่วยเหลือผู้กำกับในกรณีที่ต้องควบคุมการแสดงของนักแสดงหลายคน หรือนักแสดงตัวประกอบจำนวนมาก เป็นผู้รับฟังข้อแก้ไข และเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะต่อผู้กำกับ รวมถึงอาจออกความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อตัวผู้กำกับ ซึ่งก็เป็นทั้งข้อเสนอแนะ รวมไปถึงยังช่วยเติมเต็มความสมบูรณ์ของบทบาทการแสดงด้วย

ภาพที่ 5.6 ภาพผู้ช่วยผู้กำกับกำลังสั่งนักแสดง

3. ผู้เขียนบท (Script writer)

นายจักรี รัตนอนันต์ เป็นผู้สร้างตัวละคร คิดบทสนทนา สถานการณ์ โครงเรื่อง ลำดับฉาก และการเล่าเรื่องต่างๆในรูปแบบของบทภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานจัดฉาก (Setting)

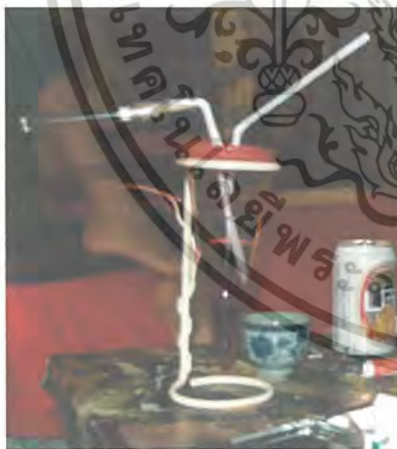
งานจัดฉากแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆออกได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้กำกับศิลป์ (Art Director)

น.ส.ชนากานต์ มังคลังกุล และ น.ส.ขวัญแก้ว เกตุผล เป็นผู้ควบคุมรายละเอียดของฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ ทั้งในด้านการจัดวางและตกแต่งสิ่งต่างๆที่ปรากฏอยู่ในฉาก ให้เกิดความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กับเรื่องราวที่ภาพยนตร์แสดงเอาไว้

2. ผู้ดูแลและอุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop Master)

น.ส. ทิพย์วิมล พิพัฒน์โยธะพงศ์ และ นายสิปปภาส ชมชื่น มีหน้าที่จัดและเก็บอุปกรณ์ที่ประกอบอยู่ในฉากแต่ละฉาก ซึ่งทำหน้าที่จัดวางหรือตกแต่งอุปกรณ์ประกอบฉากเหล่านั้นลงบนฉาก โดยคำนึงถึงความสวยงามและความเหมาะสม ในฉากปาร์ตี้ฯ มีอุปกรณ์ประกอบฉาก คือ ตัวคูดยาเสพย์ติด(ใจ) ซึ่งต้องมีการทำอุปกรณ์ขึ้นมาจริงและสามารถใช้ได้จริง เพื่อให้ตรงตามข้อมูลที่ค้นคว้ามา

ภาพที่ 5.7 อุปกรณ์ประกอบ
ที่ใช้เสพย์ยาไอซ์

ภาพที่ 5.8 อุปกรณ์ประกอบฉาก
ยาเสพย์ติด (โคเคน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ผู้ดูแลเครื่องแต่งกาย (Wardrobe)

น.ส.ชนากานต์ มังคลังกุล มีหน้าที่จัดเตรียมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักแสดงแต่ละคน โดยคำนึงถึงความต่อเนื่องของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักแสดงในแต่ละฉากด้วย โดยเสื้อผ้าหลักที่ต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องในแต่ละ shot

ภาพที่ 5.9 ภาพชุดนักแสดงชาย

ภาพที่ 5.10 ภาพชุดนักแสดงหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการกองถ่าย (Production management)

สถานที่ถ่ายทำ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้สถานที่ในการถ่ายทำภาพยนตร์หลายสถานที่ เช่น 6+1 อพาทเมนต์ อินทามระ, คอนโดเกียรตินานี, หอพัก FBT ห้อง 1323, ชมรมวิทยาศาสตร์ชีวภาพการเกษตร, อาคารเรียนรวม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, ริมถนนสี่พระยา, หน้าวัดหัวลำโพง, โรงหนังสะพานเหลือง, หน้าร้านกาแฟ Fresh coffee, มานูญครอง, สยาม, สนามกีฬา สจล. และสถานที่บางส่วนเป็นสถานที่สาธารณะ จึงค่อนข้างลำบากในการตกแต่งสถานที่

อาหาร เนื่องจากทีมงานในการทำงานมีจำนวนค่อนข้างมาก จึงมีการเตรียมตัวก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยจะให้นักแสดงและทีมงานรับประทานอาหารก่อนการทำงานทุกครั้ง เพื่อไม่เสียเวลาในการถ่ายทำในแต่ละวัน เมื่อถ่ายทำเสร็จตรงตามตารางจะพานักแสดงไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร เพื่อให้นักแสดงและทีมงานได้พักผ่อนอย่างผ่อนคลาย

การเดินทางและการนัดหมาย ในส่วนของการเดินทาง ใช้วิธีการโทรศัพท์นัดล่วงหน้าก่อน 3-4 วันเป็นอย่างน้อย และเช็คเวลาในวันเดินทางล่วงหน้าทุกครั้งสำหรับทีมงานและนักแสดงก่อนอย่างน้อย 1 ชั่วโมงก่อนเวลานัดหมาย อย่างการเดินทางไปสวนสัตว์ดุสิต ใช้ระยะเวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง เพราะทีมงานส่วนใหญ่อาศัยอยู่ลาดกระบัง สำหรับการเดินทางใช้รถยนต์ส่วนตัวซึ่งสะดวกสบายในระดับหนึ่ง เพราะสามารถขนอุปกรณ์กล้อง และอุปกรณ์ไฟสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ได้จำนวนมาก

อุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์

1. กล้อง Panasonic AG – DVC62EN
2. ขาตั้งกล้อง
3. เทป sony mini DV
4. ไฟ 800 วัตต์ จำนวน 1 ดวง
5. ไฟ 500 วัตต์ จำนวน 2 ดวง
6. ไมล์บูม
7. หูฟัง
8. Tracing paper
9. Reflect

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematograph)

งานถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆออกดังนี้

1. ผู้กำกับภาพ (Director of Photography)

นายจักรี รัตนอนันต์ เป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวจากบทภาพยนตร์ออกมาเป็นภาพ มีหน้าที่ในการถ่ายทำ การวางตำแหน่งมุมกล้อง การเคลื่อนกล้อง การตรวจสอบองค์ประกอบภาพ ขนาดภาพ การจัดแสง ถือได้ว่าเป็นผู้ควบคุมดูแลและกระจ่ายงานต่างๆ ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง

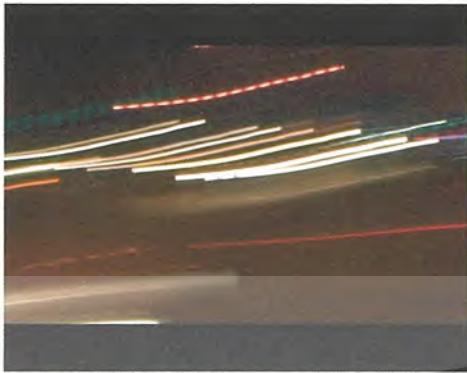
การถ่ายทำภาพยนตร์ ในเรื่องการถ่ายภาพมีการจัดองค์ประกอบของภาพ โดยใช้เทคนิคการเคลื่อนไหวกล้อง มีการใช้ขาตั้งกล้อง โดยมีการ tilt และ pan ตามตัวนักแสดง เพื่อให้ภาพดูมีการเคลื่อนไหวตลอด เนื่องจากตัวแสดงเป็นวัยรุ่น ภาพจึงมีการเคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง เหมือนวัยรุ่น

ภาพที่ 5.11 ภาพ LS ปกติ ภาพที่ 5.12 ภาพ LS แบบ tilt up

การถ่ายทำภาพแบบ แชนด์เฮลด์ เพื่อให้ภาพเกิดสมจริง ไม่เป็นทางเซตจนเกินไป ได้ภาพสไตล์วัยรุ่น รวมถึงการใช้ชัตเตอร์สปีดต่ำ ทำให้ภาพดูเคลื่อนไหวช้า แต่เห็นแสงสีเมื่อก เป็นเส้นภาพจะดูหงา และหม่นหมอง แทนสายตาของตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.13 ภาพการใช้ Speed shutter ต่ำ

ภาพที่ 5.14 ภาพแทนสายตาดูตัวแสดง

การถ่ายภาพแบบ Stedy cam เพื่อให้ผู้ถ่ายสามารถขยับตัวได้อย่างรวดเร็ว เป็นเครื่องมือช่วยในการถ่ายทำภาพในมุมมอง โดยที่กล้องไม่สั่นจนเกินไป

ภาพที่ 5.15 ภาพการใช้อุปกรณ์ Steady cam

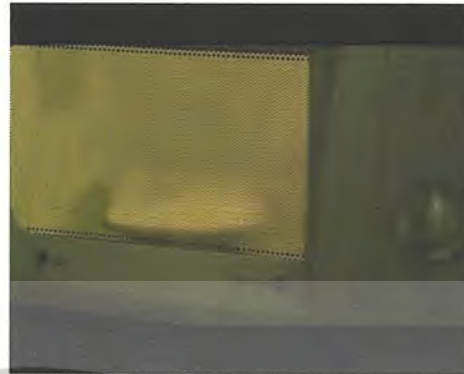
ภาพที่ 5.16 ภาพที่ได้จากการใช้ Steady cam

การ Zoom in Zoom out เพื่อให้ภาพมี movement ก่อให้เกิดการดึงดูดความสนใจของภาพและเพื่อให้เข้าจังหวะกับเทคนิคการตัดต่อแบบ Quick Cut .ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำรวมถึงเข้าจังหวะกับดนตรีประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

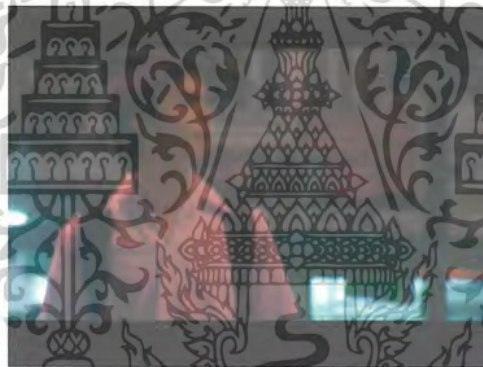

ภาพที่ 5.17 ภาพก่อนการ Zoom

ภาพที่ 5.18 ภาพหลังการ Zoom

การ Shift focus คือการปรับโฟกัสตามการเดินของตัวละคร เมื่อเดินเข้ามาใกล้กล้องก่อให้เกิด Depth of field ของภาพ โดย background จะค่อยๆเบลอมากขึ้น

ภาพที่ 5.19 ภาพการใช้ Shift focus

2. ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง (Continuity Supervisor)

น.ส.ขวัญแก้ว เกตุผล มีหน้าที่ดูแลความถูกต้องของส่วนประกอบทุกส่วนที่ปรากฏอยู่ในฉากให้มีความต่อเนื่องทางการแสดง ทิศทางการเข้าออก และสิ่งต่างๆ โดยรวม และทำหน้าที่บันทึกข้อมูลทางการแสดงและการถ่ายทำในเอกสาร

3. ผู้จัดการกองถ่าย (Production Manager)

นายสันต์สิริ เทียนมัน และ น.ส.ทิพย์วิมล พิพัฒน์โยธะพงษ์ ทำหน้าที่ประสานและช่วยงานบริหาร การเงิน รายละเอียดเทคนิคของการผลิตภาพยนตร์ และจัดการในเชิงธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ผู้ช่วยกล้อง 1 (Assistant Camera)

น.ส.ทิพย์วิมล พิพัฒน์โยชะพงค์ และ น.ส.ขวัญแก้ว เกตุผล มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้ผู้ถ่ายภาพ ในส่วนของการเคลื่อนย้ายตำแหน่งของกล้อง มอนิเตอร์ และอุปกรณ์อื่นๆ บางครั้งมีบทบาทในการช่วยควบคุมกล้องได้แก่ การชีพท์โฟกัส การปรับรูรับแสง

5. ผู้ถือบูม (Boom Operator)

นายณัฐพล เชนนานันท์ น.ส.ขวัญแก้ว เกตุผล น.ส.ทิพย์วิมล พิพัฒน์โยชะพงค์ และ น.ส.กนกวรรณ พึ่งพาพงศ์ เป็นผู้ถือไมค์บูมอัดเสียง รับเสียงพูด เสียงประกอบ ตามความต้องการของคนบันทึกเสียงทำงานตามคำสั่งของผู้กำกับเสียง คอยช่วยเหลือเตรียมต่อสายเพื่อ บันทึกเสียง มีการบันทึกเสียง โดยใช้ไมค์บูม เพื่อให้ระยะของกล้องสามารถตั้งห่างออกจากตัวละครได้มาก ก่อให้เกิด Depth of field และตัวไมค์บูมจะประกอบไปด้วย Dead cat ซึ่งสามารถช่วยลดเสียงบรรยากาศที่รบกวนออกได้ เสียงที่ถูกบันทึกจะมีความคมชัดมากขึ้น โดยสายไมค์จะ ต่อเข้ากับ In put 1 เพื่อให้ In put 2 เก็บเสียงบรรยากาศได้ตามปกติ

ภาพที่ 5.20 ภาพผู้ถือไมค์บูม

ภาพที่ 5.21 ภาพผู้ถือไมค์บูม

6. ผู้ฟังเสียงการถ่ายทำภาพยนตร์

น.ส.ขวัญแก้ว เกตุผล และ น.ส.วีระยา สันติพงศ์สุภกร เป็นผู้ที่ยกยตรวจสอบการ บันทึกเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อให้ไม่มีเสียงอื่นรบกวนการถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.22 ภาพผู้ฟังเสียง

ภาพที่ 5.23 ภาพผู้ฟังเสียง

การบันทึกเสียงภาพยนตร์ (Sound Recorder)

เสียงเป็นส่วนสำคัญยิ่งในภาพยนตร์ที่บางครั้งได้ถูกมองข้ามไป สามารถแยกเป็นประเภทของเสียงได้ดังต่อไปนี้

1. เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เสียงบรรยากาศถือเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์เสียง เพราะว่าถ้าปราศจากเสียงพื้นหลังที่ช่วยเชื่อมประสานระหว่าง Shot และเสียงอาจจะว่างลง สิ่งที่ขาดหายไปนี้จะทำให้คนดูรู้สึกสะดุดทำให้ภาพยนตร์ขาดความต่อเนื่อง สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในที่ที่มีคนพลุกพล่าน มีเสียงรบกวน ทำให้ควบคุมเสียงได้ยาก แต่ด้วยเพื่อความต่อเนื่อง จึงต้องมีการอัดเสียงบรรยากาศต่างหาก โดยเฉพาะฉากที่ไม่มีคนสนทนา เพื่องานต่อการนำเสียงมารวมกันเป็นภาพ เมื่อนำทั้งภาพและเสียงมารวมกัน และดูว่าเสียงบรรยากาศในตอนนั้นของเรื่องควรนำอะไรมาเพิ่มเติมอีกบ้าง หลังจากนั้นจึงทำการจดบันทึกแล้วออกไปอัดเสียงที่ต้องการเพิ่มเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในภาพยนตร์

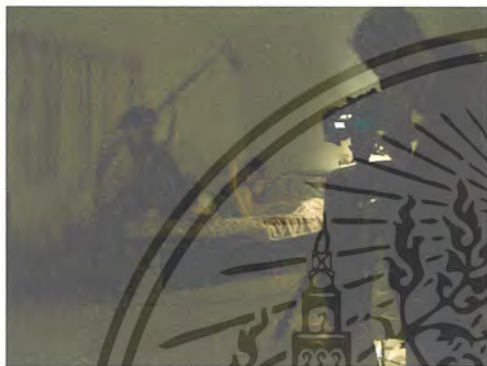
2. เสียงประกอบ (Sound Effects)

หลักสำคัญของการใช้เสียงประกอบก็คือ การยึดเอาภาพเป็นหลักและเสียงประกอบนั้นเกิดขึ้นจากภาพ ในการเลือกใช้เสียงประกอบแต่ละครั้งจึงต้องคำนึงถึงหลักของความเป็นจริงเสมอ เสียงประกอบแต่ละเสียง จะแสดงความหมายในตัวของมันเอง เช่นเสียงกระดิ่ง เสียงรถยนต์ที่ในฉาก ซึ่งสามารถอัดเสียงแยกหลังจากการถ่ายทำเสร็จ ข้อดีคือ สามารถอัดซ้ำๆกันได้หลายครั้งเพื่อนำไปเลือกในขั้นตอนของการตัดต่อ ส่วนเสียงเสียงประกอบอื่นๆได้ใช้ Sound-ของภาพยนตร์ซึ่งมีความสมบูรณ์และมีความชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ผู้จัดแสง (Gaffer)

นายจักรี รัตนอนันต์ น.ส.ทิพย์วิมล พิพัฒน์ โยชะพงศ์ น.ส.ขวัญแก้ว เกตุผล น.ส.ชนากานต์ มังคลังกูต และน.ส.โบนิตา ไตรพฤทธิชัยญา ดูแลงานฝ่ายแสง ควบคุมและจัดตำแหน่งทิศทางไฟ ตัดสินใจเลือกใช้ขนาดกำลังไฟ และยังควบคุมอุปกรณ์อื่นๆ ได้แก่ แผ่นตัดแสง ผ้ากรองแสง เจลสีต่างๆ กระจายสะท้อนแสง ถูทราวย่อวงขาไฟ

ภาพที่ 5.24 ภาพการจัดแสง
ในฉากห้องโรงแรม

ภาพที่ 5.25 ภาพที่ได้จากการจัดแสง
ในฉากห้องโรงแรม

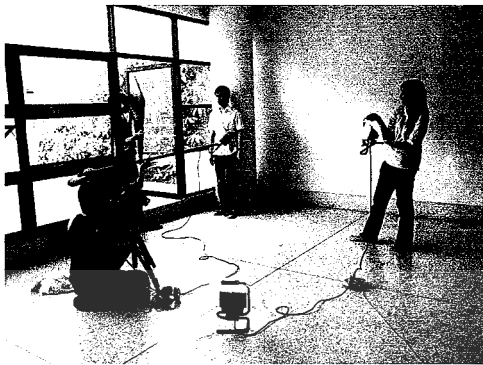

ภาพที่ 5.26 ภาพการจัดแสง
ในฉากสระว่ายน้ำ

ภาพที่ 5.27 ภาพที่ได้จากการจัดแสง
ในฉากสระว่ายน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

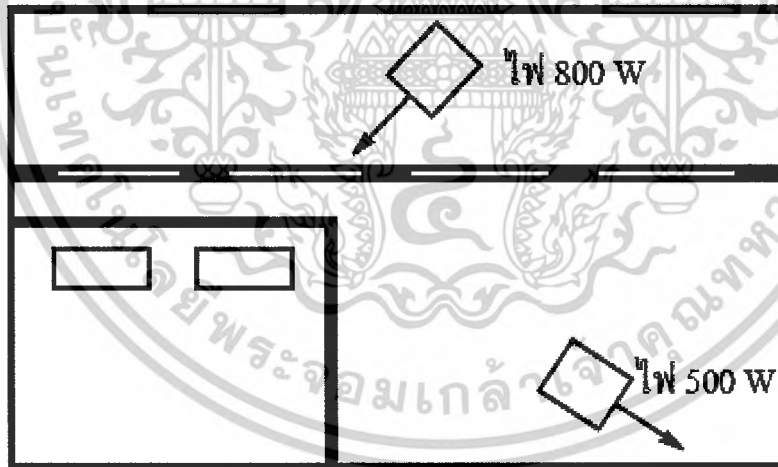

ภาพที่ 5.27 ภาพการจัดแสง
ในฉากกระเบื้องมหารัตน์

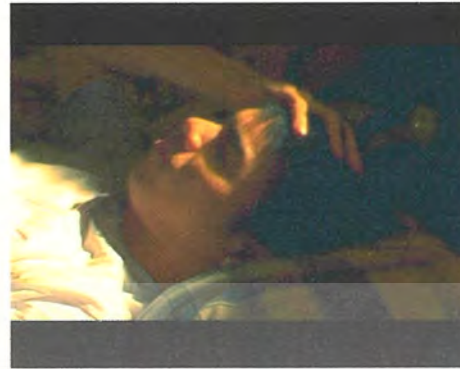
ภาพที่ 5.28 ภาพที่ได้จากการจัดแสง
ในฉากกระเบื้องมหารัตน์

การจัดแสงด้วยเทคนิค night for day ฉากที่ใช้จัดคือห้องนอนเอ็ม ซึ่งได้จัดแสงในตอนกลางวันให้เป็นแสงเช้าตรู่ เวลาถ่ายทำประมาณ 20.00 น. โดยจัดแสงจากทางนอกหน้าต่าง เพื่อเป็นแสงหลัก และใช้ไปอีกดวงเพื่อลบเงาที่สว่างเกิน และใช้ reflect ช่วยเพื่อหน้าของตัวละคร ชัดเจนขึ้น

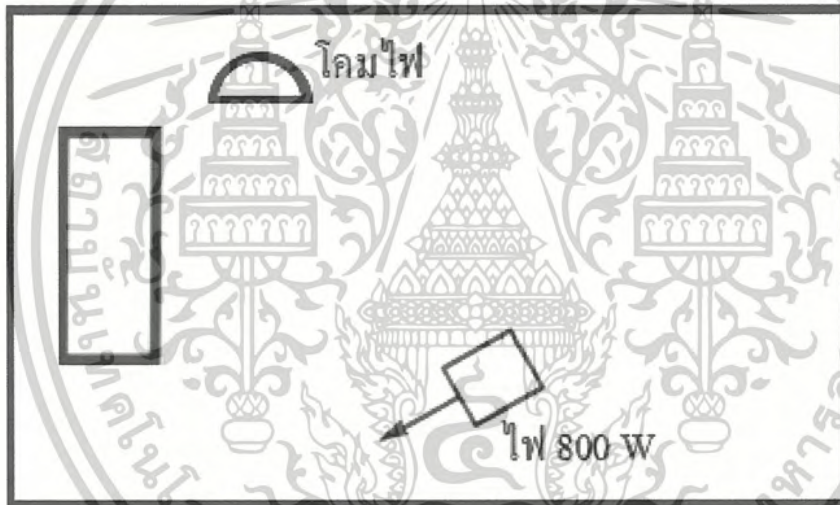
ภาพที่ 5.29 แผนผังการจัดแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.30 ภาพการจัดแสง
ในฉากห้องนอนเอ็ม
การจัดแสงในฉากปาร์ตี้ยา

ภาพที่ 5.31 ภาพที่ได้จากการจัดแสง
ในฉากห้องนอนเอ็ม

ภาพที่ 5.32 แผนผังการจัดแสงในฉากปาร์ตี้ยา

ภาพที่ 5.33 ภาพที่ได้จากการจัดแสง
ในฉากปาร์ตี้ยา

ภาพที่ 5.34 ภาพที่ได้จากการจัดแสง
ในฉากปาร์ตี้ยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

งานหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production)

หลักการตัดต่อภาพยนตร์

การตัดต่อ คือ การเชื่อมระหว่างช็อต 2 ช็อต ด้วยเหตุและผล ควรคำนึงถึงความรู้เบื้องต้น 6 ประการดังนี้

1. แรงจูงใจ (Motivation)

ในการตัดต่อ ไม่ว่าจะการ cut , mix หรือ fade ควรมีเหตุผลที่ดีหรือมีแรงจูงใจเสมอ ซึ่งแรงจูงใจนี้อาจเป็นภาพ เสียง หรือ ทั้งสองอย่างผสมกันก็ได้ ในส่วนของภาพอาจเป็นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง แม้นักแสดงจะแสดงเพียงเล็กน้อย

2. ข้อมูล (Information)

ข้อมูลนี้เป็นข้อมูลที่เป็นภาพ ช็อตใหม่ คือถ้าไม่มีข้อมูลอะไรใหม่ในช็อตนั้นๆ ก็ไม่จำเป็นต้องนำมาตัดต่อ ไม่ว่าจะป็นภาพจะมีความงดงามเพียงไร ก็ควรที่จะเป็นข้อมูลภาพที่แตกต่างจากช็อตที่แล้ว ยังมีข้อมูลภาพที่คนดูเห็นและเข้าใจมากขึ้น ผู้ชมก็ยังได้รับข้อมูลและมีอารมณ์แตกต่างจากช็อตที่แล้ว

3. องค์ประกอบภาพในช็อต

ผู้ตัดไม่สามารถกำหนดองค์ประกอบภาพในช็อตได้ แต่งานผู้ตัดคือควรมีองค์ประกอบภาพในช็อตที่สมเหตุสมผลและเป็นที่ยอมรับปรากฏอยู่

4. เสียง

เสียงคือส่วนสำคัญในการตัดต่ออีกประการหนึ่ง เสียงรวดเร็วและถี่ถี่กว่าภาพ เสียงสามารถใส่มาก่อนภาพหรือมาทีหลังภาพเพื่อสร้างบรรยากาศ สร้างความกดดันอันรุนแรง และอีกหลากหลายอารมณ์ เสียงเป็นการเตรียมให้ผู้ชมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนฉาก สถานที่

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. มุมกล้อง

“มุม” ถูกใช้เพื่ออธิบายตำแหน่งซึ่งมีความสัมพันธ์กับวัตถุหรือบุคคล หัวใจสำคัญการตัดต่อแต่ละ cut หรือ mix จาก shot หนึ่งไปอีกช็อตหนึ่ง กล้องควรมีมุมที่แตกต่างไปจากช็อตก่อนหน้านี้ สำหรับคนตัด ความแตกต่างระหว่างแกน ไม่ควรต่ำกว่า 180 องศา และมักไม่น้อยกว่า 45 องศา

6. ความต่อเนื่อง (Continuity)

จาก LS การเคลื่อนไหวของแขนคนกำลังยกหูโทรศัพท์ ควรต่อเนื่องมายัง MCU คือใช้แขนข้างเดียวกันยกหูโทรศัพท์ หากการตัดต่อมีองค์ประกอบหลักทั้ง 6 ประการนี้ จะมีความเนียน ไม่สะดุด และภาพเรื่องราวก็จะไหลลื่นไปโดยไม่หยุด

6.1 การตัดต่อตำแหน่งภาพ (The screen position edit) การตัดต่อชนิดนี้ บางครั้งเรียกว่า การตัดต่อทิศทาง a directional edit หรือการตัดต่อสถานที่ a placement edit อาจเป็น การตัดชนภาพ (Cut) หรือการผสม (Mix) แต่มักจะเป็นการตัดชน หากว่าไม่มีการเปลี่ยนของเวลา มีข้อมูลใหม่ เรายังไม่เห็น ปอมพิสโต้ผู้ยิ่งใหญ่มาก่อน และเราต้องการรู้ว่าหน้าตาเขาเป็นอย่างไร เสียงน่าจะเสนอให้ยังเป็นไปได้มากขึ้น การตัดชนทั้งเสียงปรบมือ หรือตอนพูดว่า “ขอต้อนรับ” หรือหลังจากคำพูด ถ้าคุณอยากยืดเวลาข่าวของปอมพิสโต้ผู้ยิ่งใหญ่ มีแรงจูงใจในการตัดชนภาพ ดังนั้นสังเกตได้ว่า ผู้ชมได้รับการบอกกล่าวว่า พวกเขากำลังจะได้พบกับปอมพิสโต้ ดังนั้น ก็พบเขากันเลย องค์ประกอบของช็อตก็ได้ผล

การตัดต่อตำแหน่งจอ ไม่จำเป็นต้องมีครบองค์ความรู้ทั้ง 6 ประการ อย่างไรก็ตาม ถ้ายังมีมากก็ยิ่งดี

การตัดต่อรูปแบบ The Form Edit เป็นการอธิบายที่ดีที่สุดของการเชื่อมจากช็อตหนึ่ง ซึ่งมีการแสดงรูป, สี, มิติหรือเสียงไปยังอีกช็อตหนึ่ง ซึ่งมีการแสดงรูปทรง สี มิติ หรือเสียงนี้สัมพันธ์กัน หากมีเสียงเป็นแรงจูงใจ การตัดต่อรูปแบบ สามารถเป็นการตัดชนได้ แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการผสม หลักการนี้เป็นจริงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่หรือบางครั้ง เวลาเปลี่ยน

6.2 การตัดต่อที่มีเรื่องราว (The Concept Edit) บางครั้งเรียกการตัดต่อที่เคลื่อนไหว หรือการตัดต่อความคิด เป็นการเสนอความคิดที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ เพราะว่า 2 ช็อตที่ถูกเลือกและจุดที่ทำการตัดต่อ การตัดต่อเรื่องราวนี้เป็นการปูเรื่องในหัวเรา การตัดต่อที่มีเรื่องราว สามารถครอบคลุมถึงการเปลี่ยนสถานที่ เวลา ผู้คน และบางครั้งก็เป็นตัวเรื่อง มันสามารถทำได้โดยไม่มีการสะดุดของภาพ ถ้าเป็นการตัดต่อที่มีเรื่องราวที่ดี มันสามารถบอกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อารมณ์เป็นอารมณ์รามาและสร้างความลึกซึ้ง แต่ทำยาก ถ้าไม่ได้วางแผนเป็นอย่างดีแล้ว ความไหลลื่นของข้อมูลภาพ อาจจะจกกันไปเลย

6.3 การตัดต่อแบบผนวก (The combined edit) เป็นการตัดต่อที่ยากที่สุดแต่มีพลังมากที่สุด การตัดแบบผนวกนี้เป็นการรวมการตัดต่อ 2 แบบหรือมากกว่านั้นจากการตัดต่อทั้ง 4 แบบที่กล่าวมา เพื่อให้การตัดแบบผนวกได้ผลดี ผู้ตัดจำเป็นต้องจำทั้งเสียงและภาพที่ใช้ได้ในแต่ละช็อต ดังนั้นการตัดแบบนี้ควรได้รับการวางแผนเป็นอย่างดีทั้งก่อนการถ่ายทำและขณะถ่ายทำ

แนวความคิดในการลำดับภาพ เรื่อง ผู้ชายป้ายเหลือง

การตัดต่อเริ่มจากการพิจารณาภาพยนตร์เรื่องนั้นๆว่าเป็นภาพยนตร์แนวใด เล่าเรื่องแบบไหน เมื่อรู้แนวทางการเล่าเรื่องซึ่งในแต่ละฉากต้องทำความเข้าใจว่าต้องการจะสื่อความหมายแบบใด และให้ความรู้สึกอย่างไร นอกจากนั้นจะคำนึงถึงแนวทางการลำดับภาพแล้ว การใช้เทคนิคบางอย่างในการเชื่อม shot มีผลต่อการสร้างอารมณ์ เช่น เทคนิค Quick cut ตัดสลับเพื่อดึงดูดคนดู ให้ตื่นตา ตื่นเต้นและเกิดความลึกลับซ่อนเงื่อน ดึงอารมณ์คนดูให้คล้อยตามไปกับอารมณ์ของภาพยนตร์ จึงต้องมีการวางแผน ออกแบบการตัดต่อ การบันทึกภาพ ขนาดของภาพและเสียงต้องมีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อดูความสมบูรณ์ของ footage ที่ถ่ายมาได้ครบและต่อเนื่องตามที่วางไว้แต่แรกหรือไม่ เพื่อที่จะได้มีการถ่ายเพิ่มหรือแก้ไขในการตัดต่อครั้งต่อไป

การตัดในเรื่องเน้นการตัดต่อเทคนิค Quick cut เพื่อให้ภาพเกิดความกระชับกระเฉง ต่อเนื่องภาพที่ได้จะไม่น่าเบื่อ เพราะมีการเปลี่ยนภาพอย่างรวดเร็วทำให้ผู้ชมรู้สึกอยากติดตามต่อๆที่จะตามมา ในขณะที่เดียวกันการตัดภาพเทคนิค Quick cut ทำให้ผู้ชมรู้สึกว่ามันเย็นเยือก การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะเป็นภาพยนตร์แนวชีวิต ก็สามารถดำเนินเรื่องอย่างรวดเร็วได้ เพราะเนื้อหาในเรื่อง พูดถึงชีวิตของวัยรุ่นที่มักจะทำกิจกรรมมากมายอย่างไม่หยุดนิ่ง เทคนิคการตัดภาพแบบนี้จึงเหมาะสมกับภาพยนตร์เรื่องนี้ นอกจากนี้ยังใช้การตัดภาพให้ตรงกับจังหวะของดนตรี เพื่อให้ดนตรีประกอบเป็นตัวส่งให้ภาพในภาพยนตร์มีความโดดเด่นมากขึ้น โดยจังหวะเพลงค่อยเป็นเพลงเร็ว จะให้การจัดภาพเร็วตามไปด้วย

7. การตัดต่อเสียง

คือขั้นตอนการผสมเสียงที่มีทั้งหมดเข้าด้วยกันทั้ง Dialog, Effect และ Music ให้กลมกลืนเข้ากับภาพมากที่สุด หรือเราเรียกว่าการ Balance เสียงผู้ที่ทำหน้าที่นี้ก็คือ Re-Recording Mixer ที่จะทำการ Balance ตามความต้องการของผู้กำกับ ลงในระบบเสียงต่างๆซึ่งมีดังนี้

7.1. ระบบ Mono คือเสียงจะถูกผสมรวมกันเหลือเพียงเส้นเดียว แล้วผ่านลำโพงไปออกตรงกลางจอ ซึ่งเป็นระบบที่ใช้กันมากในภาพยนตร์สมัยก่อน

7.2. ระบบ Stereo คือเสียงจะถูกผสมรวมกันเหลือ 2 เส้น แล้วผ่านออกลำโพงทางซ้ายและทางขวา จะให้ความรู้สึกถึงความกว้างของเสียงมากกว่าระบบแรก

7.3. ระบบ Four Channel Mix คือเสียงจะถูกผสมรวมกันเหลือ 4 ช่องทางคือ ซ้าย, กลาง, ขวา และ เซอร์ราวน์ ก็จะทำให้คนดูรู้สึกสมจริงขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง ระบบที่นิยมก็คือ Dolby Stereo หรือ Ultra Stereo

7.4. ระบบ 5.1 Channel Mix เป็นระบบที่ใช้กันมากในปัจจุบัน คือทั้งหมดจะถูกผสมรวมกันเหลือ 6 ช่องทางเป็น ซ้าย, กลาง, ขวา, เซอร์ราวน์ซ้าย, เซอร์ราวน์ขวา และ ซับวูฟเฟอร์ ระบบนี้ก็จะเอื้อประโยชน์ต่อการผสมเสียงในการใช้ทิศทางได้มากขึ้น ระบบที่นิยมก็มีทั้ง Dolby Digital SR.D และ DTS (.1 ก็หมายถึงซับวูฟเฟอร์นั่นเอง)

7.5. ระบบ 7.1 Channel Mix ก็จะเหมือนกับระบบ 5.1 แต่เพิ่มช่องทางขึ้นมาอีก 2 ช่องคือตำแหน่ง กลางซ้ายซึ่งจะอยู่ระหว่างข้างซ้ายกับตรงกลาง และ กลางขวาซึ่งจะอยู่ระหว่างข้างขวากับตรงกลาง รายละเอียดในการผสมเสียงและการรับฟังของผู้ชมก็จะมีมากขึ้น แต่นิยมใช้กันไม่มากนัก เพราะขั้นตอนการทำซับซ้อนกว่า ระบบ 5.1 Channel Mix

7.6. ระบบ Dolby Digital Surround EX ก็คือระบบเสียงที่พัฒนามาจากระบบ Dolby Digital SR.D โดยการเพิ่มช่องทางฟังขึ้นอีก 1 ช่องทางคือ เซอร์ราวน์ข้างหลังตรงกลาง เพื่อความสมจริงยิ่งขึ้นสำหรับ

แนวความคิดการลำดับเสียง (Sound Post Production)

ในการถ่ายทำเรื่องผู้ชายเหลืองมีการลำดับเสียงค่อนข้างมาก เนื่องจากตัวภาพเอง เป็นการใช้เทคนิค Quick cut จึงต้องรวมเสียงบรรยากาศให้เกิดความต่อเนื่องและดูเป็นธรรมชาติ มีการใช้เสียงที่บันทึกจากไมค์บูม โดยขั้นตอนการบันทึก มีการแบ่ง เส้นออกเป็น 2 เส้น คือ เส้นเสียงจากไมค์บูมและจากไมค์คัลลิ่ง โดยเสียงที่บันทึกจากไมค์บูมจะมีความคมชัดของบทสนทนา มากกว่า ส่วนเสียงที่ได้จากไมค์คัลลิ่งจะเก็บเสียง noise ได้ดีกว่า ดังนั้นในการลำดับเสียง จึงได้ใช้เสียงจากไมค์บูมเป็นตัวหลัก และมีการลดเส้นเสียงที่ 2 ซึ่งนั่นคือ ไมค์ที่ติดอยู่กับตัวกล้องลง ทำเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ไม่เสียงบรรยากาศสามารถจนมากเกินไป ซึ่งระบบเสียงที่ใช้ คือระบบสเตอริโอ นั่นคือเสียงจะถูกผสมกันเป็น 2 เส้น ออกทางซ้ายและขวา เสียงบทสนทนาจะดังในลำโพงซ้าย เสียงบรรยากาศจะดังในทางขวา ในขณะที่ใช้ไมค์บูม

แนวความคิดในการใช้ดนตรีประกอบ

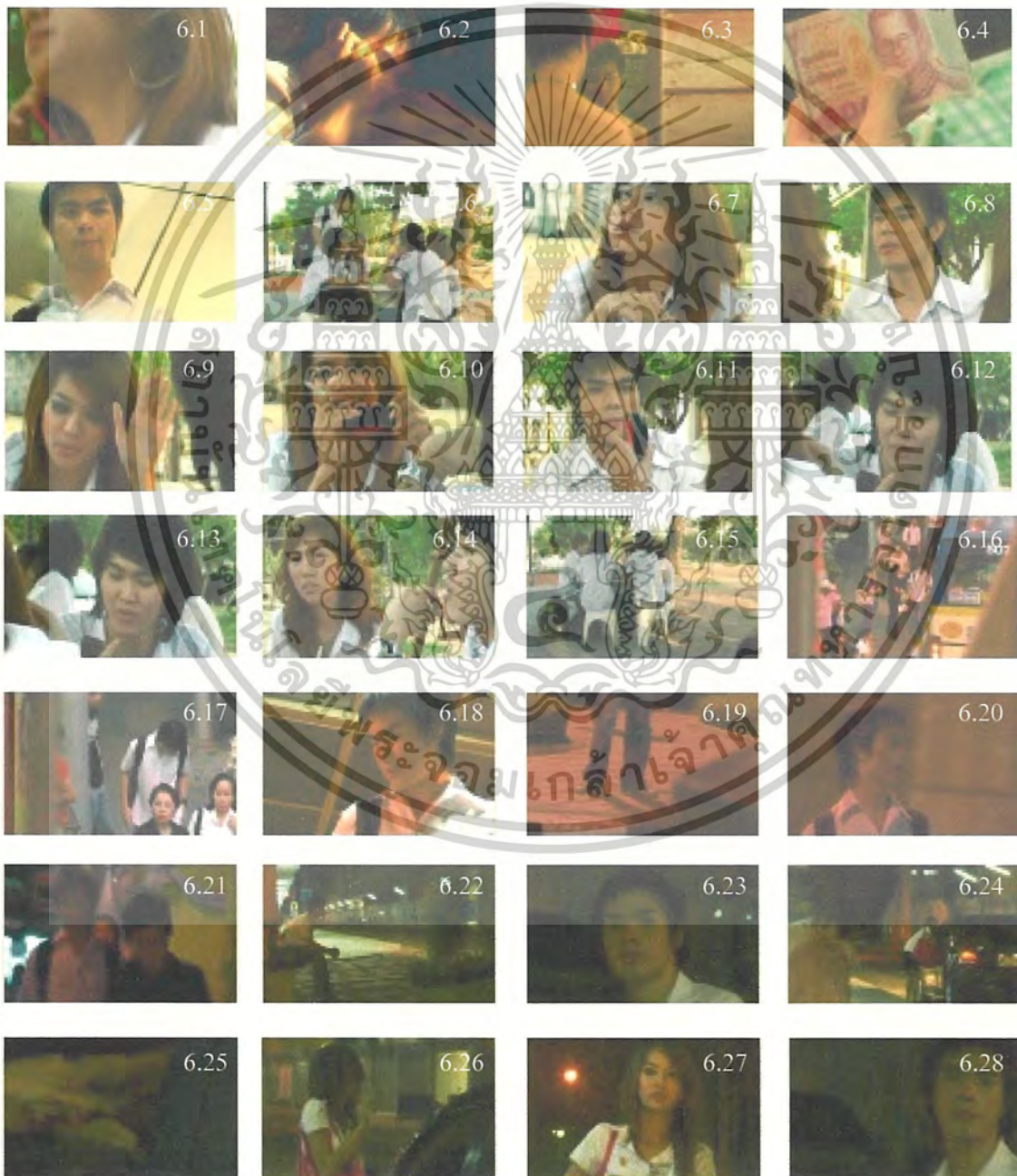
ในการตัดต่อที่ใช้ดนตรีประกอบที่มีท่วงทำนองที่เร็ว เพื่อให้เข้ากับสไตล์วัยรุ่นในภาพยนตร์ เนื่องจากการลำดับภาพในภาพยนตร์ ใช้เทคนิค Quick cut ดนตรีประกอบจึงใช้จังหวะที่เร็วเน้นสไตล์วัยรุ่น เพื่อให้เข้ากับอารมณ์ของภาพยนตร์ ในส่วนของฉากอารมณ์จะใช้ดนตรีประกอบที่เป็นเปียโน เพราะดูเข้ายุคและอารมณ์ของเรื่องได้เป็นอย่างดี เช่น ในฉากปาร์ตี้ใช้เพลงเทคโนโลยีจังหวะเร็ว โดยมีการลำดับภาพตรงกับบีทส์ของเพลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough Cut)

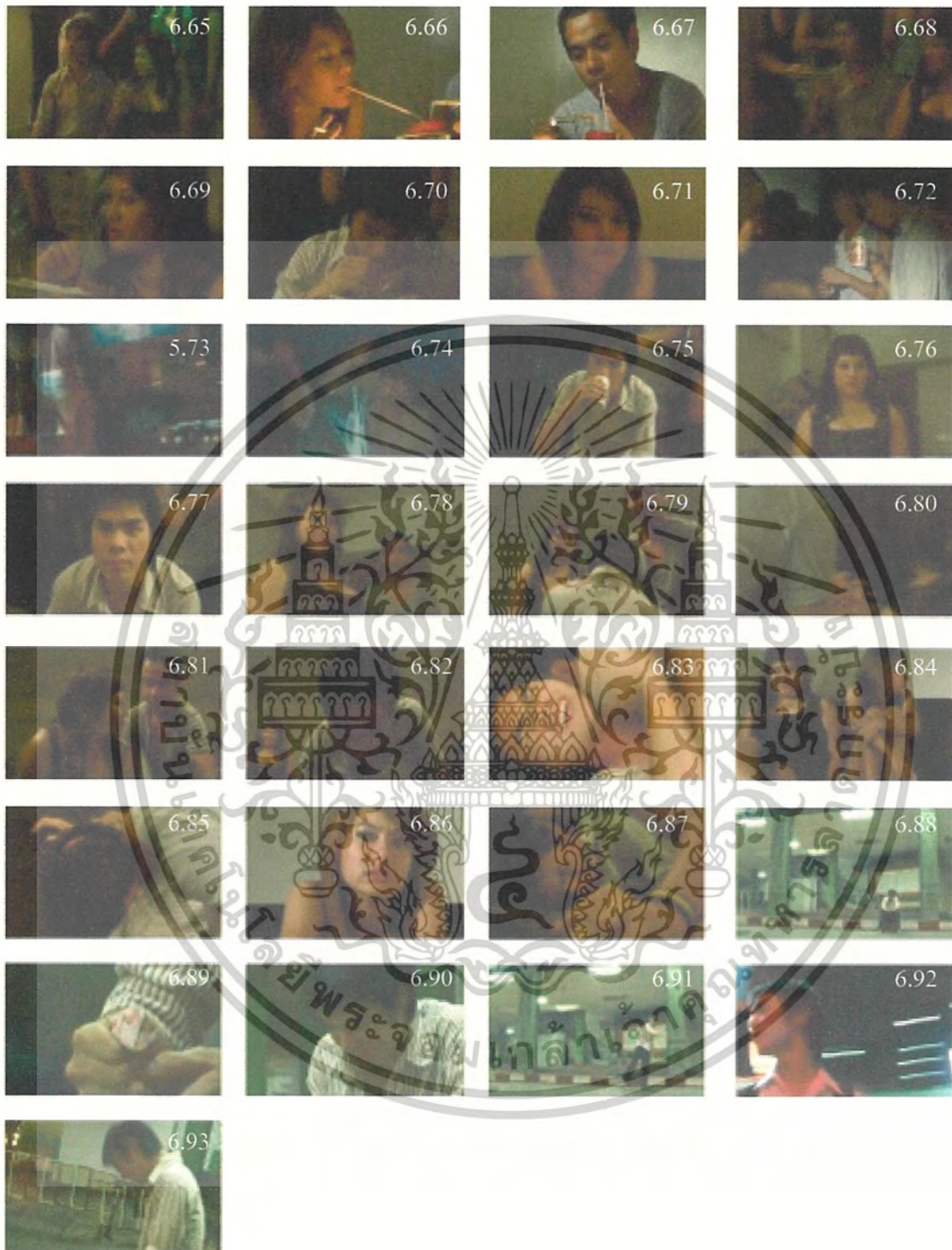
การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบเป็นการจัดวางเรียงภาพและเสียงไปตามลำดับบทภาพยนตร์เพื่อดูเรื่องราวทั้งหมดโดยไม่เน้นเรื่องของจังหวะ (Rhythm) และเวลา (Timing) อีกทั้งยังดูความเหมาะสมด้วยว่าส่วนใดควรเก็บไว้ ส่วนใดควรตัดออก เมื่อเห็นว่าส่วนใดไม่สมบูรณ์หรือขาดหายไป ซึ่งมีผลต่อเรื่องราวก็ควรทำการบันทึกไว้ เพื่อทำการถ่ายซ่อมหรือถ่ายทำเพิ่มเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

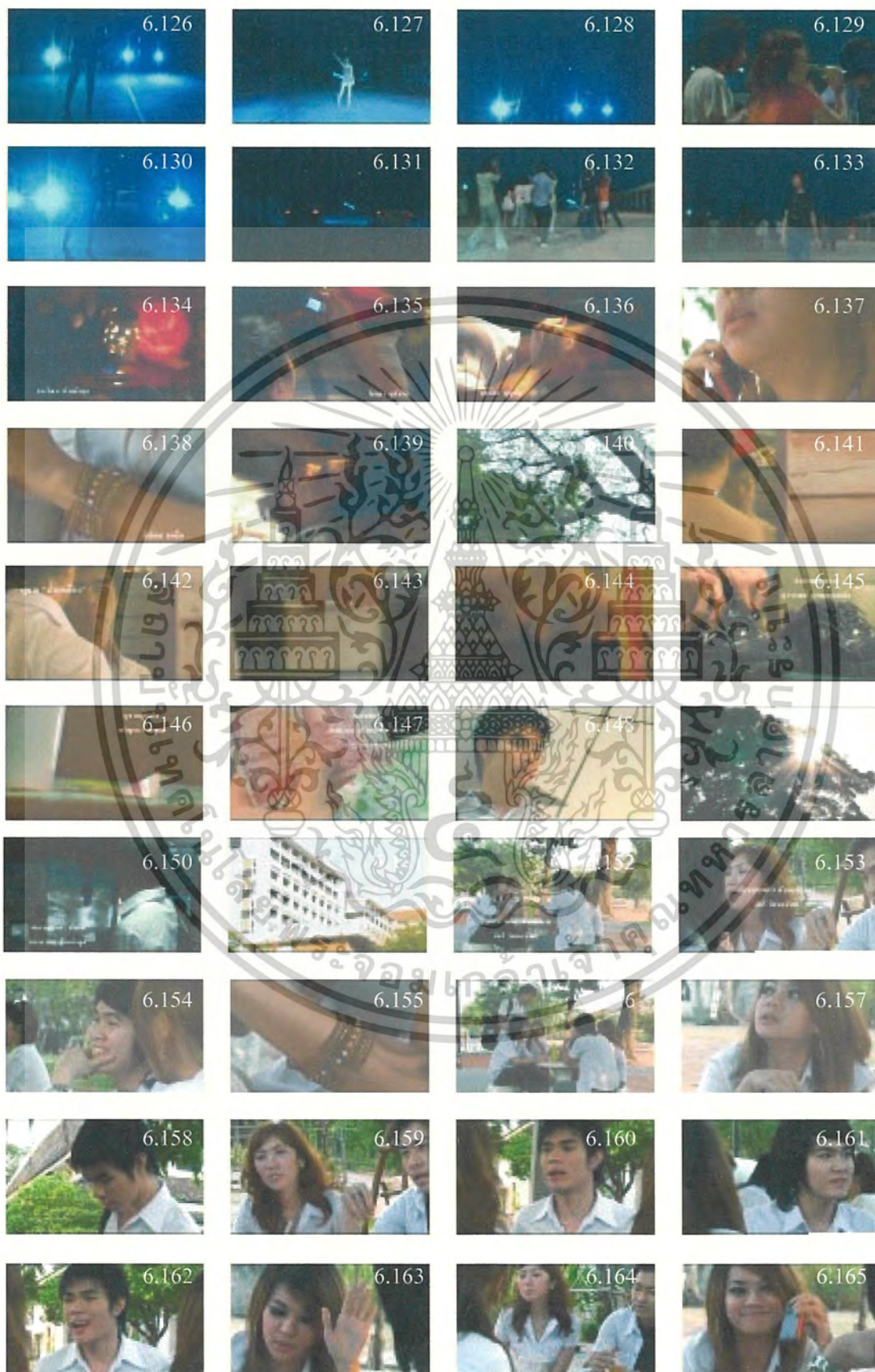
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Final Cut)

การตัดต่อในขั้นสุดท้ายนั้นเป็นการตัดต่อลำดับเรื่องราวโดยละเอียด โดยให้ความสำคัญกับทุกสิ่งทุกอย่างในภาพยนตร์ รวมถึงการเพิ่มเติมหรือถอดออกเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และลงตัวมากที่สุด ขั้นตอนนี้ผู้กำกับมีความสำคัญในการควบคุมและชี้แจง เนื่องจากผู้กำกับเป็นผู้เห็นเรื่องราวในภาพยนตร์มากกว่าใคร

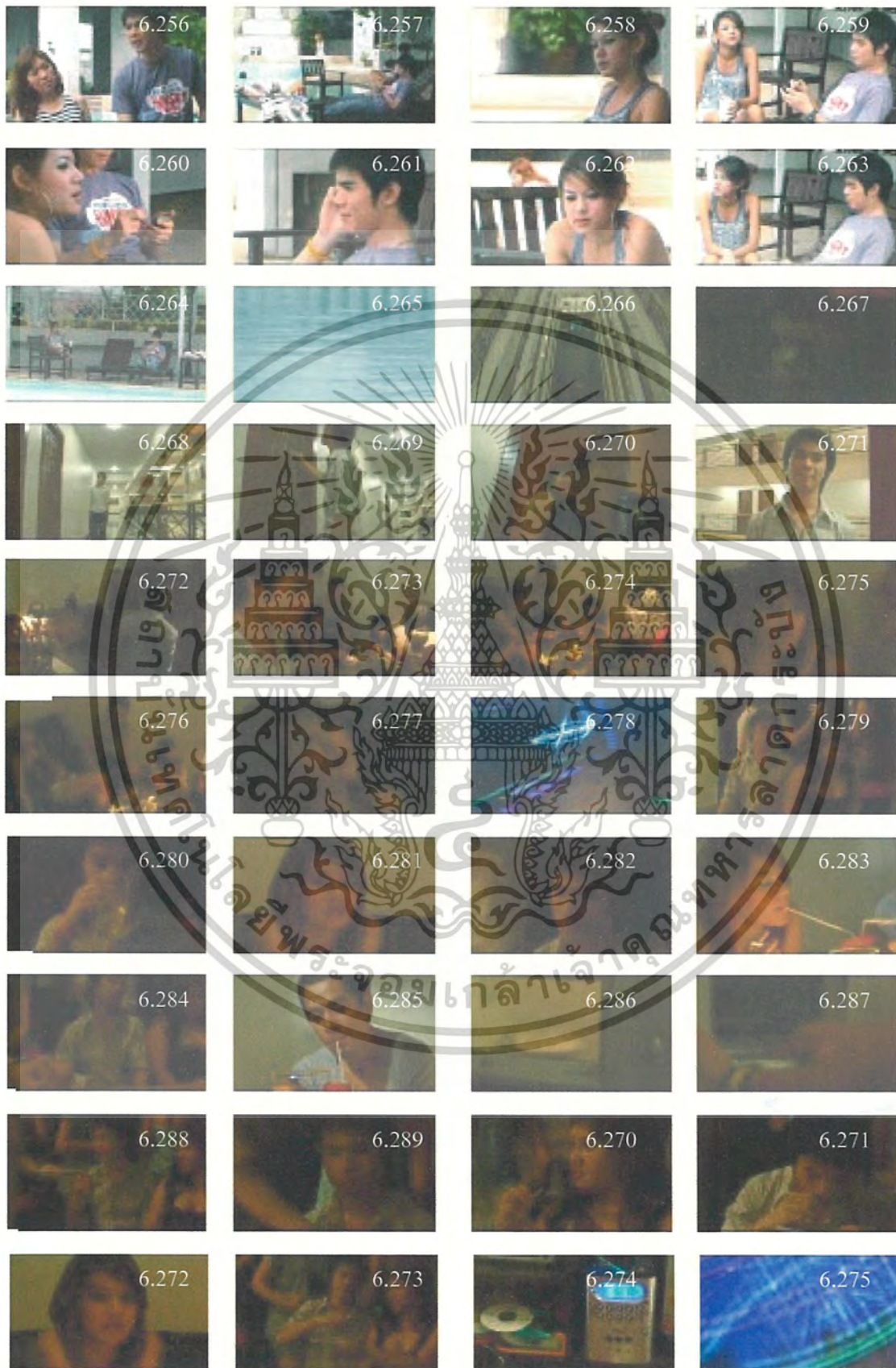
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

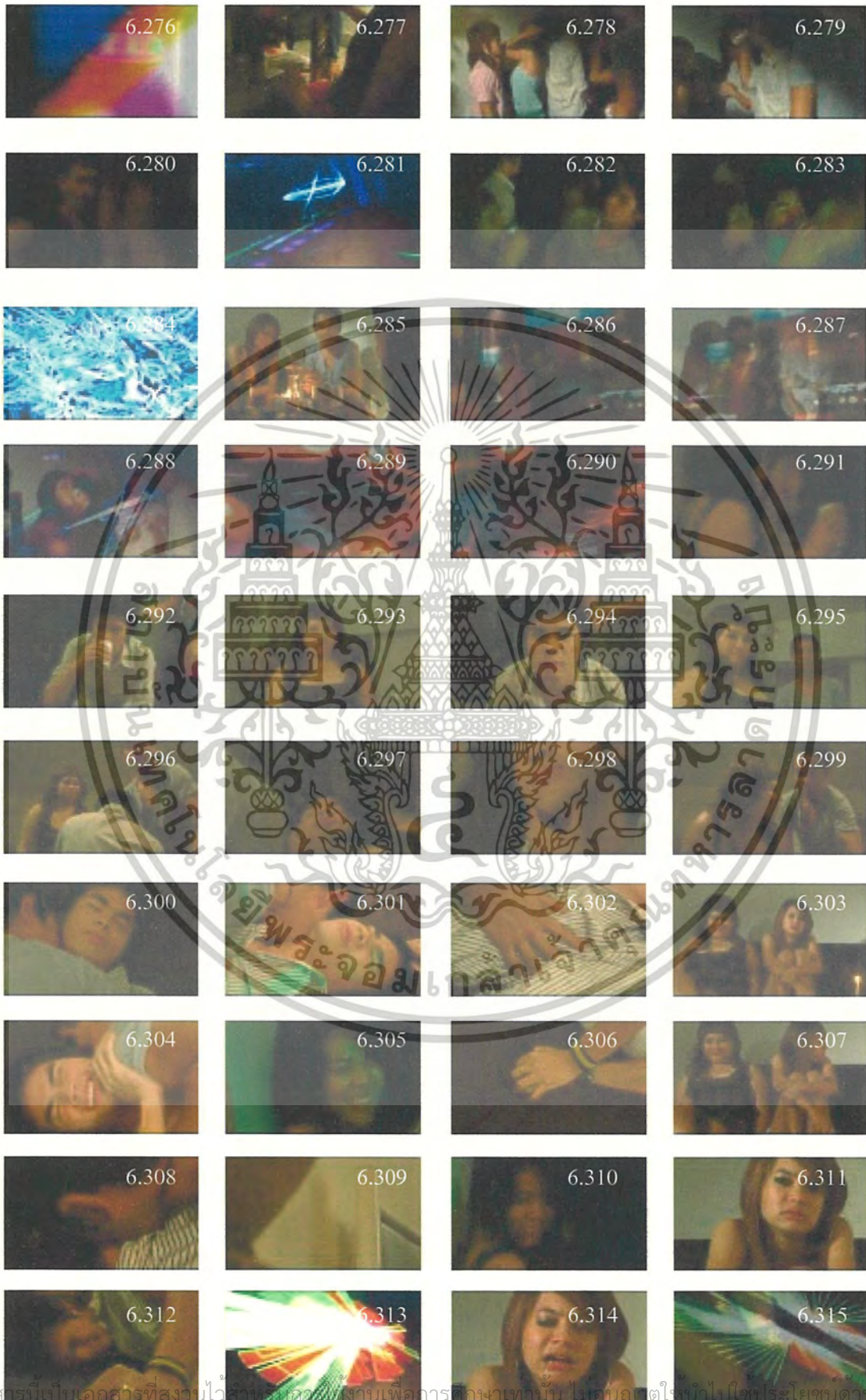
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนเว็บไซต์หรือช่องทางอื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

จากการทำงานที่ผ่านมาถือได้ว่าแต่ละขั้นตอนล้วนเป็นแบบฝึกหัดที่สำคัญของการเป็นผู้กำกับ ว่าสามารถนำความรู้ความสามารถนำความรู้ความสามารถทั้งหมดที่มีอยู่นั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไร ในการทำโครงการนี้ อีกทั้งยังมีความมุ่งมั่นพยายามในด้านของแรงกายในการทำงาน และด้านสองในการตัดสินใจคิดแก้ปัญหาต่างๆ ในสถานะของนักศึกษาที่เป็นผู้กำกับถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ขั้นต้นที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้กระบวนการทำงานภาพยนตร์ ทำให้รู้จักการทำงานเป็นระบบเป็นขั้นตอน ส่วนความผิดพลาดของการทำงานย่อมเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นส่วนขั้นตอนของการทำงานใดๆ แต่นั่นคือการฝึกฝนและเป็นแบบฝึกหัดที่ดีในการเพิ่มความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ดีในการทำงาน

1. ปัญหาก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

บทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์ได้มีการแก้ไขออกไปหลายเวอร์ชัน เนื่องจากเนื้อเรื่องที่ยังไม่ลงตัว และมีปัญหาในหลายๆด้านรวมถึงบทร่างแรกนั้นมีเนื้อหาที่ยากต่อการถ่ายทำเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้น นอกจากนี้การรวบรวมข้อมูลเพื่อเป็นการค้นหาชีวิตตัวละคร ยังใช้เวลานานกว่าจะรวบรวมข้อมูลให้ออกมาเป็นผลสำเร็จ การเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้จึงใช้เวลานานกว่าที่กำหนดเอาไว้พอสมควร

สถานที่ถ่ายทำ

สถานที่การถ่ายทำตามบทภาพยนตร์ในร่างสุดท้าย จำเป็นต้องใช้หลายสถานที่เมื่อถ่ายทำ อาจต้องมีการทำเรื่องขออนุญาตด้วยในบางสถานที่ แต่เนื่องด้วยมีเวลาค่อนข้างจำกัด จึงไม่สามารถทำหนังสือขอสถานที่ได้ทันท่วงที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้ปัญหา

มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบทบาทของตัวให้สั้นลง ไม่เยิ่นเย้อ เพิ่มความสมเหตุสมผลให้กับตัวละคร ศึกษาจากข้อมูลที่ค้นคว้า และนำมาประยุกต์ใช้ใหม่ในการแก้บทบาทของตัว

ติดต่อหาสถานที่ ที่ไม่ต้องใช้ระยะเวลาในการขอมากเกินไป และติดต่อใช้สถานที่จากคนที่รู้จักกันแทน รวมถึงปรับปรุงและประยุกต์สถานที่ในฉาก เช่นการเซตห้องธรรมดา ให้เป็นห้องในโรงแรมแทน

2. ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

เงินและทรัพยากร

เกี่ยวข้องกับนักแสดง เนื่องจากนักแสดงที่แสดงในภาพยนตร์เรื่องนี้พักอยู่ไกลจากโลเคชันถ่ายทำค่อนข้างมาก ทำให้นักแสดงเดินทางมาได้ลำบาก เพราะไม่ได้มีรถส่วนตัว นอกจากนี้จำนวนคนที่เข้าฉากในแต่ละซีน ต้องใช้คนเยอะ จึงทำให้การติดต่อนัดรวมคนในเวลาเดียวกันเป็นไปได้ยาก

การกำกับนักแสดง

ปัญหาที่เด่นที่สุด และยากที่สุดในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ก็คือ จำนวนของนักแสดงซึ่งต้องใช้จำนวนมาก รวมถึงในแต่ละฉาก จำเป็นต้องมีตัวประกอบอยู่หลายคน จึงเป็นการลำบากต่อการถ่ายทำเพราะผู้กำกับต้องควบคุมการแสดงของทั้งนักแสดงนำ และนักแสดงประกอบ

สถานที่

ในหลายๆสถานที่ที่ต้องใช้เวลานานในการขอสถานที่ถ่ายทำ นั้นจึงทำให้งานอาจเกิดปัญหาได้ ซึ่งด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้บางฉากต้องมีการแอบถ่ายตามสถานที่ต่างๆด้วยความรวดเร็ว

การแก้ปัญหา

ในเรื่องของทรัพยากร ต้องมีการออกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเดินทางทั้งหมดให้ รวมถึงอุปกรณ์การถ่ายทำที่ต้องมีการจัดหาเพื่อเข้าฉากถ่ายทำ รวมถึงไฟบางตัวที่ต้องมีการหาซื้อใหม่เช่นไฟ 500 วัตต์ ทั้งนี้ก็เพื่อความสะดวกและความรวดเร็วในการถ่ายทำ ในส่วนของนักแสดงประกอบได้พยายามติดต่อจากคนใกล้ตัวหรือคนรู้จักที่ว่างพอจะมาช่วยเหลือได้ รวมถึงคนที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณที่ใกล้สถานที่ถ่ายทำก็จะสามารถเกณฑ์มาเข้าฉากได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับนักแสดง ต้องมีผู้ช่วยผู้กำกับมาช่วย ร่วมกำกับด้วยอยู่อีกหลายคน และคอยเป็นกระบอกเสียงแทนให้กับตัวผู้กำกับด้วย รวมถึงช่วยออกความเห็นในมุมมองของผู้ช่วยผู้กำกับเอง ทั้งนี้ก็เพื่อความรวดเร็วในการถ่ายทำ

สถานที่ เพื่อไม่ก่อให้เกิดปัญหาตามมาที่หลัง โดยฉากเหล่านี้ไม่ควรเป็นฉากหลัก โดยมีการแบ่งคนออกไปดูลาดเลารอบๆหรือกันคนออก แล้วจึงรีบนำนักแสดงไปเข้าฉากในสถานที่นั้น โดยมีทีมงานคอยดูแลอีกที ซึ่งนักแสดงจะเคยได้ซ้อมฉากเหล่านี้มาแล้วอย่างชำนาญ จึงทำให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างรวดเร็ว

3. ปัญหาหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

เสียง

ปัญหาของเสียงเกิดจากเสียงรบกวน เช่น เสียงการทำงานของเครื่องจักร เสียงรถ ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างถ่าย รวมถึงการบันทึกเสียงที่ไม่ลงตัว เช่น ไม่ได้ยินเสียงพูดของนักแสดง หรือเสียงพูดดิ่งเกินไป

ภาพ

ในซีน มหาลัย มีฉากที่ตัวเอกอยู่กับเพื่อนในกลุ่มซึ่งฉากนี้ ในแต่ละคัต นักแสดงมักจะพูดไม่เหมือนเดิม ทำให้เกิดความลำบากในการตัดต่อเสียง

การแก้ปัญหา

มีการเก็บเสียงบรรยากาศ (Ambience) ไว้อย่างน้อย 60 วินาทีเพื่อนำไปผสมกับเสียงพากย์ที่หลัง ถ้าเสียงของตัวละครไม่ดัง ก็จะติดต่อนักแสดงมาพากย์ใหม่ทันที

ภาพได้มีการตัดจังหวะให้เข้ากับเสียงให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยวิธีการตัดแบบ Quick Cut ก็สามารถช่วยได้มากทีเดียวในการทำให้ภาพเกิดความต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

การทำงานให้บรรลุเป้าควรวางแผนการทำงานให้ถึงเป้าหมาย มีการตั้งเป้าหมายในการทำงาน เช่น ต้องถ่ายอย่างไร เมื่อไหร่ เป็นต้น สำหรับการถ่ายงานนักศึกษาด้วยงบประมาณที่มีจำกัดและกำลังคนที่จำกัดเช่นกัน ดังนั้นควรจับกลุ่มกับเพื่อนๆในชั้นปีหรือรุ่นน้อง เพื่อเป็นที่ปรึกษาในการทำงานเพื่อลดความล่าช้าในการทำงาน และเป็นการเพิ่มศักยภาพในการทำงานที่มีคุณภาพมากขึ้น เพราะคนเดียวไม่สามารถทำหน้าที่ได้ทุกอย่างได้ดีทุกตำแหน่งหน้าที่ ทุกครั้งมีการทำรายการเพื่อตรวจสอบความต้องการทำงานเพื่อป้องกันความผิดพลาด พอหลังเสร็จจากการทำภาพยนตร์ควรมการสรุปงาน ตรวจสอบว่าเกิดผิดพลาดอะไรควรแก้อย่างไร ไม่ควรละเลยเพราะจะเป็นปัญหาที่ไม่มีการได้รับแก้ไข ควรวางแผนหาทางป้องกันแก้ปัญหาเพราะในการถ่ายทำภาพยนตร์ครั้งต่อไปจะไม่ได้เกิดปัญหาเดิมๆอีก

บรรณานุกรม

พรประสิทธิ์ พัฒนารักษ์, การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง. (กรุงเทพมหานคร;มหาวิทยาลัยสุโขทัย
 ธรรมมาธิราช, พ.ศ.2542)

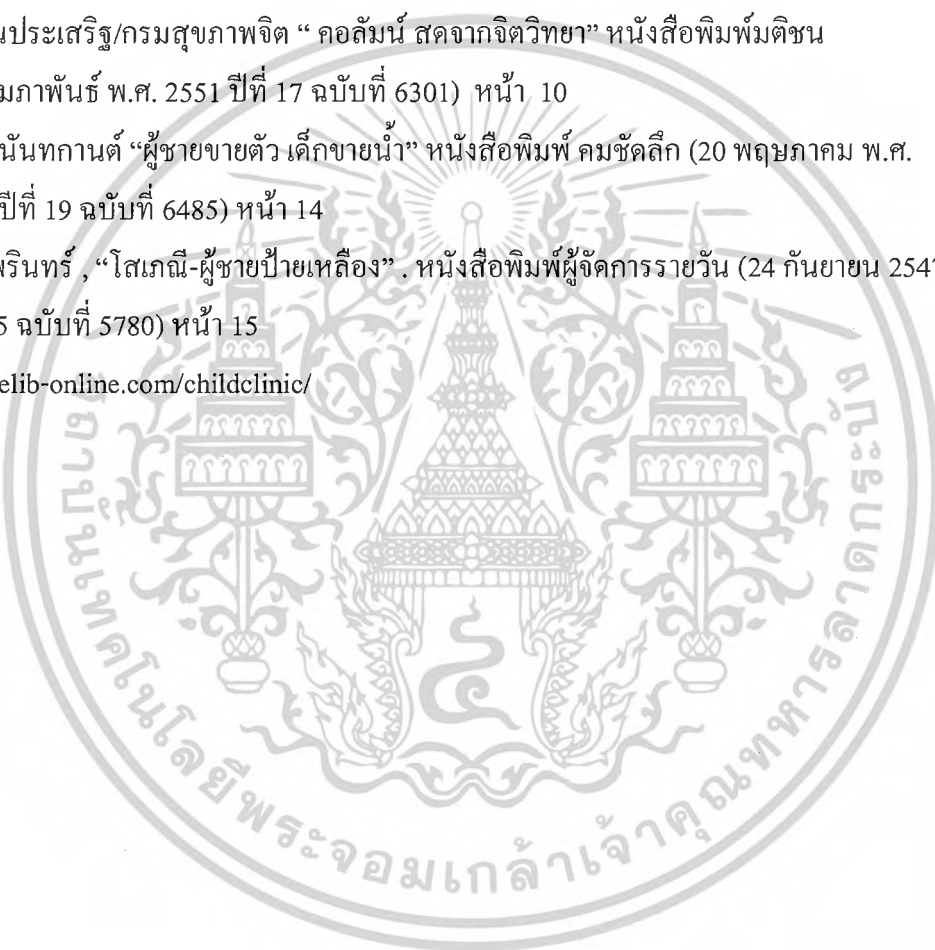
รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, เสกฝัน ปั่นหนัง : บทภาพยนตร์. (กรุงเทพมหานคร ;จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย , พ.ศ.2547)

ขจิตรัตน์ ชุนประเสริฐ/กรมสุขภาพจิต “ คอถัมน์ สดจากจิตวิทยา” หนังสือพิมพ์มติชน
 (29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ปีที่ 17 ฉบับที่ 6301) หน้า 10

จิระวิทย์ สุภนันทกานต์ “ผู้ชายขายตัว เด็กขายน้ำ” หนังสือพิมพ์ คมชัดลึก (20 พฤษภาคม พ.ศ.
 2549 ปีที่ 19 ฉบับที่ 6485) หน้า 14

สุเทพ พลไพรินทร์, “โสเภณี-ผู้ชายป่วยเหลือง”. หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน (24 กันยายน 2547
 ปีที่ 15 ฉบับที่ 5780) หน้า 15

<http://www.elib-online.com/childclinic/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาจกรี รัตนอนันต์
 เกิดวันที่ 6 เมษายน พ.ศ.2529 ที่รพ.จุฬาลงกรณ์
 ที่อยู่ 687 หมู่ 4 ซอยลิโก้ ถนนศรีนครินทร์ ตำบลลำโพงเหนือ อำเภอเมือง
 จังหวัดสมุทรปราการ 10270
 E-Mail returnnoftheking_frodoeggins@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา ป.1-ป.3 โรงเรียนวังเด็ก กทม.
 ป.4 โรงเรียนสมถวิลราชดำริ กทม.
 ป.5 โรงเรียนกรุงเทพวิทยา
 ป.6 โรงเรียนเซนเฮส์เม็มโมเรียล
 ระดับมัธยมศึกษา ม.1-ม.6 โรงเรียนศรีพฤฒา กทม.
 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 ภาควิชาศิลปะศิลป์
 สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ (โครงการสมทบ)

ประวัติการทำงาน

- กองสารนิเทศ กระทรวงมหาดไทย
- พิธีกร R.S. Promotion

ประวัติผลงาน

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ ความยาว 4 นาที
 จากวิชาการถ่ายทำภาพยนตร์1 เรื่อง “เปลี่ยว” ในตำแหน่ง ผู้กำกับ / ตัดต่อ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 14 นาที
 จากวิชาเขียนบท1 เรื่อง “ตามทาง” ในตำแหน่ง ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก ความยาว 8 นาที
 จากวิชาการถ่ายทำภาพยนตร์1 เรื่อง “โทรศัพท์ที่ลือรัก”

ในตำแหน่ง ผู้กำกับ / เขียนบท / ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ในชื่อของสถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ ความยาว 18 นาที
จากวิชาการเขียนบท2 และกำกับ1 เรื่อง “โปรเจกต์ลับ”
ในตำแหน่ง ผู้กำกับ / เขียนบท / ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ
- วิดีโอ Art ความยาว 12 นาที เรื่อง “Reflection from life less work No.1-3”
ในตำแหน่ง ตัดต่อ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ ความยาว 18 นาที
จากวิชากำกับ2 เรื่อง “โปรเจกต์ลับ2”
ในตำแหน่ง ผู้กำกับ / เขียนบท / ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ ความยาว 10 นาที
จากวิชากำกับ2 เรื่อง “เวลากับความตาย”
ในตำแหน่ง ผู้กำกับภาพ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ ความยาว 20 นาที
จากวิชาโครงการพิเศษ เรื่อง “ทริปสุดท้าย (Dead Silence)”
ในตำแหน่ง ผู้กำกับ / เขียนบท / ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ
- ภาพยนตร์โฆษณา เรื่อง “โลเลน” ความยาว 30 วินาที
จากวิชาโฆษณา ในตำแหน่ง ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ
- ภาพยนตร์โฆษณา เรื่อง “กะทิ” ความยาว 30 วินาที
จากวิชาโฆษณา ในตำแหน่ง ตัดต่อ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวแฟนตาซี เรื่อง “การผจญภัยของนายฮัม”
จากวิชา Production Design ในตำแหน่ง ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ
- ภาพยนตร์ Animation ขนาดสั้น เรื่อง “แมวช่วยปลา”
จากวิชา Animation ในตำแหน่ง Animator
- ภาพยนตร์ทดลองขนาดสั้น เรื่อง “Three”
จากวิชาภาพยนตร์ทดลอง ในตำแหน่ง ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ
- ภาพยนตร์ทดลองขนาดสั้น เรื่อง “ผีมีจริงหรือไม่”
จากวิชาภาพยนตร์ทดลอง ในตำแหน่ง ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 21 นาที
จากวิชาศิลปนิพนธ์ เรื่อง “ผู้ชายป้ายเหลือง (HOST MAN)”
ในตำแหน่ง ผู้กำกับ / เขียนบท / ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้